

Fender Acoustasonic Tele
Betaalbaar hybride

ESNS 2022 De nieuwe
lichting gitaristen

Maestro effecten
De legende is terug

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 372

MAART 2022 | WWW.GITARIST.NL

GITARIST POLL AWARDS
DE UITSLAG!

SCHRIJF JE EIGEN
KILLER RIFFS!

Live in de studio met
Myles Kennedy & The Conspirators

Slash

Tests Koch Classicitone II Twenty | Rapier 33 | Crafter Mino
AMP PX Eurovolt | EHX Nano Deluxe Memory Man
Interviews Mike Rutherford | Nova Twins | Stef Delbaere
Thijs De Cloedt

adviesprijs € 7,50
maart 2022 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138

00372

THEY HIT HARDER

AZ PREMIUM 2022

FEATURING **RUIXIN ZHANG** (DIE FROM SORROW)

Ibanez

PHOTO: Courtesy of Guns N' Roses

GRETSCH
**OUTLAW
ORIGINAL**

**GUNS N' ROSES
RICHARD FORTUS
SIGNATURE FALCON™**

GRETSCHGUITARS.COM

©2021 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved. Gretsch® and Falcon™ are trademarks of Fred W. Gretsch Enterprises, Ltd. and used herein under license. Bigsby® is a registered trademark of Fender Musical Instruments Corporation.

Gitarist

32e jaargang nr. 372 - maart 2022

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Erk Willemsen (algemeen),

Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen

Overige redacteurs: Michiel Roelse

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Richard Barrett,

Dave Burluck, Trevor Curwen, Jamie Dickson,

Hein van Dongen, Rob Laing, Kevin van der Meijden,

Gertjan Smit

Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden veeelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2022 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

• losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)

• proefabonnement 2 edities € 12,50

• jaarabonnement € 69,90

• tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal

Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magazine.

Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magazine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Austin Mitchell

G EXTRA ONLINE

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.

Dit zijn onze mogelijkheden:

MAGZINE.NU - READLY:

Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magazine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones. Bij **Magazine.nu** kost de editie € 3,99. Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand alle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

Met het nieuwe album van de **The Conspirators** gaat een lang gekoesterde wens van **Slash** in vervulling: een plaat **live** opnemen in de studio. Hij vertelt Gitarist hoe ze te werk zijn gegaan en waarom hij de voorkeur geeft aan magnetische tape. Wil je ook zulke **killer riffs** als Slash schrijven, lees dan de **workshop-feature** op pagina 52 waarin precies wordt uitgelegd hoe een goede riff in elkaar zit, compleet met **voorbeelden**. Maart is traditioneel de tijd waarin we de uitslag van de grote **Gitarist lezerspoll** bekend maken. Lees in dit nummer welke **gitaristen** en **producten** er dit jaar met de prijzen vandoor gaan. Wil je weten wie de gitaarsterren van de toekomst kunnen zijn, bekijk dan onze foto-impressie van de tweede online-editie van **Eurosonic Noorderslag**. In de testsectie deze maand een Mexicaanse Acoustasonic van **Fender**, een retro-juweeltje van **Rapier**, versie twee van de **Koch** Classicitone, nieuwe effectpedalen van het herrezen **Maestro** en vier mini-jumbo's van **Crafter**.

Riffs & techniek

Riffs zijn van alle tijden en vind je terug in alle stijlen. Beethovens Vijfde Symfonie begint met een riff, net als de jazzstandard *A Night In Tunisia*, bluesklassieker *Born Under A Bad Sign*, het funky *Superstition*, en zo kunnen we nog even doorgaan. Toch denk ik niet dat je een grotere riff-dichtheid vindt dan in rock en metal.

Slash is zonder twijfel een van de meesters van de rockriff en we spreken hem in deze editie over zijn nieuwe soloalbum. Daarnaast zijn we eens analytisch gaan kijken naar wat nu eigenlijk een riff is en waar goede riffs aan blijken te voldoen in de feature Riffologie. Doe er vooral je voordeel mee bij het schrijven van eigen songs! Als je een pakkende riff hebt, ben je al op de helft.

De ene riff is eenvoudiger dan de andere, maar we kunnen toch wel stellen dat je techniek op orde moet zijn om ze goed te kunnen spelen. En dat geldt voor alles wat we op een gitaar willen spelen. Maar hoe leer je die techniek nu goed aan, en vooral: hoe kom je verder als je tegen barrières aanloopt? Met die vraag als uitgangspunt werken we aan een artikel waarin we verschillende professionele gitaristen aan het woord laten die hier een duidelijk idee over hebben. Mocht je vragen hebben die hierbij aansluiten, laat het weten en mail gerust. Dan nemen we die mee.

Steven Faber
steven@gitarist.nl

Features

- 40 Gitarist Poll Awards
- 52 Riffologie
- 58 Eurosonic Noorderslag

Interviews

- 46 Slash

Tests

- 24 Fender Acoustasonic Player Telecaster
- 28 Rapier 33
- 30 Koch Classicitone II Twenty
- 32 Crafter Mino

- 34 Maestro Original Collection
- 38 EHX Nano Deluxe Memory Man
- 38 AMP PX Eurovolt

Diversen

- 6 Input: nieuws en rubrieken o.a. Gearnieuws 2022, Nova Twins, Stef Delbaere, Thijs De Cloedt
- 60 De klassiekers: Vox AC30 Twin
- 65 Mijn gitaarwereld: Mike Rutherford

Servicedesk

- 64 Abonnementsaanbiedingen

Gretsch N' Roses

Genoeg grote namen hebben een Gretsch signaturegitaar, maar Guns N' Roses' langstzittende gitarist, Richard Fortus is hebberig: hij krijgt er twee. Beide modellen zijn gebaseerd op de 17-inch (43,2 cm) brede Falcon dubble-cut. Hier afgebeeld zie je de G6636T-RF Vintage White Bigsby, het andere model is de G6636-RF Black V-Stoptail. Niet alleen de brug is verschillend: het Bigsby-model heeft ook een langere mensuur.

De Falcons zijn ontworpen om luidruchtig op het podium te worden gebruikt en zijn dan ook voorzien van een sparren 'centerblock'. Verder zijn de gitaren bezaaid met specifieke kenmerken die passen bij Richards stijl. Zo zit de bovenste gitaarbandknop op de hoorn aan de baskant (niet op de hiel) zodat de band niet in de weg zit bij het spelen in hoge posities. De pickupschakelaar zit laag naast de 'no-load' toonregelaar. En er is slechts een enkele volumeregelaar (met treble-bleed) op de onderste hoorn, dus hier geen individuele volumeregelaars voor elke pickup.

■ Elementen

Essentieel voor deze gitaren zijn de nieuw ontworpen pickups, customwound door John Gaudesi, die het midden houden tussen een klassieke Filter'Tron en PAF-achtige humbucker, waarbij een hoofdrol is weggelegd voor de...

■ Mastervolumeregelaar

Met de regelaar teruggedraaid krijg je een klassieke cleane Gretsch-sound, terwijl vol opgedraaid het middengebied een boost krijgt voor de PAF-klank. De met juwelen versierde G-Arrow-knoppen zorgen voor voldoende Gretsch-styling.

■ TonePros

Deze signaturegitaar met Bigsby heeft een TonePros tune-o-matic-type brug met rolzadels op een houten voet die op zijn plaats is vastgepind.

gretschguitars.com

Alexander Dumble overleden

De befaamde gitaarversterkerontwerper en -bouwer Howard Alexander Dumble is overleden, zo werd 18 januari bevestigd op het Dumble Amps Instagram account: "Het is met grote droefheid dat we het overlijden van Howard aankondigen", luidt de post. "Zijn werk bracht vreugde en inspiratie voor talloze muzikanten en technici."

Zijn versterkers werden legendarisch doordat onder andere Stevie Ray Vaughan, Larry Carlton, Robben Ford, John Mayer, Eric Johnson, Santana en Kenny Wayne Shepherd ze gebruik(t)en.

Er is daarom geen twijfel dat Dumble zal worden herinnerd als een van de grootste boetiekversterkerbouwers aller tijden, bekend om zijn zeer gerespecteerde gepersonaliseerde ontwerpproces. Zijn twee-kanaals Overdrive Special- en een-kanaals Steel String Singer-ontwerp

behoren nog steeds tot de meest gewilde gitaarversterkers ter wereld.

Alexander begon in de eerste helft van de jaren zestig met het bouwen van versterkers en tegen het einde van de jaren zeventig was zijn klantenkring via mond-tot-mondreclame uitgebreid tot gitaristen als Jackson Browne, David Lindley, Lowell George en Bonnie Raitt.

In de jaren tachtig waren Stevie Ray Vaughan en Robben Ford zijn klanten; de laatste smeedde een sterke band met Dumble die zou resulteren in de creatie van de Overdrive Special.

"Hij vertelde me dat hij op het idee was gekomen om de Overdrive Special te bouwen door te luisteren hoe ik over een jaren zestig piggyback Fender Bassman speelde", onthulde Ford in 2017. "Ik ben daar altijd erg trots op geweest."

G POLY BLUE OCTAVE

MXR brengt met de Poly Blue Octave een heel uitgebreide octaver uit. Niet alleen geeft hij je vier onafhankelijke octaven erbij (twee hoger en twee lager, ieder individueel in te stellen), maar hij heeft ook een fuzz en modulatie aan boord. Daarnaast kun je kiezen uit de polyfone modus voor het spelen van akkoorden of de mono-setting voor melodelijnen. Voor wie al spelend controle over zijn sound wil hebben is er een aansluiting voor een expressiepedaal waarmee je meerdere parameters kunt bedienen. algambenelux.be

G D'ADDARIO'S PEDALBOARD

Met de XPND brengt D'Addario een goed doordacht pedalboard uit, of eigenlijk twee. Er is namelijk een versie voor één en voor twee rijen pedalen. Zoals de naam al doet vermoeden kun je het pedalboard eenvoudig uitbreiden door het uit te schuiven. Klittenband is al bevestigd en risers worden meegeleverd om pedalen op de achterste rij goed bereikbaar te maken. De XPND1 en 2 worden geleverd in een softcase. daddario.com

G BREID JE FRACTAL UIT!

De FM3 en FM9 zijn vloerunits van Fractal Audio met versterkersimulaties en effecten aan boord. Het cijfer uit de naam staat voor het aantal schakelaars. Het Belgische OCD (Otter Custom Design) maakt een uitbreiding voor beide pedalen in de vorm van de DUO+. Hiermee krijg je eenvoudig twee schakelaars extra tot je beschikking. Op advies van Richard Hallebeek is er ook een versie met twee grote draaiknoppen die werken als expressiepedaal, de DUO EXP. En voor wie dat wil is er een versie met een schakelaar en een regelaar. ottercustomdesign.com

2022 gearnieuws

Ook dit jaar missen we de NAMM show in januari (hij is doorgeschoven naar juni), maar dat betekent niet dat er geen nieuwe producten uitkomen aan het begin van dit kalenderjaar. Wel zien we dat veel merken nog kampen met vertraagde toelevering van grondstoffen en onderdelen, van hout tot elektronische componenten. Tijdens de persconferentie waarin Martin Guitars zijn nieuwe modellen presenteerde gaf CEO Thomas Ripsam aan dat algemeen de verwachting is dat dit in het derde kwartaal van dit jaar zal oplossen. Ondertussen kunnen we genieten van wat nu al aangekondigd wordt en beschikbaar komt. Ga er lekker voor zitten en lees alles over nieuwe gear van 2022! tekst **Steven Faber**

We zien veel nieuwe signature-gitaren bij **CHARVEL**, met modellen voor Sean Long (de While She Sleeps-gitarist heeft een opvallende zwarte superstrat met een fluorescerende gele pickup), Russ 'Satchel' Parrish (een DK22 in zwart-wit tijgermotief), Jake E Lee (meer betaalbare versie van zijn So-Cal Style1) en Guthrie Govan. Deze Engelse virtuoos krijgt er een Japanse signature bij, dit keer met een in sunburst gespoten lindehouten body met essen top. **charvel.com**

D'ANGELICO brengt zes 2022 Deluxe Series Limited Edition gitaren uit. We hebben het

over de asymmetrische Bedford, massieve Brighton en Atlantic, en Mini DC, DC en SS hollowbody's. Van elk van deze gitaren, verkrijgbaar in de nieuwe kleuren sage, saffire en rust, worden vijftig stuks gemaakt. **dangelicoguitars.com**

Na Gibson komt ook zustermerk **EPIPHONE** met een signaturemodel voor Joan Jett: de Epiphone Joan Jett Olympic Special. Joan Jett is zonder twijfel een rocklegende en enkele jaren geleden bracht Gibson een Melody Maker uit die een vrij getrouwe kopie was van haar werkpaard. Epiphone komt nu met een Olympic voor Joan. In de jaren zestig was de Olympic de Epiphone-

versie van de Melody Maker, met iets anders gevormde hoorns. De gitaar heeft een PowerHammer PRO humbucker en 'kill-switch' en wordt geleverd in een gigbag. **epiphone.com**

Onder de naam '**ESP** Presents 2022 Phase 1' heeft de Japanse gitaarbouwer 46 nieuwe modellen gepresenteerd, waaronder twee versies van de Snakebyte Camo, de signaturegitaar van Metallica-frontman James Hetfield: de LTD Snakebyte Camo en de ESP-versie uit de Japanse customshop.

Nieuw is de Kuiu Camo Satin afwerking. Dit camouflagepatroon is afkomstig van

Epiphone Joan Jett Olympic Special

Charvel Guthrie Govan signature

LTD Snakebyte Camo

Fender 60th Anniversary Ultra Luxe Jaguar

EVH 5150 Deluxe

Gretsch

Kuiu, fabrikant van hoogwaardige jacht-uitrusting.

Verder zien we veel nieuwe instrumenten in de Deluxe 1000-serie. Zo is daar de Phoenix-1000 met zijn top van getekend esdoorn in doorschijnend zwarte burst. Als elementen zijn een Seymour Duncan Phat Cat en Custom geplaatst.

De MH-1000 superstrat heeft een gewelfd bovenblad en Floyd Rose 1000 tremolo. De klank haal je uit twee Fishman Fluence Modern Humbucker elementen die zijn gemonteerd op de mahonie body met ook hier een esdoorn top, afgewerkt in 'black ocean'.

Ook zien we verschillende nieuwe versies van de Eclipse (EC), zoals een in see-thru purple burst afgewerkte gitaar met een EMG 60 en 81 humbucker. sound-service.eu

Bij [EVH](http://evhgear.com) zien we twee nieuwe versies van de 5150 gitaar, de Standard in slime green (jawel) en de Deluxe met quilted esdoorn top in purple daze afwerking. Met de Floyd Rose tremolo, D-Tuna en Wolfgang pickups ontbreekt het je aan niets om alle Van Halen-songs van begin tot eind mee te spelen. evhgear.com

Het moet wel gek zijn als er bij [FENDER](http://fender.com) een jaar geen Anniversary-modellen zijn en dit jaar is het de 60ste verjaardag van de Jaguar die gevierd wordt met de 60th Anniversary Jaguar (beschikbaar in de kleuren Mystic Dakota Red en Mystic Lake Placid Blue, beide met meegespoten kop) en 60th Anniversary Ultra Luxe Jaguar met in plaats van de kenmerkende singlecoils

twee Double Tap humbuckers. Deze laatste heeft niet de kenmerkende korte mensuur, maar een standaard 25,5 inch snaarlengte. Hij wordt alleen in zwart geleverd.

Een ander jubileum is dat van [SQUIER](http://squier.com), dat inmiddels veertig jaar bestaat. Dus hier zien we een mooie 40th Anniversary Collection, bestaande uit Stratocasters, Telecasters, Jazzmasters en Precision en Jazz bassen, alle beschikbaar in een Gold Edition (goudkleurige hardware en een geanodiseerde slagplaat met dezelfde kleur) en Vintage Edition, met esdoorn toets en verouderde verchromde hardware.

Nieuw is de Fender JV Modified-serie, wat staat voor Japanese Vintage en slaat op de Fenders die in de jaren tachtig in Japan zijn gemaakt en die vaak verrassend goed waren (destijds was Japan nog een land waar goedkope gitaren vandaag kwamen). Toch zijn het geen exacte kopieën, maar hebben ze allemaal een twist meegekregen, vandaar de naam Modified. In de serie vinden we een 50's Stratocaster HSS, 60's Stratocaster, 50's Telecaster en 60's Custom Telecaster.

Op akoestisch gebied zien we vernieuwingen in de Paramount-serie van instrumenten met een vintage voorkomen. Zo zijn er nieuwe gitaren in Parlor, Dreadnought

en Orchestra model, maar ook een banjo, mandoline en resonator.

Verassend is ook de nieuwe Hammertone pedalenlijn met negen nieuwe effecten. Ze hebben een compacte behuizing en zijn rechttoe-rechtaan in hun mogelijkheden. De serie omvat een Overdrive, Distortion, Metal, Fuzz, Chorus, Flanger, Reverb, Delay en Space Delay. fender.com

Verwacht dit jaar ook veel nieuws bij [GRETSCH](http://gretschguitars.com), van de betaalbare Electromatic- en Streamliner-serie tot de duurdere Players-reeks. Interessant vonden wij de Electromatic Jet Baritone die uitkomt in een versie met vaste brug en Bigsby. Ze hebben minihumbuckers en een mensuur van maar liefst 29,75 inch (756 mm). In dezelfde serie vinden we klassieke single- en doublecut hollowbody's, compleet met Filter'Tron elementen. Er is zelfs een 12-snaar beschikbaar. Wil je op hoger volume spelen zonder last te hebben van feedback? Dan zijn de Streamliner Centerblock-modellen een goede optie, zoals de Double-Cut en Jr. Double-Cut met Bigsby.

Ten slotte noemen we de Players Edition Sparkle Yet met Bigsby en goudkleurige hardware en Broad'Tron humbuckers. Voor de ware flashy optredens. gretschguitars.com

Ibanez RGT1220PB

Martin Modern Deluxe 0012-28

Jackson X Series Soloist SL3X DX

IBANEZ brengt voor het eerst een zeven-snarige gitaar uit in de AZ-serie. Deze AZ427P1PB heeft een tweepunts-tremolo en Seymour Duncan Hyperion humbuckers. Dankzij het dyna-MIX10 systeem haal je hier tien verschillende klanken uit. De afwerking in charcoal black burst laat de getekende populieren top mooi uitkomen.

Ook nieuw is de RGT-serie met doorlopende hals. Er zijn drie varianten: één met vaste brug en twee humbuckers, en twee met tremolo waarvan er één een extra singlecoil tussen de twee humbuckers heeft. De hals is opgebouwd uit zeven delen esdoorn en notenhout. Als dat niet voor stabiliteit en sustain zorgt...

Voor George Benson is er een nieuwe versie van de GB10 met een esdoorn body en twee GB Special minihumbuckers. De toets is van ebben en de gitaar is gemaakt voor het 45-jarig jubileum van de samenwerking van Ibanez met de legendarische gitarist.

In de vorig jaar geïntroduceerde Advanced Acoustic Dreadnought-serie zien we de nieuwe AAD50. Deze betaalbare dreadnought is er in een versie met cutaway en

elektronica en als volledig akoestisch model zonder cutaway.

Ten slotte kunnen we de UIC10 Iceman ukelele niet onvermeld laten. Dit tenor-model heeft een ingebouwde voorversterker en kan dus eenvoudig op het podium bespeeld worden. Waarschijnlijk de coolste uke van 2022! hoshinoeurope.com

Bij **JACKSON** zien we veel vernieuwde versies van bekende modellen als de Kelly, Rhoads, Dinky en Soloist. Nieuw is de Concept-serie, die de Rhoads en Soloist levert met een Floyd Rose Original of Hipshot brug, oplichtende positiemarkeringen en Seymour Duncan of Fishman Fluence pickups.

Met de X-serie Soloist-modellen levert Jackson moderne speelmonsters af met doorlopende, van koolstof voorziene halsen, compoundradius toetsen en EMG, Jackson of Duncan Designed pickups.

Voor de kleine beurs is er de X-serie Dinky. Deze gitaar heeft een geschroefde hals met eveneens koolstof versteviging, 24 frets, een compoundradius en HSS Jackson pickupconfiguratie. En met de

Neon Pink en Caution Yellow val je altijd op! jacksonguitars.com

MARTIN verraste in 2020 met de hypermoderne SC-13E, een akoestische gitaar die is bedoeld voor op het podium en een heel lichte bespeelbaarheid heeft. Dit jaar komen er twee variaties op dit model bij: de SC-10E met een van koafineer voorziene zij- en achterkant, en de SC13E Special met siricotefineer, skeleton ratio-mechaniken en een LR Baggs element en afgewerkt in ambertone burst.

Daarnaast zien we een enorme uitbreiding van de Modern Deluxe-serie met maar liefst zeven nieuwe modellen. Deze serie combineert de klassieke Martin-ontwerpen met moderne technologie. Zo hebben alle tops de VTS-warmtebehandeling ondergaan en zijn de gitaren uitgerust met liquid metal brugpennen en een koolstofvezel brugplaat, beide om het volume en de sustain te vergroten. Onder de nieuwe modellen twee 12-fretters (012-28 & 0012-28), twee dreadnoughts (D-42 & D-45), twee triple O's (000-18 & 000-42) en een 00-28. algambenelux.be

advertentie

GR
GUITAR

distributie: www.tma-benelux.com

PURE SOUND
the world's lightest FRFR guitar cab

Na de Bass Butler brengt **ORANGE** nu de Guitar Butler uit, een tweekanaals voorversterker met effectloop, direct out en gebalanceerde recordinguitgang met speakersimulatie. Je kunt de Butler gebruiken om direct naar een PA te gaan of als onderdeel van een set-up met versterker. Daarnaast kun je 'm gebruiken als recordingtool. htd.fr

Het was even wachten, maar nu brengt **PRS** dan toch een SE-versie van de John Mayer Silver Sky signature uit. Deze gitaar komt in vier nieuwe kleuren: Moon White, Dragon Fruit, Ever Green en Stone Blue. In tegenstelling tot het origineel heeft de SE een toetsradius van 8,5 inch en voor de body is populier gebruikt.

Andere nieuwe modellen zijn de S2 Custom 24-08 en SE Standard 24-08. Het nummer in de naam verwijst naar de 24 frets en acht verschillende geluiden die beide gitaren hebben, dit laatste dankzij het schakelsysteem met een driestanden-schakelaar en twee miniswitches die elke humbucker naar singlecoil kunnen schakelen. prsguitarseurope.com

De al niet geringe catalogus van **SCHECTER** breidt, voor zover nu bekend, komend jaar uit met zo'n veertien nieuwe gitaren. Daaronder de Omen Extreme doublecut met een body van mahonie en esdoorn en twee humbuckers - Strat meets Les Paul. Ben je meer van de klassieke singlecut, dan komen er mooie Solo-II Supreme-modellen uit met Lundgren Black Heaven humbuckers en Graph Tech ratiomechanieken. Voor wie van instrumenten houdt met een traditionele uitstraling zijn de Traditional Van Nuys-modellen interessant: een Strat- en Tele-achtige gitaar met essen body voorzien van doorschijnende lak, tweepunts-tremolo en een respectievelijk HSS- en HH-elementconfiguratie. voerman.nl

Dit voorjaar brengt **TAYLOR** vier nieuwe akoestische modellen uit. Twee daarvan komen uit in de American Dream-serie van betaalbare massieve gitaren die in Amerika worden gemaakt. De andere twee zijn Grand Theater-modellen, de gitaar met kleinere body en kortere mensuur.

De AD27e Flametop is een bijzondere instrument. Het is een Grand Pacific, Taylors meest traditioneel klinkende model, met een volledig uit esdoorn gemaakte body. De andere American Dream gitaar is de AD22e, een Grand Concert-model met zij- en achterkant van massief sapele, een mahonie top en ebben toets. Dankzij deze

combinatie mag je een bluesy klank verwachten uit deze gitaar, die ook qua uiterlijk doet denken aan vervlogen tijden.

Hetzelfde geldt voor de nieuwe GTe Mahogany, die volledig uit massief mahonie is opgebouwd en een eucalyptus toets heeft. Voor een even stijlvol als opvallend uiterlijk moet je bij de GTe Blacktop zijn, met zij- en achterkant van massief notenhout. De zwartgelakte top is van sparren. taylorguitars.com

VINTAGE het merk met aantrekkelijk geprijsde klassieke gitaarontwerpen voegt met de V65 een Jazzmaster-achtig model toe aan zijn Icon-serie van kunstmatig verouderde instrumenten. Deze gitaar met elzen body is er in tobacco burst en zwart en is voorzien van een tremolo, Wilkinson elementen (Soapbar) en mechanieken, en Graph Tech topkam. jhs.co.uk

WALRUS AUDIO breidt de Mako-serie van high fidelity stereopedalen uit met de M1. Het pedaal biedt met zijn vijf regelaars en vier schakelaars oneindig veel opties voor de verschillende modulatie-effecten die hij aan boord heeft, waaronder chorus, phaser, tremolo, vibe en rotary. In dezelfde serie is de Mako D1 delay vernieuwd met een verbeterde reverse en vintage delay.

De Slötvä is een op de Slö gebaseerde reverb, maar met drie presets waardoor je live sneller van galmtypen kunt wisselen. face.be

Vintage V65

Walrus Audio Mako M1

Orange Guitar Butler

PRS SE John Mayer Silver Sky

Schecter Traditional Van Nuys

Taylor AD27e Flametop

De geheime saus van Nova Twins

De verwachtingen bij het tweede Nova Twins-album 'Supernova' zijn hoog. Bij veel mensen kwam het Londense duo, bestaande uit zangeres/gitariste Amy Love en bassiste Georgia South, op de radar door hun samenwerking met Bring Me The Horizon en het feit dat Tom Morello ze bestempelde als een ongelooflijke band die het verdient om heel groot te worden. Hun nieuwe single *KMB (Kill My Boyfriend)* mengt elementen van metal, grime, punk en hiphop.

“Alle vieze, synthesizer-achtige sounds zijn live”, vertelt Amy ons. “Sommige instrumenten klinken elektronisch, maar alles is bas, gitaar en drums. Er staan wat geprogrammeerde drums op, maar geen synthesizers.”

Wel een hoop pedalen: “Georgia’s pedalenplank is zo gigantisch dat we er niet eens mee kunnen vliegen. Mijn pedalenplank is ook vrij groot. Op het podium doen we het ook allemaal live. We hinkelen een hoop in het rond.”

Over welke pedalen ze precies gebruiken is Amy wat geheimzinniger. Dit van-

wege een ervaring bij een van hun vroege optredens: “Er kwam een band het podium op, ze maakten een foto van Georgia’s pedalenplank en renden weg. Sinds die dag denken we: niemand hoeft te weten wat onze geheime saus is.” Qua gitaren en versterkers is het wat meer rechttoe-rechtaan: Amy heeft de meeste partijen voor ‘Supernova’ opgenomen op een Fender Mustang met P-90’s over een Fender Hot Rod.

Ze licht het ontstaan van *KMB* toe: “Georgia heeft een groot deel van de muziek geschreven. We hebben het

in lockdown geschreven, dus we hebben er niet samen tegelijk aan gewerkt. Toen we het gingen opnemen, hebben we veel van de geprogrammeerde drums behouden. Zelfs sommige baslijnen, gitaren en zang hebben we in onze slaapkamers opgenomen.”

Het eindresultaat, opgenomen met producer Jim Abbiss (Arctic Monkeys, Kasabian), heeft echte drums en wat experimentele percussie. “Op een gegeven moment heb ik zelfs een brandblusser gebruikt”, lacht Amy. ‘Supernova’ verschijnt in juni. (Jenna Scaramanga)

Avontuurlijk conceptalbum Knight Area

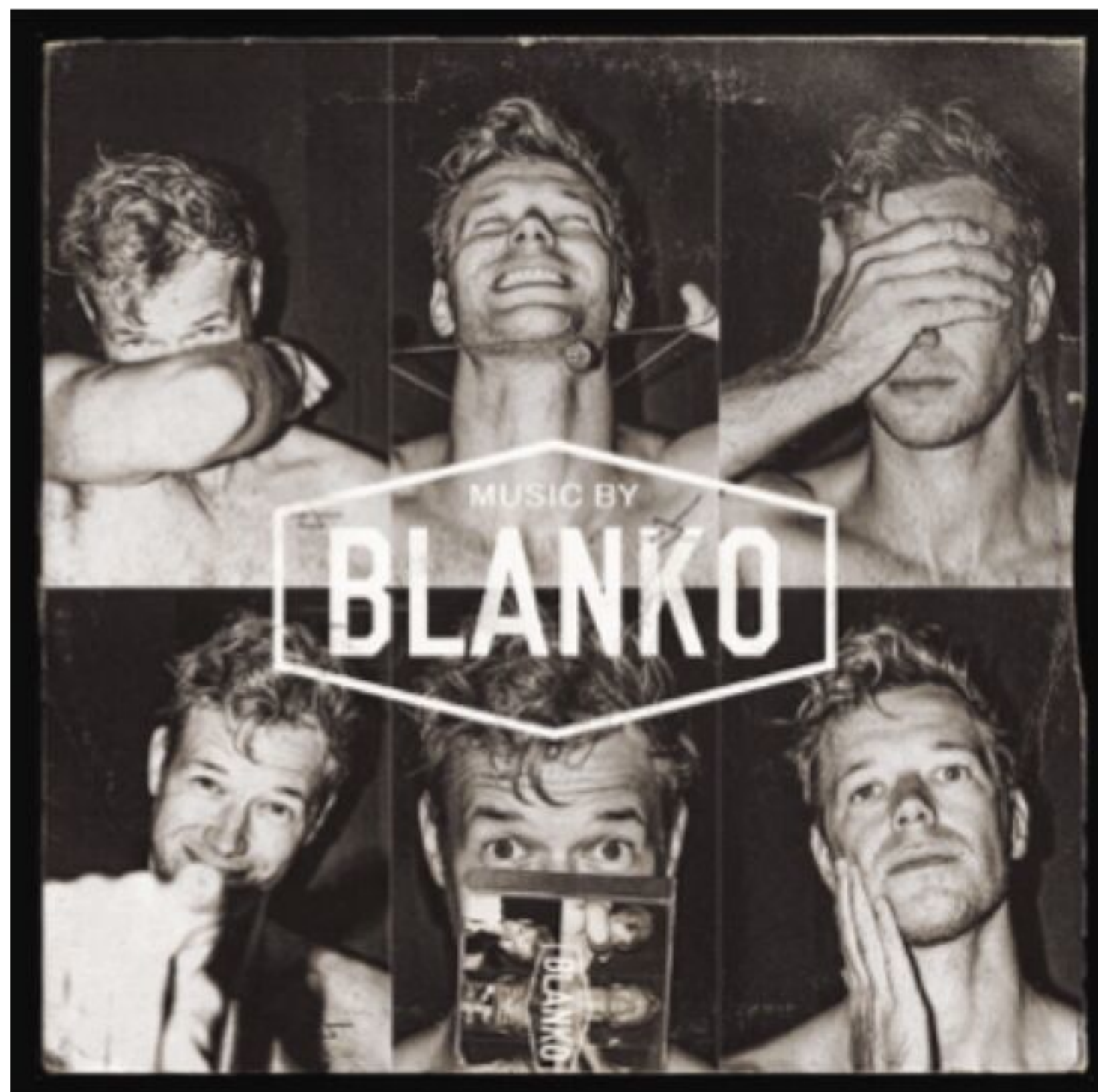
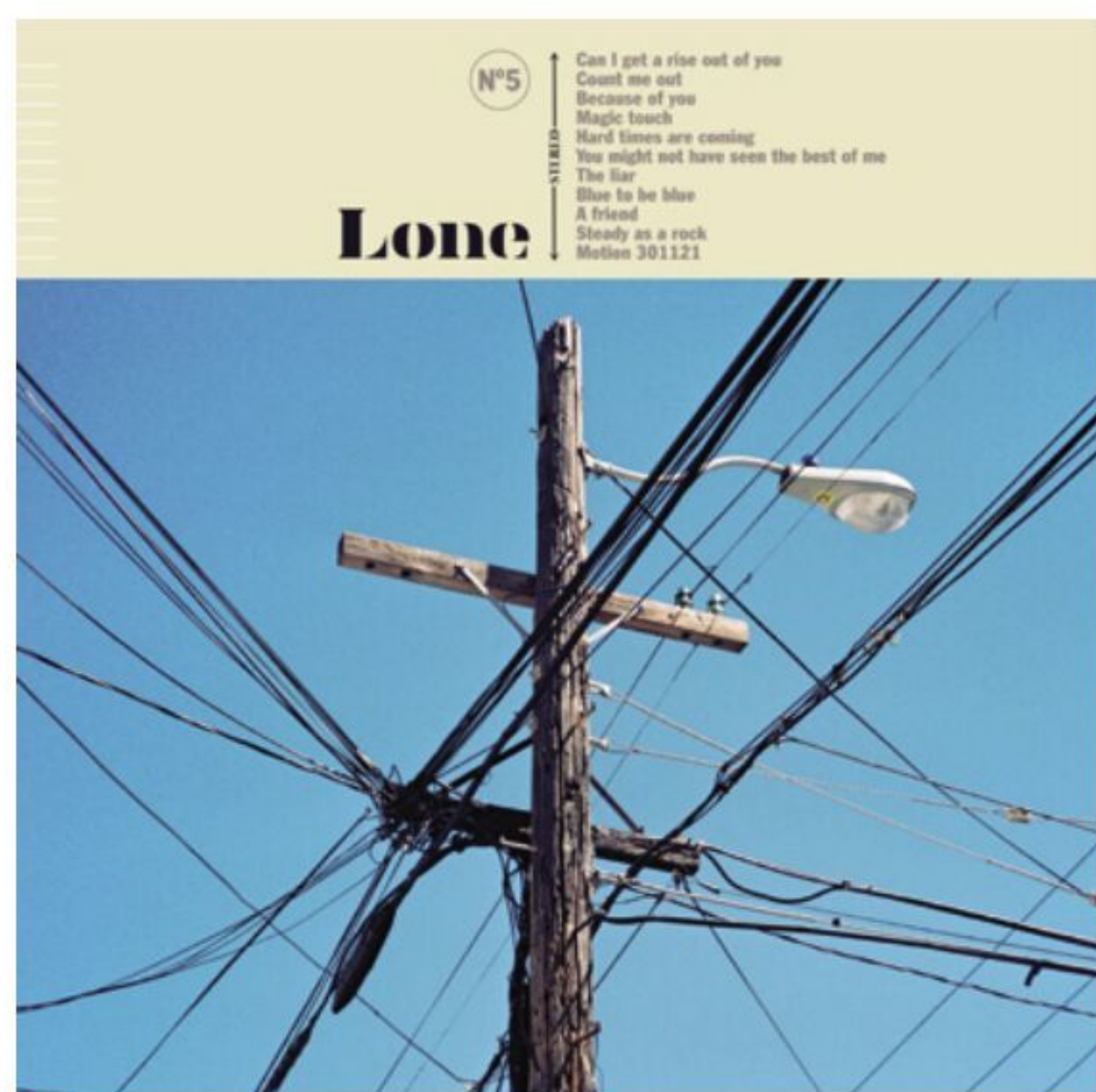
Anderhalf jaar geleden bracht Knight Area 'D-Day' uit, een conceptalbum over de laatste maanden van de Tweede Wereldoorlog. Het vervolg, 'D-Day II - The Final Chapter', richt zich op de persoonlijke verhalen van de veteranen. Dat doet de Zuid-Hollandse band zoals we van ze gewend zijn: met hypermelodieuze symfonische rock die niet vies is van de nodige bombast. De wat stevigere koers van het eerste deel wordt doorgezet, maar Knight Area gaat zelden de progmetalkant op, al zijn *I Believe* en delen van *The Dream* grensgevallend. Mark Bogert overtuigt met een prettig organisch gitaargeluid en melodisch sterk opgebouwde gitaarsolo's. Relatieve nieuwkomer Jan Willem Ketelaers bewijst zich wederom een fantastische zanger die de emotionele lading van de nummers en het thema uitstekend kan dragen. Voor neo-progrock die zijn avontuurlijkheid niet verloren is moet je bij Knight Area zijn.

LuxorLive, Arnhem (13-3); Hedon, Zwolle (18-3); Bibelot, Dordrecht (1-4); Volt, Sittard (2-4); Muziekcafé, Helmond (16-4); P60, Amstelveen (29-4); Manifesto, Hoorn (30-4); Kroepoekfabriek, Vlaarding (21-5)

G VIJFDE VOLTREFFER LONE

Begin zeventig zijn gitarist Ferdinand Bakker en zanger Michel van Dijk van Alquin, maar met hun project Lone weten ze van geen ophouden. Op 'No. 5' bewijzen de heren dat ze nog steeds genoeg muziek in zich hebben. In zorgvuldig opgebouwde arrangementen met prachtige akoestische en elektrische gitaarsounds verkennen Bakker en Van Dijk de mogelijkheden van pop, americana, blues en filmmuziek zonder al te sterk op een van die genres te leunen. Een prachtig album dat lekker wegluistert.

G FRIS DEBUUTALBUM MULTI-INSTRUMENTALIST BLANKO

Het is verleidelijk om een album van een zanger en multi-instrumentalist die rock met wat elektronischer getinte pop mengt met Jett Rebel te vergelijken. En 'Music By Blanko' van de Volendamse Blanko ligt er geen mijlen vandaan, maar er is veel meer plek voor rauwere rockklanken. Veel garage-rockachtige fuzzklanken die aan The Black Keys herinneren, maar ook Muse-achtige stadionrockers en door Prince geïnspireerde funk. 'Music By Blanko' is een bijzonder fris debuutalbum dat naar meer smaakt.

G NIEUW ALBUM TIMELOCK

Haagse symfonische rockband Timelock laat vaak lang op releases wachten, maar na de ep '...Stay Awake' van vorig jaar is er nu alweer een volledig album in 'Sygn Yn'. Timelock zit aan de rustigere kant van het symforockspectrum, met veel ruimte voor de zang en toetsen van oerleden Ruud Stoker en Julien Driessen, maar gitarist Martin Hendriks voegt regelmatig een lekker stevig randje aan het geheel toe. Zijn opvallend bescheiden solo's zijn hoogtepunten op 'Sygn Yn'.

Comfortabel in King of the World **Stef Delbaere**

Met hun vijfde studioalbum 'Royal Ten' viert King of the World zijn tienjarig jubileum. Voor gitarist Stef Delbaere is het zijn tweede album met de bluessupergroep en hij heeft zijn plek in de band gevonden.

Bij ons vorige album 'Connected' had ik al aan wat nummers meegeschreven, maar ik voelde me er nu veel comfortabeler bij. Het samen schrijven ging vlotter. Bij deze plaat kwam ik meer dan bij de vorige met een opzet en gingen we daarmee aan de slag. Superfijn dat ik die vrijheid kreeg. Dan ben je niet meer gewoon de gitarist, dan kun je meewerken aan de songs. En dat vind ik het leukste. Onze nieuwe drummer Marlon (*Pichel*) is een heel goede songwriter, dus zijn input erbij was ook heel fijn."

Tevreden

"De vorige plaat was met een van mijn Hooks ingespeeld, maar op deze plaat is eigenlijk bijna alles op een Fender Bassman uit 1964 gedaan. Ik ben ook veel meer tevreden over mijn sound op deze

plaat. Bij de vorige plaat was ik nog wat zoekende naar mijn sound. Maar dat komt ook doordat ik meer in de stijl gegroeid ben, waardoor ik het comfortabeler kan spelen.

"Het grootste deel van het album heb ik met dezelfde Telecaster uit 1973 gespeeld. Verder heb ik wat nummers op mijn The Heritage Les Paul-model ingespeeld. En er staat een nummer op het nieuwe album met een beetje een John Mayer-achtige groove, *Unsung Heroes*. Die is volledig op een Suhr Strat gedaan."

Dat nummer bevat ook een opvallende gitaarsolo: "Bij die solo had ik op het moment zelf het idee dat ik helemaal uit de bocht ging. Je hoort me op een gegeven moment chromatisch opdrukken en ik blijf maar omhoog gaan tot ik weer goed uitkom. Ik zei meteen: gooi die maar weg. Maar de rest zei dat hij best gaaf was. Toen ik ging terugluisteren bleek het

inderdaad te kloppen. Soms moet je het ook gewoon maar laten gebeuren."

Imiteren

Delbaeres voorganger in King of the World was Erwin Java. Grote schoenen om te vullen, maar hij is inmiddels ook door Java's fans omarmd: "We speelden in de streek waar Erwin is opgegroeid. Daar waren natuurlijk veel Erwin Java-fans. Na de show kwam er een man naar me toe en die zei: 'Ik wou je echt heel graag kut vinden, maar ik vind je best goed!'"

"In het begin heb ik natuurlijk veel naar de platen met Erwin geluisterd, maar op een gegeven moment moet je dat ook loslaten. Je kunt hem niet gaan proberen te imiteren, want dat loopt sowieso mis. En dat gaan fans ook helemaal niet waarderen." (Kevin Pasman)

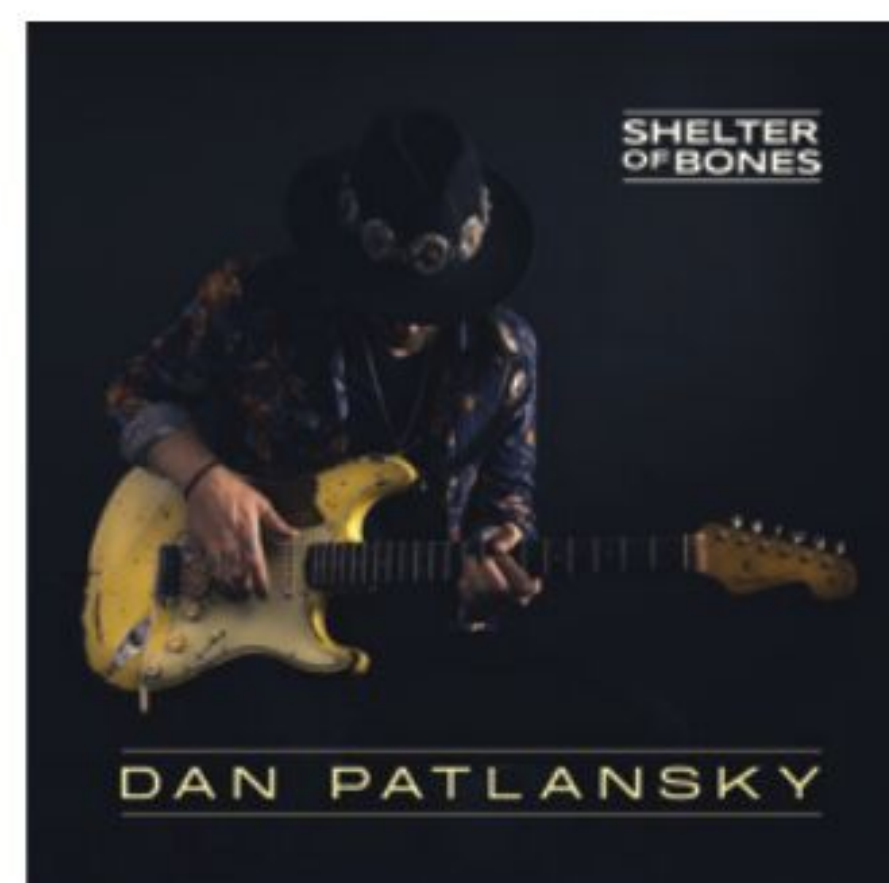
Hedon, Zwolle (25-2); Iduna, Drachten (1-4); Blues Moose Live, Groesbeek (3-4); Blues, Beer & BBQ, Heerde (7-5); De Noot, Hoogland (11-6); Hoge Stoep Blues & Rock, Sint-Michielsgestel (25-6); De Amer, Amen (26-6); Rensentheater, Emmen (20-8)

Dan Patlansky: vette bluesrock met rijk Strat-geluid

De Zuid-Afrikaanse gitarist Dan Patlansky is een fantastische gitarist met een indrukwekkende combinatie van bluesrockvaardigheden en theoretische kennis. Op 'Shelter Of Bones' laat hij ook nog eens horen wat voor een uitstekende songwriter hij is. Hij heeft het album over een periode van drie jaar opgenomen en zelf geproduceerd. En het was het wachten waard.

Soul Paradise is een krachtige combinatie van modern en oud met zijn riff en krachtige drums. Patlansky bewijst zich ook als een krachtige zanger met een stem die ergens tussen Stevie Ray Vaughan en Chris Cornell in zit. De gillende bends van *Snake Oil City* doen aan SRV en Albert King denken en mengen uitstekend met de vette Texaanse shufflegroove. Het crunchy halselement maakt het psychedelische *Selfish Lover* voer voor liefhebbers van Led Zeppelin en Audioslave. En wat een gaaf fuzzgeluid heeft die solo!

Patlansky gaat echter niet altijd op de stevige toer. De ballades *Lost* en *I'll See Trying* zijn mooie, intieme nummers die bij herhaalde luisterbeurten steeds beter worden. Als je een bluesrockfan bent die van een rijk Strat-geluid houdt en graag wat nieuws wilt horen, is Dan Patlansky een dikke aanrader. (Jason Sidwell)

G VOIVOD: THRASHMETAL, PROGROCK EN FUSION

Jarenlang werd de in 2005 overleden Voivod-gitarist Denis 'Piggy' D'Amour onvervangbaar geacht. Zijn brede dissonante akkoorden en nadrukkelijke progrockinvloeden gaven de Canadese thrashmetalband een volslagen uniek geluid. 'Synchro Anarchy' is het derde album met zijn opvolger Dan 'Chewy' Mongrain. Mongrain heeft duidelijk naar D'Amour geluisterd, inclusief een gitaargeluid met behoorlijk veel compressie, maar zijn gitaarsolo's verraden een sterkere fusioninvloed. Compositorisch is 'Synchro Anarchy' wat compacter dan voorganger 'The Wake', maar de albums zijn van een vergelijkbaar hoog niveau.

Catherine Deslauriers

G JOHN ABERCROMBIE-TRIBUTE ED VERHOEFF

Vanaf eind maart gaat de John Abercrombie-tributetour van gitarist Ed Verhoeff, bassist Hein van de Geyn en drummer Adam Nussbaum van start. Alle drie de muzikanten werkten met de invloedrijke jazzgitarist. In de volgende Gitarist vind je een interview met Ed Verhoeff over de tour.

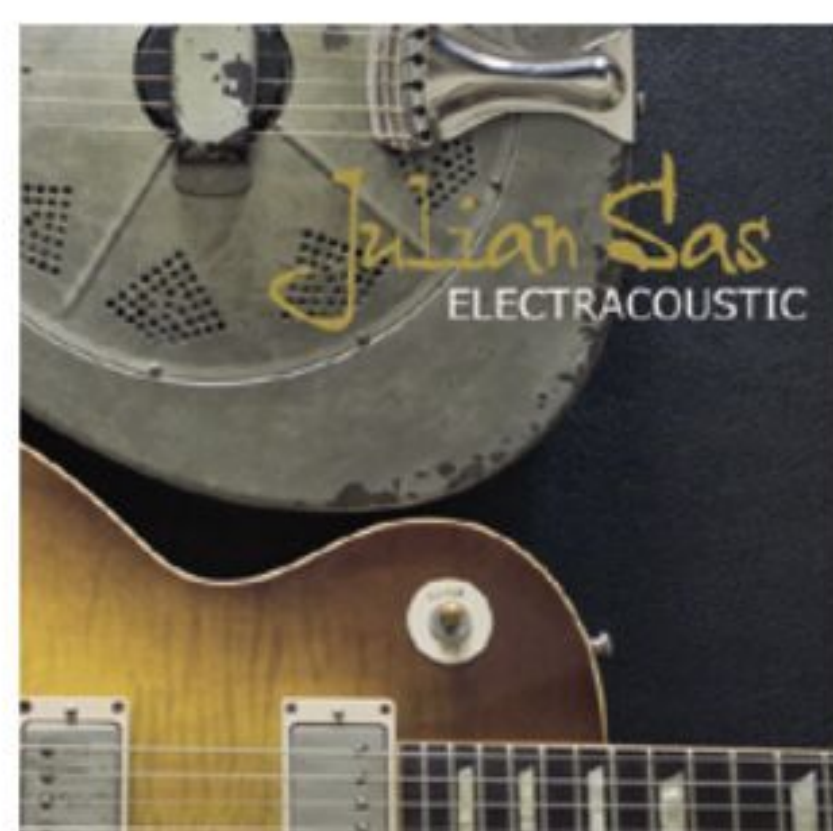
De Kluis, Oosterhout (23-3); De Doelen, Rotterdam (24-3); Paradox, Tilburg (25-3); TivoliVredenburg, Utrecht (26-3); Beauforthuis, Austerlitz (27-3); Codarts, Rotterdam (28-3); Paard, Den Haag (30-3); Bimhuis, Amsterdam (1-4); Muziekgebouw, Eindhoven (2-4); Porgy & Bess, Terneuzen (3-4)

G FUSIONAVOND MET GROTE NAMEN IN BOERDERIJ

Op 12 mei wordt in de Boerderij in Zoetermeer een avond vol jazzrock en fusion gepresenteerd met indrukwekkende namen uit binnen- en buitenland. Richard Hallebeek is al enkele jaren achtereenvolgens in de Gitarist-poll verkozen tot beste jazz- en fusingitarist van de Benelux. Hij zal met zijn band komen optreden. Daarnaast zullen ook de Frank Gambale All Star Band en het Scott Henderson Trio komen spelen. Voor meer informatie en kaarten kun je op cutuurpodiumboerderij.nl terecht.

Frank Gambale

'Electracoustic' is een bijzondere release voor Julian Sas. Zoals de titel al aangeeft bevat het dubbelalbum een elektrische en een akoestische cd. Beide cd's bevatten dezelfde nummers. Sas en zijn band vonden de akoestische demo's uit zijn thuisstudio

Julian Sas elektrisch en akoestisch

zo goed klinken dat ze besloten de nummers ook in een vergelijkbare setting op te nemen.

De akoestische benadering werkt uitstekend op een slowblues als *Fallin' From The Edge Of The World*, maar omdat toetsenist Roland Bakker, drummer Lars-Erik van Elzakker en gastbassist Barend Courbois eveneens op de akoestische schijf meedoen, zijn er ook genoeg vlottere, energiekere nummers. Hierbij valt vooral op dat de puntige gitaarsolo's van *Liberation* en *Devil At The Door* ook zonder versterking en effecten erg goed uit de verf komen.

Voor de rauwe, rockende blues waar de Gelderse zanger/gitarist om bekendstaat is

er de elektrische cd. Hoewel er hoorbaar veel aandacht aan de productie besteed is, hebben de elektrische versies een spontane live-energie die vermoedelijk goed naar het podium vertaalt. Sas' rauwe maar tegelijkertijd gedefinieerde gitaarsound ligt bovendien prettig in het gehoor.

'Electracoustic' is opgedragen aan Fotis Anagnostou, de bassist van de Julian Sas Band die vorig jaar overleed. Volgens Sas zijn alle emoties die de band rond zijn overlijden doormaakte in de muziek verwerkt. Het is een bijzonder geslaagd eerbetoon. In maart, april en mei toert de Julian Sas Band met nieuwe bassist Edwin van Huik door Nederland. Op juliansas.com vind je alle tourdata.

Verzorgd lockdownalbum Dennis Kolen

Thuisopnamen uit de lockdownperiode komen in verschillende kwaliteitsklassen. Zo tot in de puntjes verzorgd als 'Wilderness' van Dennis Kolen zijn er echter niet veel. De credits vermelden nadrukkelijk dat het album thuis opgenomen is, maar 'Wilderness' klinkt als een professionele popproductie. Kolen speelde alle instrumenten zelf. Opener *Life Lead Me Here* zette ons even op het verkeerde been omdat in het begin een nadrukkelijke rol voor de piano is weggelegd in plaats van de voor Kolen zo typerende akoestische gitaar. Later duikt die wel op, net als wat mooie elektrische leadpartijen met zeer typerende sounds. 'Wilderness' staat vol kalme, bij vlagen Beatles-que popmuziek die ondanks de zorgvuldige arrangementen een zekere spontaniteit herbergt.

Marillion: progrockkampioenen

Zes jaar geleden bracht Marillion het gevierde 'F.E.A.R.' uit, een album dat de band veel nieuwe fans opleverde. Op de tour die de progrockers voor het album deden verkochten ze de Londense Royal Albert Hall in zeer korte tijd uit. De sfeer op 'F.E.A.R.' was vrij dystopisch en dat is op het nieuwe 'An Hour Before It's Dark' niet anders. Maar ondanks de ietwat donkere klanken is het album relatief opgewekt en op sommige momenten zelfs erg mooi. *The Crow And The Nightingale* is hier het beste voorbeeld van: het is een majestueus en rijk gearrangeerd nummer met een prachtige gitaarsolo van Steve Rothery. Het is wederom een fantastische plaat van de Britse progrockkampioenen. (David Mead)

Martin D28 1939

The
Fellowship
OF ACOUSTICS

Thijs De Cloedt (Cobra The Impaler)

De meerwaarde van muzikaliteit

In metalkringen is Thijs 'Tace DC' De Cloedt vooral bekend als voormalig gitarist van de Vlaamse deathmetalgigant Aborted. Zijn nieuw band Cobra The Impaler zou daar wel eens verandering in aan kunnen brengen. Op debuutalbum 'Colossal Gods' laat de band een sterke mix van zware riffs en pakkende melodieën horen.

“Bij Aborted heb ik altijd heavy muziek gespeeld”, aldus De Cloedt. “Toen ik eruit gestapt was, heb ik in een rockband gespeeld. Daar heb ik ook een zwak voor, voor echte gitaarrock, maar ik miste toch wel de heavy kant van de muziek. De premisse van Cobra The Impaler was om te proberen die twee liefdes te combineren: gitaarge-dreven metal, maar wel met de meerwaarde van de muzikaliteit van cleanere zang.

“Thuis heb ik demo’s van alle muziek gemaakt. Daarna ben ik met twee zangers gaan samenwerken en zijn we wat gaan puzzelen. We hebben wat arrangementen

aangepast in functie van de zang, omdat ik de zang, de melodieën en de refreinen het belangrijkste vind in de song, los van dat het gitaristiek interessant mag en moet blijven.”

Gedoe

Inmiddels heeft Cobra The Impaler een volledige bezetting, maar alle gitaren en bas op 'Colossal Gods' zijn door De Cloedt ingespeeld. “Er was nog geen tweede gitarist”, verklaart hij. “Dirk (*Verbeuren, drummer bij o.a. Megadeth*) en ik hebben samen die plaat ingespeeld. In de studio

heb ik eigenlijk alles met mijn Gibsons ingespeeld. Een Les Paul Custom Silverburst, een zwarte Les Paul Custom uit de jaren negentig, een Explorer en een Dutchburst.

“Ik heb wel wat gedoe met de stemming gehad. Gibsons zijn sublieme gitaren, maar in de lagere stemming is het soms nogal tricky. Daarom ben ik al repe-terend overgeschakeld naar een ander merk dat mij aan het hart ligt: Jackson. Die mensuur is fantastisch. Langer dan die Gibsons en wat stabiel met lagere stemmingen. Het is D# gedropt naar A#, al zijn er wat nummers in D en die kunnen perfect op die Gibsons.

“In de studio heb ik een EVH met EL34's gebruikt, een Marshall JCM800 uit 1980, een Marshall JMP 2203 uit 1978 en een Diezel VH4, wat ook de versterker is waar ik live mee speel. Die Marshalls zijn wat meer voor de warmte en de vintage metal- en hardrocktoon. Die EVH en die VH4 zijn wat moderner. Die scheuren wat meer.” (Kevin Pasman)

CLASSIC LUXURY MODERN PLAYABILITY

EC-1000T CTM

With a traditional full-thickness mahogany body and custom multi-ply binding, at first glance the LTD Deluxe EC-1000T CTM might remind you of classic guitars from eras past. But take a closer look. Features like the EverTune constant tension bridge, stainless steel frets, a modern smooth heel joint, and innovative Fishman multi-voice pickups give you the sound and performance needed for the most contemporary music styles. See your new EC-1000T CTM guitars along with dozens of other superb "New for 2022" offerings at www.espguitars.com

EC-1000T CTM EverTune Black

EC-1000T CTM Violet Shadow

EC-1000T CTM Vintage Gold Satin

MADE IN HOLLAND

TRD MKS

Classictone II

ORIGINAL KOCH AMPS

• DISTRICT 50 Co •

WESTLAND • SOUTH HOLLAND

KOCH-AMPS.COM

USA MUSIC IMPORT

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

BAND

Speelt er nog iemand van jullie in bands? Na twee jaar niet of nauwelijks live kunnen spelen of zelfs oefenen een terechte vraag. Stel dat we binnenkort weer mogen, dan richten we vol goede moed weer een nieuw bandje op en gaan aan de slag. Tot we uit elkaar gaan. Want er zijn niet veel bands als de Golden Earring die het zestig jaar met elkaar uithouden.

Waarom eigenlijk? In mijn ervaring is er een aantal voorwaarden te benoemen die bepalen of bandleden goed met elkaar kunnen samenwerken en dus bij elkaar blijven - of niet. Acht, om precies te zijn. Hieronder in volgelvlucht.

Individuele excellentie: alle bandleden zijn ongeveer even goed en dragen muzikaal evenveel bij.

Belang: iedereen heeft hetzelfde doel voor ogen en wil daarom dat het werkt.

Afhankelijkheid: de bandleden hebben elkaar nodig en hun skills vullen elkaar aan.

Investering: iedereen is bereid (tijd, geld, moeite) bij te dragen aan de band en laat zien dat hij/zij echt wil.

Informatie: de communicatie is open, bandleden delen alle informatie.

Integratie: de bandleden ontwikkelen manieren om soepel samen te werken.

Institutionalisering: de band krijgt een formele status en iedereen weet welke verantwoordelijkheden hij/zij heeft en hoe besluiten worden genomen.

Integriteit: binnen de band vertrouwt men elkaar en wordt iedereen met respect behandeld.

Gaat het op een van de acht gebieden niet goed, dan kun je waarschijnlijk snel weer op zoek naar nieuwe leden. Ik heb dit overigens niet helemaal zelf bedacht; de acht voorwaarden komen uit het werk van organisatiesocioloog Rosabeth Moss Kanter, die onderzocht welke vormen van samenwerking binnen een organisatie het meest effectief zijn. En een band is toch ook een organisatie?

Dit betekent niet dat er een optimale structuur is voor bands. Sommige zijn erg democratisch, terwijl andere juist onder strakke leiding staan van een type chef. Kan allemaal. Net zo divers zijn de redenen om in of juist uit een band te stappen. De mooiste die ik heb gehoord: drummer Slim Jim Phantom trad toe tot de Stray Cats nadat hem genoeg Cola Light voor de rest van zijn leven was beloofd, terwijl UFO-zanger Phil Mogg gitarist Michael Schenker ontsloeg om medische redenen: "Ik werd ziek van hem."

Michiel Roelse

TALKBOX

Speel je nu zoals je voor ogen had toen je begon?

Ruben Hoeke, gitarist

"De gitaar laat zich nooit helemaal doorgronden. En dat is maar goed ook, want stel je voor dat je het allemaal weet..."

Dan verdwijnt het avontuur en het plezier. Voor mij is gitaarspelen het telkens opnieuw ontdekken en leren. Een avontuur waar je de afloop niet van kent. Dat plezier is onveranderd gebleven. Na bijna dertig jaar optreden heeft de gitaar me wel meer gebracht dan ik toen voor ogen had. Ik ben ook iemand die zijn eigen lat telkens hoger legt en het verdomt eronder te duiken. Dus al met al: ja, het begint wat te worden."

Hein van Dongen, auteur

"Als prille beginner en autodidact was ik al ontzettend blij toen ik voor het eerst een D mineur akkoord kon spelen op de mandoline van mijn moeder. En als je gezegd had dat ik ooit stukken van Flatt & Scruggs en Blind Willie McTell zou spelen op een banjo en een 12-string had ik je niet geloofd. Maar de kant die ik met mijn eigen muziek op wilde gaan is later vaak veranderd en dat had ik zeker niet voor ogen toen ik begon..."

Steven Faber, redacteur

"Toen ik begon met gitaarspelen had ik verschillende helden, altijd elektrische gitaristen in een pop- of rockband die de solo's voor hun rekening namen.

Maar doordat ik openstond voor veel stijlen en zoveel mogelijk wilde leren kwamen ook jazz, funk en latin mijn wereld binnen. Inmiddels heb ik ontdekt dat ik graag in kleine bezettingen speel waar je op elkaar reageert en speel ik vaker jazz dan rock. Ik ben dus wel ergens anders terechtgekomen dan ik voor ogen had. En de podia zijn wat kleiner dan waar ik als tiener van droomde."

Topgitaristen op North Sea Jazz

Door corona moest North Sea Jazz twee keer verplaatst worden, maar de 45e editie wordt dit jaar van 8 t/m 10 juli als nog groots gevierd in een nieuw Ahoy in Rotterdam. Hierdoor krijgt het festival meer ruimte en zullen bezoekers een aantal vertrouwde zalen op een nieuwe plek vinden. Maar belangrijker zijn de artiesten die inmiddels bekendgemaakt zijn, met daaronder grote namen op gitaargebied, zoals John McLaughlin, George Benson, Julian Lage, Eric Gales, Marcus King en Cory Wong. Kaarten die voor editie 2020 waren gekocht blijven geldig. Nieuwe dagkaarten zijn op 4 februari in de verkoop gegaan.

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

MR. RELIABLE

th•mann

Rivalen

- Fender American Acoustasonic Jazzmaster
- Fender American Acoustasonic Stratocaster
- Martin SC-13E

FENDER ACOUSTASONIC PLAYER TELECASTER

GESTROOMLIJNDE

ACOUSTASONIC

Heeft Fender met deze betaalbare hybride gitaar weer een winnaar in handen? tekst Rob Laing

Bij zijn introductie tijdens de NAMM 2019 had iedereen het over de Fender Acoustasonic Telecaster vanwege zijn uiterlijk en geluid. Maar nadat we er een bespeeld hadden, kwam direct de volgende vraag: wanneer komt er een beter betaalbare Mexicaanse versie? En natuurlijk kijkt Fender altijd vooruit met dit soort dingen, want hier is hij al! Wat is er anders aan en waar zijn compromissen gesloten vergeleken met de versie uit Californië, die een kleine 700 euro duurder is?

voor ons meer naar de elektrische kant.

Alle Acoustasonic-modellen hebben hetzelfde ontwerp als basis: een 'gestemd' klankgat dat belangrijk is voor zowel de versterkte als akoestische respons van het instrument, een traditionele, geschroefde 'elektrische' hals met Fenders Modern Deep C-halsprofiel, bespannen met bronzen akoestische snaren, en natuurlijk de cruciale 'Acoustic Engine' als partner van de magnetische pickup.

Voor de Strats en Teles is die laatste een ruisvrije N4 voor de elektrische klanken. De digitale

het er drie, met zes klanken in totaal terwijl het USA-model er tien heeft. Meer met minder, of minder met minder? Daar gaan we het nog over hebben

Overtuigend

Dit is de eerste keer dat we een Acoustasonic met een zwart bovenblad van sitka spar testen en het is meteen onze favoriet. Terwijl het idee van een Tele met klankgat (of Stringed Instrument Resonance System zoals Fender het noemt) lang niet iedereen zal aanspreken, geeft de afwerking de gitaar een cool, subtiel uiterlijk dat precies past bij de vorm van een Tele. De mooi uitgelichte nerfstructuur van het mahoniehout van onze gitaar is een bonus.

Wat betreft de bouwkwiteit kunnen we werkelijk geen enkel verschil vinden tussen dit Player-model uit Ensenada en de Amerikaanse Acoustasonics die we hebben uitgetest. De mooie, donkere brug en toets van palissander vervangen het ebbenhout van de Amerikaanse versie, maar daar zitten we niet mee. Dankzij de afgeschuinde armsteun en afgeronde randen van de toets straalt de testgitaar kwaliteit en comfort uit; dit instrument nodigt uit tot spelen en de Modern Deep-C-hals is bekend terrein voor iedereen die ooit een van de modellen uit de elektrische Player-serie heeft bespeeld. Zoals je kunt verwachten van een holle Tele is hij topzwaar aan de kant van de hals.

DEZE GITAAR NODIGT JE UIT OM NIEUWE
DINGEN IN JE SPEL TE PROBEREN,
AL VÓÓR JE HEM INPLUGT

Eerst even een korte terugblik, want er zijn nu ook al een Amerikaanse Acoustasonic Strat en Jazzmaster; Fender heeft duidelijk veel vertrouwen in dit concept en wij snappen dat wel. Je kunt deze gitaren zien als akoestische gitaren voor elektrische gitaristen of omgekeerd; wat ons betreft is het een elektro-akoestische gitaar met magnetische flexibiliteit. De Shawbucker pickup van de Acoustasonic Jazzmaster is een twijfelgeval en neigt

en analoge 'Acoustic Engine' is het resultaat van de samenwerking tussen Fender en Fishman: een actief voorversterkercircuit (de printplaat bevat meer dan 380 componenten) met pickups. In dit geval een piëzo onder het brugzadel. De Amerikaanse Tele heeft daarnaast nog een Fishman Acoustasonic Enhancer onder het bovenblad van de gitaar.

Dat model heeft vijf modi en een vijfstandenschakelaar met Blend-knop om ze te mengen. Hier zijn

FENDER ACOUSTASONIC PLAYER TELECASTER

RICHTPRIJS: € 1094,-

LAND VAN HERKOMST:
Mexico

TYPE: elektro-akoestische
gitaar met cutaway

BODY: mahonie met
massief bovenblad van
sitka spar

HALS: mahonie,
Deep C-profiel

MENSUUR: 25,5 inch
(648 mm)

TOPKAM: Graph Tech
Tusq, 42,86 mm

TOETS: palissander

FRETS: 22, smal/hoog

PICKUPS: under-saddle
piëzo, Fender N4 Noise-
less singlecoil magnetisch
element

REGELAARS: master-
volume, blend,
3-standenschakelaar

HARDWARE: Graph Tech
Tusq brugpenen, Fender
gegoten/gesloten stag-
gered stemmechanieken

DISTRIBUTIE: Fender
Musical Instruments
EMEA, East Grinstead (VK),
tel. 0044 1342 331700

WEBSITE: fender.com

Ook onversterkt is het een overtuigende gitaar. Ondanks de geringe dikte van 44,5 mm van de klankkast klinkt deze Tele levendig en gefocust dankzij het SIRS-systeem en luid genoeg om thuis te bespelen zonder in te pluggen. Het zal voor sommige gitaristen een openbaring zijn dat dit instrument, ondanks de toegenomen spanning van de 011-052 dikke Fender Dura-Tone gecoate fosforbrons snaren, de makkelijke bespeelbaarheid heeft van een elektrische gitaar, waarbij ook de hoogste frets goed bereikbaar zijn. De actie is laag maar de resonantie lijdt daar niet onder. Het is ook goed te zien dat Fender dit model heeft uitgerust met het uitstekende Micro-Tilt-systeem om de hoek van de hals ten opzichte van de body aan te passen, zodat zelfs de meest veeleisende tweaksters onder ons precies die afstelling kunnen krijgen die zij zoeken. Al met al is dit een akoestische gitaar die uitnodigt om nieuwe dingen in je spel te proberen, al vóór je hem inpluigt. Dus wat er gebeurt er als je dat wel doet?

Bespeeld

De Fishman piëzopickup onder het brugzadel met zijn actieve circuit staat garant voor warme, organisch klinkende akoestische klanken, zonder het gespetter van mindere

Game of Tones

De geluidsmogelijkheden op een rijtje

Elke positie heeft een A- en B-voicing die je kunt mengen met de Blend-knop. Volgens Fender is 3A een shortscale-model met een kleine klankkast van mahonie en is 3B een palissander dreadnought met meer laag. We kunnen ons helemaal vinden in die omschrijvingen en daarbij bestrijken deze modellen de belangrijkste soorten akoestisch geluid die gitaristen willen. Vanaf daar wordt het meer elektrisch en (dus) minder akoestisch en klinkt er vervorming bij de pickups onder de brugzadels voor 2A (Lo-Fi Clean) en 2B (Lo-Fi Crunch). Die twee klinken als een combinatie van de piëzo en het magnetische element, maar technisch gezien zijn ze dat niet. We vonden een mix van beide in combinatie met een Klon-achtige overdrive heel bruikbaar in de context van een band. 1A en 1B vinden beide hun oorsprong in het door Tim Shaw ontworpen Noiseless enkelspoelselement: een cleane en een meer vervormde 'Fat'-sound. De singlecoil klinkt warmer en organischer dan je zou verwachten en wij waren er erg blij mee. We konden geen genoeg krijgen van het mengen voor blues en americana - de overgang van de akoestische geluiden naar 1A en 1B klinkt ook nooit abrupt.

piëzo's. Maar wat ons betreft is het grootste verschil tussen de Amerikaanse en Mexicaanse versie de gevoeligheid van het bovenblad omdat de US-versie daar een transducer heeft en de Mexicaan niet. Dat is slecht nieuws voor wie veel gebruikmaakt van percussieve akoestische effecten.

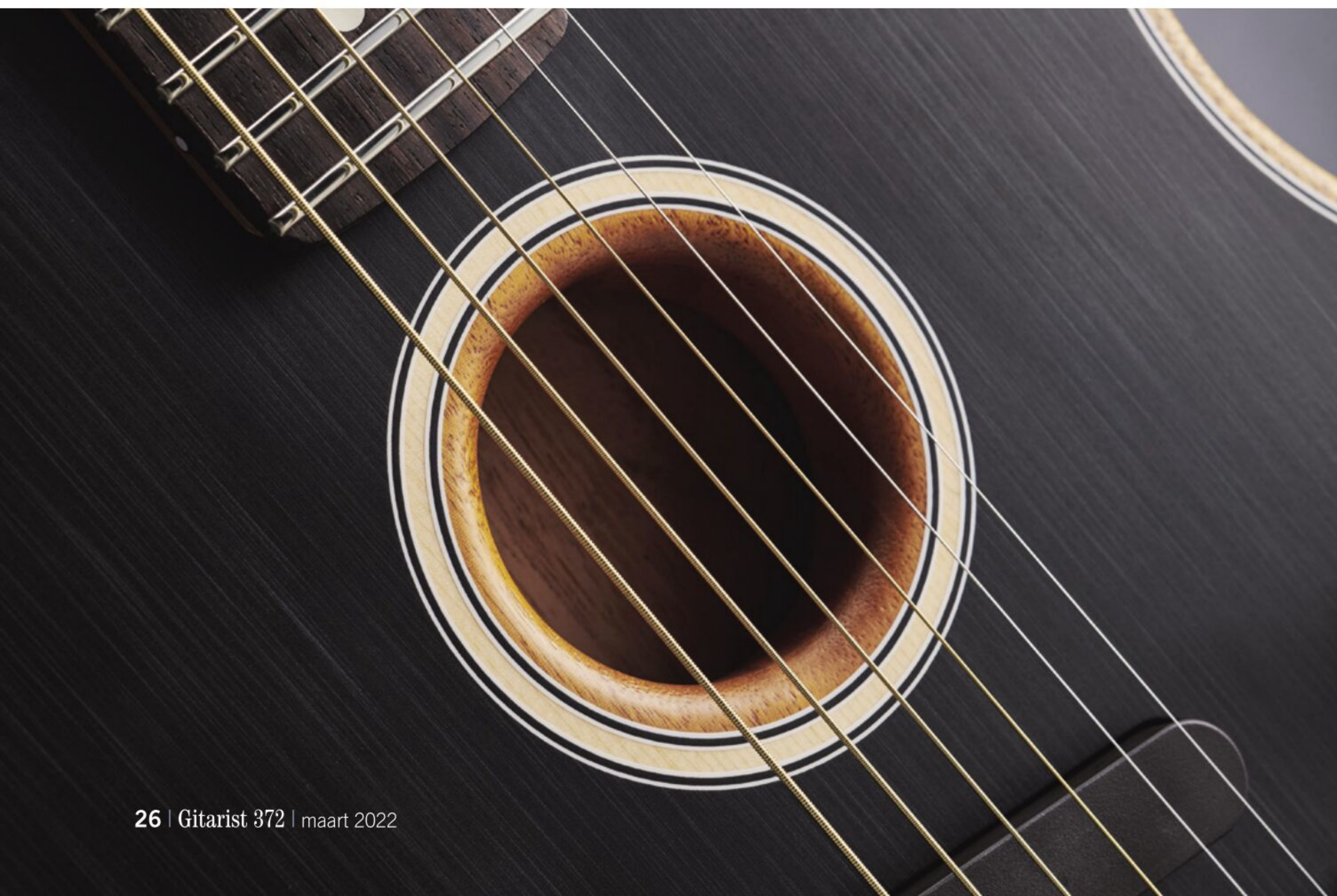
Het aantal van tien geluiden ('voices') van de Amerikaanse versie voelt misschien overweldigend voor een Tele en het zijn meer mogelijkheden dan de meeste gitaristen in hun leven nodig hebben. De meer gestroomlijnde

aanpak van de Mexicaanse uitvoering heeft er altijd nog zes, van de traditionele dreadnought van de 'hals'positie en kleinere akoestische modellen tot de volledig magnetische optie bij de brug. De typische Tele-twang ontbreekt. In plaats daarvan horen we een volle elektrische toon die goed mengt. Het echte dilemma is of je deze Acoustasonic versterkt via een PA/akoestisch combo of een traditionele gitaarversterker. Wij denken dat de eerste optie het akoestische geluid het meest gedetailleerd weergeeft, maar we vonden de piëzo ook via de elektrische route uitstekend en authentiek klinken.

Conclusie

Benader een gitaar als deze als een elektro-akoestisch instrument met bredere toepassingsmogelijkheden. Het actieve circuit zorgt voor enkele van de beste akoestische gitaargeluiden die we hebben gehoord. Wie live regelmatig een akoestische gitaar bespeelt, is het aan zichzelf verplicht deze Tele eens uit te proberen. **G**

Het Stringed Instrument Resonance System maximaliseert de akoestische respons, maar draagt ook belangrijk bij aan het versterkte geluid

FENDER ACOUSTASONIC PLAYER TELECASTER

oordeel

GITARIST ZEGT: Deze betaalbare Acoustasonic Tele klinkt uitstekend en is handzamer dan de USA-versie, maar wie percussief akoestisch speelt moet verder kijken

DE GROOTSTE KEUZE

Ibanez

Star's Music
Guitar

BOUTIQUE

PARADIJS VOOR GITARISTEN

IN BRUSSEL

RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUXELLES - (+32) 26 81 13 38

STARS-MUSIC.BE

STAR'S MUSIC BRUXELLES

STARS.MUSIC.BRUXELLES

Meer dan retro

Rapier 33

De comeback van een vergeten pareltje uit de jaren zestig. tekst **Dave Burrluck**

Als liefhebber van het destijds nog nieuwe genre rock 'n' roll zou je begin jaren zestig waarschijnlijk zijn begonnen op een in Europa gemaakte gitaar: Vox, Burns en Höfner waren bijvoorbeeld populair omdat ze aan deze kant van de oceaan aan de vraag naar betaalbare elektrische gitaren konden voldoen. Het Britse Watkins, waarvan het Rapier-model een beetje op een Fender leek, was een van de minder bekende merken. De Rapier is natuurlijk een Stratocaster-kopie, maar wel een met een eigen gezicht. Geen idee waarom dat middelste element schuin geplaatst werd, maar het maakte de Rapier wel direct herkenbaar. Beetje raar, maar ja, dat heeft ook wel iets.

Ontwerp

De Rapier 33 wordt vandaag de dag in China gemaakt en vanwege zijn bouwkwiteit is dit een veel beter instrument dan zijn illustere voorgangers. Zo bestaat de body uit één deel okoumé (een houtsoort die op mahonie lijkt en wordt gebruikt door grote namen als Eastman en Music Man) waaraan een Fender-achtige hals is geschroefd. De frets zitten er keurig in en de palissander toets heeft een radius van 12 inch, wat we meer met Gibson associëren. De hals zelf valt wat forser uit

dan die van bijvoorbeeld de Fender Player Series, maar ons hoor je daarover niet klagen.

In plaats van de bekende drie singlecoils is de Rapier 33 uitgerust met drie, door Alan Entwistle ontworpen, keramische 'silver foil' minihumbuckers. Deze klinken een beetje als enkelspoelselementen en zijn ruis onderdrukkend. Het zijn pittige pickups, al is de output niet bijzonder hoog. De regelaars hebben wat extra uitleg nodig. In de praktijk werkt de Rapier 33 als een gitaar met twee pickups waarbij je het middelste element via een schuifschakelaar kunt toevoegen aan de drie standen van de elementkeuzeschakelaar: brug, hals of beide tegelijk. De lagere schuifschakelaar vermindert de bas-respons (kennen we van de Fender Jaguar). De bovenste regelaar bepaalt het volume voor zowel de brug- als de halshumbucker en de draaiknop in het midden doet dat voor het middelste element (en werkt dus alleen wanneer dat is ingeschakeld). De laagste regelaar is een algemene toonknop... Duidelijk?

Ingeplugd

Zonder de middelste pickup in te schakelen valt er al genoeg te genieten: een aantrekkelijke, stoere sound van de brugpickup die goed

contrasteert met de rondere klank van het halselement. Al met al een bijna Jaguar-achtige klank die tussen het mooie van een Stratocaster en de volheid van een eenvoudige Les Paul in zit. Zijn retro-uiteerlijk maakt hem geschikt voor ruige garagerock, maar schakel eens je fuzzpedaal uit en jazzy akkoorden (halselement) en cleane funk (beide pickups tegelijk) komen binnen bereik. Schakel het middelste element in en het geluid krijgt een heel eigen karakter, dat een ieder die van de tussenstandjes van een Strat houdt zal aanspreken. De mogelijkheid om een extra klank subtiel bij te mengen beviel ons wel. Verder speelt de gitaar lekker en hoewel we onversterkt wat bijgeluiden hoorde bij de nulde fret, is dat versterkt geen issue. De op het oorspronkelijke ontwerp gebaseerde vibrato werkt prima en zo lang je daar geen extreme dingen mee doet blijft de gitaar goed op stemming.

Conclusie

Al met al een prima retrogitaar, en er is nog meer op komst, reken maar! **G**

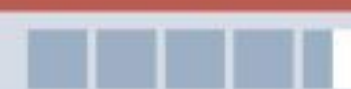

Rivalen

- Silvertone 1478
- Squier Paranormal
- Super-Sonic

RAPIER 33

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Lekkere retrogitaar met sixties-vibe. Elektronica is even wennen

RAPIER 33**RICHTPRIJS:** € 489,-**LAND VAN HERKOMST:**

China

TYPE: elektrische solid-bodygitaar**BODY:** okoumé**HALS:** esdoorn**TOETS:** palissander**FRETS:** 22**MENSUUR:** 25,5 inch (648 mm)**PICKUPS:** 3x EWR64 minihumbucker**ELEKTRONICA:** 3-standen-tuimelschakelaar voor elementkeuze, 2x schuifschakelaar (midden element aan/uit, lage-tonenreductie), volume 1 (brug en hals), volume 2 (midden), mastertoon-regelaar**HARDWARE:** Hi Lo vibrato, brug met rolzadels, Wilkinson E-Z-Lok stemmechanieken**AFWERKING:** Fiesta Red (zoals getest), 3 Tone Sunburst, Artic White, Daphne Blue**DISTRIBUTIE:**

Pieters Musical Agencies, Veghel, tel. 06-43503881

WEBSITE: jhs.co.uk

Koch Classicitone II Twenty

Moderne oldtimer

Kan Koch met de nieuwe Classicitone mee in de vaart der volken?
Gitarist plukt in... tekst Kevin van der Meijden

Koch maakt sinds 1988 versterkers van hoge kwaliteit voor gitaristen. Dankzij de Studiotone en Twintone heeft het bedrijf een internationale reputatie opgebouwd, waarbij ze niet op hun lauweren zijn gaan rusten. Met de hybride Jupiter versterker hebben ze laten zien met hun tijd te durven meegaan. In een tijd waarin grondstoffen kostbaarder worden en een groeiend aantal gitaristen overstapt naar digitale oplossingen, grijpt Koch voor zijn nieuwe Classicitone II echter terug op de

traditionele wijze van buizenversterkers maken. Kan deze klasse A-buizenversterker met zijn klassieke look en feel meedingen in een race richting de toekomst?

Ontwerp

Het is direct te zien dat Koch de nodige tijd heeft besteed aan het ontwerp. Met de stijlvolle brede, donkerbruine kast en het trapeziumvormig klankgat inclusief mooi ogend speakerdoek, is de aanblik meteen een hit. Aan alle details is

gedacht, van de speciaal ontworpen hoekstukken tot aan het leren handvat met gestanst logo en klassieke pijlknoppen. Onder de motorkap vind je hetzelfde vakmanschap. De transformator is door Koch zelf (in samenwerking met hifi-expert Menno van der Veen) ontworpen en volgens een speciaal, traditioneel procedé geproduceerd, wat mede bepalend is voor de klank van de versterker. Daarnaast is de VG12-60 speaker in samenwerking met Sica in Italië ontwikkeld en wordt op hun locatie geproduceerd,

Rivalen

- Tone King Imperial MkII
- Friedman Dirty Shirley Combo
- Marshall 1974X

met mooie toekomst

dezelfde plek waar ook Jensen speakers worden gemaakt. Voor de VG12-60 heeft Koch de Celestion Greenback als inspiratiebron genomen en de nodige aanpassingen gemaakt om de speaker meer headroom te geven, evenals een betere laagrespons en een transparanter hoog en hoogmidden.

Moderne gemakken zijn eveneens aanwezig. De combo kan via een gebalanceerde DI of ongebalanceerde output direct aangesloten worden op een mengpaneel of geluidskaart. Tevens kun je een externe speakerkast aansluiten of de interne speaker met een tuimelschakelaar uitzetten. Hiermee is de versterker zowel geschikt voor op het podium als voor opnames in de (thuis)studio. Verder is er een seriële effectloop is er een driewegschakelaar voor de toepasselijk genoemde Home/Studio/Stage-volumestanden om dezelfde volle toon op lager volume te krijgen en krijgt de ingebouwde lange veergalm een speciale vermelding.

De praktijk

De Classicitone II is volgens Koch een versterker voor gitaristen die graag met hun volumeknop spelen. Ditzelfde geldt overigens voor de toonknop blijkt tijdens het testen. Door volume en toon licht terug te draaien en dan op zoek te gaan naar je ideale ritmetoon met de driebands EQ, laat je ruimte om tijdens een refrein of solo net dat beetje meer te geven in volume, oversturing en hoog(midden) om door de mix te prikken. De boventonen komen dan het beste tot hun recht, waarbij de *sweet spot* tussen de 10e en 14e fret des te zoeter klinkt.

Het Clean-kanaal klinkt zoals beloofd: veel headroom, waarin het laag zorgt voor een volle body tezamen met sprankelende hoge tonen.

Modulatiepedalen krijgen via de effectloop alle ruimte voor een wijds en open geluid, waarbij delay en rotary met de ingebouwde veergalm je in dromerige progsferen brengen. De dynamische respons is waanzinnig. Verschillen in aanslagintensiteit of het wisselen tussen plectrum en vingers maakt een verschil van dag en nacht. Dat het geluid van de gitaar in de vingers zit, laat deze versterker eens te meer blijken.

Dat het geluid van de gitaar in de vingers zit, laat deze versterker eens te meer blijken

Het Overdrive-kanaal heeft hetzelfde klankkarakter als het Clean-kanaal, met de toegevoegde textuur van oversturing waarmee de dynamische respons nog beter tot zijn recht komt. De gainregelaar op 6 geeft tokkelen in rustige passages een randje, waarna akkoorden hard aanslaan met een plectrum een vol en rijk geluid geeft om een refrein kracht bij te zetten. Heb je voorkeur voor je eigen overdrivegeluid via pedalen, dan gaan deze hand in hand met het karakter van de Classicitone II. Een knap gegeven, aangezien niet elke buizenversterker hier even happig op is.

De boost, op de bijgeleverde footswitch toepasselijk OD+ genaamd, duwt het Overdrive-kanaal richting een Plexi op 10 om als vanouds te scheuren met voldoende bite voor hardrock en punk. Vergis je niet: de klank past prima in een hedendaagse context doordat Koch zich laat inspireren door buizenversterkers van weleer in plaats van ze na te bootsen. De Classicitone II is daarmee een prima vertrekpunt

voor een klassiek rock- of bluesgeluid, dat meer dan genoeg ruimte biedt om tot nieuwe sounds te komen die in zowel hedendaagse indie en soul als punk en progrock passen.

Aangesloten op een geluidskaart klinkt de versterker nog steeds vol, open en harmonisch gelaagd. In een A/B-test met hoogwaardige plug-ins en een hybride buizenversterker geeft de Koch iets extra's wat digitale noch hybride amps weten te bereiken.

Bends, vibrato, double-stops: allemaal krijgen ze meer nuance en in alles klinkt het karakter van de gitaar door. Voor iemand die bewust was overgestapt van buizenversterkers naar digitaal, is dit het punt waarop de twijfel toch toeslaat.

Conclusie

Koch laat zien oog te hebben voor wat het verleden mooi maakt, terwijl ze ook aan de toekomst denken en met hun tijd meegaan. Met de Classicitone II hebben ze een oldtimer gemaakt met alle moderne gemakken onder de kap. Met een uniek uiterlijk en geluid, voor een prijs ver onder die van de concurrentie, kan deze handgemaakte combo zich meten met de besten. Een absolute aanrader, voor gitaristen van welke stempel dan ook.

KOCH CLASSICTONE II TWENTY

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Briljante moderne buizenversterker met klassieke inspiratiebronnen

KOCH CLASSICTONE II TWENTY

RICHTPRIJS: € 1399,-

LAND VAN HERKOMST:

Nederland

TYPE: klasse A-buizenversterker

VERMOGEN: 20 watt

BUIZEN: 2x EL84 eindbuis, 3x 12AX7 voorversterkerbuis

AFMETINGEN: 49,5 x 66,5 x 26,5 cm (hxbxd)

GEWICHT: 20,5 kg

BEHUIZING: multiplex met donkerbruin pvc tolex

LUIDSPREKERS: 1x VG12-60 12-inch Koch Special Design

KANALEN: 2 (met boostfunctie voor Overdrive-kanaal)

REGELAARS: Channel Select (Clean/OD), Clean Volume, Overdrive Select (Gain/Boost), Overdrive Gain, Overdrive Volume, Bass, Mid, Treble, Reverb, Level (Home/Studio/Stage), Standby (On/Off)

VOETSCHAKELAAR: FS-2, voor kanaalschakelen en boost aan/uit (meegeleverd)

AANSLUITINGEN: instrumentingang, 2x 8-ohm luidsprekeruitgang (interne & extensiespeaker) met speaker aan/uitschakelaar, send/return seriële effectloop (10 dBV effectlevel), gebalanceerde (xlr) en ongebalanceerde (jack) opname/PA-uitgang met speakersimulatie

OPTIES: gewatteerde beschermhoes met geborduurd Koch-logo (€ 72,50)

REEKS: de Classicitone II Forty combo heeft vier EL84 buizen, goed voor 40 watt. Van beide combo's is er ook een topversie

DISTRIBUTEUR: USA Music Import, 's-Gravenzande, tel. +31 (0)174 515015

WEBSITE: koch-amps.com

Zeven grootse

Crafter introduceert een nieuwe reeks gitaren, met een body en een mensuur die flink kleiner zijn dan bij de gemiddelde akoestische gitaar.

tekst **Hein van Dongen**

Er kunnen allerlei redenen zijn om een kleinere gitaar te zoeken. Sommige mensen hebben eenvoudig kleinere handen of gaan vaak met hun gitaar op pad. Maar ook het geluid van een kleine gitaar kan een reden zijn. Dit is bij de betere kleine gitaren uiteraard heel anders dan de klank van bijvoorbeeld een jumbo of een dreadnought,

maar het is goed mogelijk dat de ietwat lichtere sound je juist aanspreekt.

De Mino-serie van Crafter bestaat uit maar liefst zeven verschillende modellen, die allemaal uit andere houtsoorten zijn opgebouwd.

De proporties van de gitaren zijn gelijk: een korte hals die bij de veertiende fret de body raakt, een toets van standaardbreedte en een

kleine klankkast (op het breedste punt 34 cm). De Mino's komen daarmee qua vorm en formaat in de buurt van de Taylor GS Mini en de Guild Jumbo Junior. Maar er zijn ook verschillen waarmee deze Crafters zich onderscheiden. De Mino's hebben een armsteun en een klassieke kop ('slotted headstock'). Overigens zijn er ook Big Mino's beschikbaar met een iets grotere kast en een normale mensuur.

Hout

Bij vijf van de zeven typen is het bovenblad van massief engelmann

Rivalen

- Taylor GS Mini
- Guild Jumbo Junior

dwergeren

Crafter Mino

sparren; alleen de Mino ALM en de Mino ALK hebben een bovenblad van massief mahonie respectievelijk koa. Bij alle modellen zijn de zij- en achterkant gelamineerd, maar er is daarbij zoals gezegd keus uit verschillende houtsoorten.

Even een opsomming: de exemplaren met een engelmann sparren top zijn respectievelijk de Mino MAHO, die een mahonie zij- en achterkant heeft, de Mino BK WLN met een achterkant van noten, de Mino KOA met een zij- en achterkant van koa, de Mino MACASS met een achterzijde van makassar ebben en tenslotte de Mino ROSE met een palissander zij- en achter-

kant. Bij de twee qua bovenblad afwijkende typen, de Mino ALM en de Mino ALK, is de body als geheel van mahonie respectievelijk koa gemaakt. Bij deze typen zijn de houtsoort en de kleur van het bovenblad en de verdere body dus hetzelfde.

Niet genoemd zijn in dit overzicht de houtsoorten van de bindingen, de rozet en de armsteun. Die zijn bij alle modellen steeds op elkaar afgestemd, wat een mooi cosmetisch effect geeft.

We hadden voor deze test de beschikking over de Mino ROSE, de Mino BK WLN, de Mino KOA en de Mino ALM (in die volgorde hier ook afgebeeld).

Geluid en afwerking

Het is altijd lastig om de verschillen in geluid tussen gitaren te beschrijven. De Mino ROSE met zijn palissander achterblad klinkt duidelijk feller en breder dan zijn broers (of zijn het zussen?) die een wat milder geluid leveren. De Mino ALM is de andere kant van het spectrum; hij is de meest introverte van de familie, maar ook hij levert een mooi volume en een goede sustain. Geen van de Mino's klinkt nasaal of 'dozig' zoals dat soms bij kleine gitaren het geval is. De associatie met de kleine parlorgitaren waarop fingerpickers als Blind Blake speelden ligt voor de hand. Maar de Mino's lenen zich voor veel meer stijlen: het zijn volwaardige, allround gitaren.

En het zijn simpelweg stuk voor stuk beauty's! Maar als ik toch wat mag aanmerken: bij een van de exemplaren was het etiketje aan de binnenzijde niet recht geplakt. Een pietluttigheid, natuurlijk, maar aan de andere kant: wat is dat nou voor moeite om met al dat mooie hout in de buurt hier heel even meer aandacht aan te besteden? Ik vrees dat zoiets machinaal gebeurt, want een *craftsman* kan

zo'n kleinigheid waarschijnlijk toch niet laten passeren.

Versterkt

Alle gitaren in de Mino-serie hebben twee transducers aan boord: een piëzo-pickup die zich onder het zadel bevindt en een electret-condensatormicrofoon in de klankkast, die je door het klankgat op een zwanenhals kunt zien zitten. Dit DS-2 (DualSource) systeem werkt prima. De verhouding tussen beide pickups kun je regelen met een regelaar in het klankgat, net als het volume van de gitaar. De microfoon kan ook prima de percussieve geluiden van de klankkast oppakken, maar is ook gevoeliger voor omgevingsgeluid dan de pickup onder het zadel. Oppassen met feedback dus.

Opmerkelijk is dat het akoestische verschil tussen de gitaren als ze versterkt worden wat minder goed aan de dag treedt, wat niet verwonderlijk is aangezien het geluid dat je hoort simpel gezegd niet 'in' de gitaar maar 'uit' de gitaar klinkt.

Met een clarity-schakelaar kun je desgewenst helderheid toevoegen (oftewel het midden wat afzwakken). Maar als je (zoals ondergetekende) juist een wat warmer versterkt geluid zoekt, is dit een schakelaar om vooral niet te gebruiken.

Conclusie

De gitaren uit de Mino-serie zijn compact, maar ze geven een volwassen geluid. Door hun proporties en de gebruikte houtsoorten hebben ze een bijzondere uitstraling. Welke van de exemplaren het beste klinkt is moeilijk uit te maken. Ik vermoed dat je esthetische voorkeur de doorslag zal geven. En dan nog is het moeilijk kiezen.... [G](#)

CRAFTER MINO SERIE

RICHTPRIJS: € 450,- tot € 500,-, afhankelijk van type

LAND VAN HERKOMST: Korea/China

TYPE: mini-jumbo met armsteun

BOVENBLAD: massief engelmann sparren, mahonie of koa

ZIJ/ACHTERKANT: gelamineerd, diverse houtsoorten (zie tekst)

HALS: mahonie

TOETS: palissander

BRUG: palissander

ZADEL: Tusq

MENSUUR: 590 mm (23,25 inch)

STEMMECHANIEKEN: Grover

SNAREN: D'Addario EXP16 012-053

ELEKTRONICA: DS-2 preamp, piëzopickup, condensatormicrofoon

KOFFER: gigbag meegeleverd

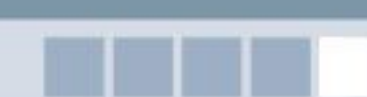
DISTRIBUTIE:

EMD, Brussel (B), tel. (0032) (0)2 7450970
WEBSITE: emdmusic.com

CRAFTER MINO SERIE

oordeel

» **GITARIST ZEGT:** Voor wie op zoek is naar een kleine gitaar: snel de Mino's bekijken en beluisteren!

Maestro Original Collection effectpedalen

De terugkeer

Een legendarische naam uit het verleden keert terug met een vijftal pedalen die ook naar de toekomst kijken. tekst **Gertjan Smit**

Rivalen

Fuzz-Tone FZ-M

- Electro-Harmonix Satisfaction
- DOD Carcosa

Ranger Overdrive

- MXR Timmy
- J. Rocket Audio Archer

Invader Distortion

- Suhr Riot
- Boss MT-2w

Discoverer Delay

- MXR Carbon Copy
- Electro-Harmonix Deluxe Memory Boy

Comet Chorus

- Suhr Alexa
- Walrus Audio Julia

De naam Maestro (onderdeel van Gibson) kennen we nu vooral van de Vibrola-staartstukken die te vinden zijn op bijvoorbeeld Gibson SG's, maar het is ook een van de oudste effectpedaalmerken. Sterker nog, de legendarische Maestro FZ-1 Fuzz-Tone uit 1962 is het eerste commercieel uitgebrachte fuzzpedaal, dat wereldwijde faam kreeg dankzij Keith Richards gebruik van het pedaal voor een van zijn bekendste riffs, die van *(I Can't Get No) Satisfaction*. Andere legendarische Maestro effecten zijn de Boomerang wah, de RM-1 Ring Modulator en de PS-1 Phase Shifter. Deze laatste

twee zijn ontworpen door niemand minder dan Tom Oberheim. Inderdaad, die van de synthesizers. En natuurlijk mogen we de Echoplex tapedelay-serie niet vergeten, waarvan de EP-3 misschien wel het meest iconisch is dankzij het gebruik ervan door o.a. Jimmy Page, Eric Johnson en Brian May.

In 1979 werd het merk door Gibson opgeheven en afgezien van een reissue van de FZ-1 in de jaren negentig is het nu weer voor het eerst, na meer dan veertig jaar, dat Gibson met vijf nieuwe Maestro pedalen komt. Dit zijn de Fuzz-Tone FZ-M, Ranger Overdrive, Invader Distortion, Discoverer Delay en Comet Chorus.

Alle vijf de pedalen hebben een mooi retro-uitendlijk, waarbij de opdruk op ieder pedaal een variatie op hetzelfde design is in een eigen kleur. Verder delen ze alle vijf dezelfde layout: drie potmeters, een mini-tuimelschakelaar en een voetschakelaar om het effect aan of uit te zetten. Een erg mooi detail zijn de trompetten van het Maestro-logo die oplichten zodra je het pedaal inschakelt.

Fuzz-Tone FZ-M

Uiteraard mocht een fuzzpedaal niet ontbreken in de nieuwe lijn. De FZ-M is gebaseerd op de FZ-1 en doet qua geluid erg denken

van een legende

aan het origineel. Het is niet moeilijk om dat nasale, enigszins dunne, raspende geluid van *Satisfaction* uit het pedaal te verkrijgen. Maar de FZ-M kan veel meer dan dat dankzij de toegevoegde toonregelaar. Deze heeft een erg breed bereik en geeft je de mogelijkheid om de hoge frequenties wat te temmen zodat je ook een vriendelijker fuzz geluid uit het pedaal kunt krijgen.

Maar dat is nog niet alles. De tuimelschakelaar laat je kiezen tussen classic- en modern-mode. Classic is vanzelfsprekend de FZ-1-stand. In de modern-mode krijgt het midden een flinke boost en daardoor klinkt hij gelijk een stuk voller. Je krijgt in deze stand ook meer gain/fuzz dan in de classic-mode - ideaal voor fuzz-solo's met veel sustain. Het is geen superheftige fuzz zoals een

Big Muff, maar meer vergelijkbaar met een Fuzz Face.

Ranger Overdrive

De Ranger Overdrive laat je kiezen tussen een lo- en hi-stand. De lo-stand heeft vanzelfsprekend de minste hoeveelheid gain. Maar zelfs met de gainregelaar helemaal vol open krijg je niet meer dan een heel licht randje aan het geluid, afhankelijk van de pickups die je gebruikt. Humbuckers duwen het pedaal over het algemeen net iets meer over de rand dan singlecoils. In deze stand is het pedaal voornamelijk geschikt als cleanboost, maar je kunt er ook een tamme versterker wat mee oppeppen. Net als bij de fuzz heeft de toonregelaar hier ook een breed bereik, wat helpt om je geluid aan ieder versterkertype aan te passen.

In de hi-stand krijg je beduidend meer gain en compressie, maar het

blijft ook hier best wel bescheiden. Met de gain vol open krijgen je een stevige crunch, ideaal voor classic rock, maar meer dan dat wordt het niet. Wil je iets stevigere, dan kun je beter kijken naar het volgende pedaal.

Invader Distortion

De Invader Distortion is van een heel andere orde als je het vergelijkt met de eerste twee pedalen. Ik was eerlijk gezegd heel erg verast na het aanslaan van het eerste akkoord. De hoeveelheid gain die dit pedaal in huis heeft had ik eerlijk gezegd niet verwacht na het testen van de vorige pedalen.

Dit is een echt modern high-gain distortionpedaal. Afgezien van het uiterlijk is er niets vintage aan. Met de gainregelaar op ongeveer 10-11 uur heb je al meer dan genoeg gain. Draai je de knop verder open dan krijg nog meer

MAESTRO FUZZ-TONE FZ-M
RICHTPRIJS: € 149,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: fuzz
MOGELIJKHEDEN: classic/modern-mode
REGELAARS: attack, level, tone
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang
VOEDING: 9V adapter of batterij
DISTRIBUTIE: Gibson Europe BV, Amersfoort, tel. 088-0231000
WEBSITE: maestroelectronics.com

MAESTRO RANGER OVERDRIVE
RICHTPRIJS: € 149,-
TYPE: overdrive
MOGELIJKHEDEN: lo/hi-mode
REGELAARS: gain, level, tone
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang
VOEDING: 9V adapter of batterij

MAESTRO INVADER DISTORTION
RICHTPRIJS: € 149,-
TYPE: distortion
MOGELIJKHEDEN: schakelbare noisegate, instelbaar via interne trimpot
REGELAARS: gain, level, tone
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang
VOEDING: 9V adapter of batterij

MAESTRO FUZZ-TONE FZ-M

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Goeie klassieke fuzz met extra mogelijkheden

MAESTRO RANGER OVERDRIVE

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Vette drive en/of cleanboost

MAESTRO INVADER DISTORTION

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Brute distortion met meer dan genoeg gain

MAESTRO DISCOVERER DELAY
RICHTPRIJS: € 159,-
TYPE: delay
MOGELIJKHEDEN: modulatie, instelbaar via interne trimpots
REGELAARS: delay, sustain, mix
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang
VOEDING: 9V adapter of batterij

MAESTRO COMET CHORUS
RICHTPRIJS: € 149,-
TYPE: chorus
MOGELIJKHEDEN: earth/orbit-mode, intensiteit orbit instelbaar via interne trimpot
REGELAARS: depth, rate, mix
AANSLUITINGEN: ingang, uitgang
VOEDING: 9V adapter of batterij

compressie en verzadiging waardoor de Invader Distortion uitermate geschikt is voor de meeste rock- en metalstijlen. Waar je ook niet omheen kunt is de behoorlijke dosis laag die het pedaal aan je geluid toevoegt. Het tovert hiermee elke versterker in een handomdraai om in een metalmachine.

Wat ook erg handig is, zeker als je de Invader op standje 11 wilt gebruiken, is de ingebouwde noisegate. Deze kan met de tuimelschakelaar geactiveerd worden. Erg fijn is dat je met een trimpotmeter aan de binnenkant van het pedaal de drempelwaarde van de noisegate in kunt stellen. Het pedaal werkt trouwens ook erg goed in combinatie met de Ranger Overdrive. Zet de laatste in de lo-stand voor de Invader om je totaalgeluid een stuk strakker te maken.

nergens een brij omdat de echo's op een natuurlijke manier uitsterven. Met de tuimelschakelaar kun je de modulatie inschakelen, waarmee het geluid nog meer karakter krijgt. Verwacht geen tape-achtig delaygeluid, wat ik wel een beetje had gehoopt vanwege de historie. Het blijft echter een klassieke analoge delay, die wat warmer is dan een echte tapedelay. Overigens kan de hoeveelheid modulatie ingesteld worden via twee trimpotmeters aan de binnenkant; het bereik is vrij groot. Je hebt zo de mogelijkheid om er naast een traditioneel geluid ook verschillende

'orbit' genaamd. De eerste is een klassieke analoge chorus die warm en organisch klinkt, maar vergis je niet want bij de wat extremere instellingen kan het pedaal behoorlijk trippy klinken. En je kunt ook de mixregelaar helemaal opendraaien voor een meer vibrato-achtig effect.

De orbit-stand heeft een compleet ander karakter. Zo krijg je als je de depthregelaar helemaal opendraait een tremolo-effect; heel erg lekker in combinatie met de Ranger Overdrive.

Draai deze regelaar wat terug voor een minder harde puls in je geluid waardoor het meer op een rotary-effect gaat lijken. En als dat nog niet

Maestro zet zichzelf met deze vijf pedalen gelijk weer op de kaart

Discoverer Delay

De Discoverer Delay is een mooie, warme analoge delay. De delaytijd is in te stellen van een slapback tot ongeveer 600 ms, wat meer dan genoeg is voor de meeste toepassingen. De delay klinkt erg organisch en mengt op een natuurlijke manier met je gitaargeluid, ook bij veel herhalingen. Het wordt

spacy sounds uit te halen. En net zoals bij iedere andere analoge delay kun je het pedaal natuurlijk laten oscilleren als je de sustainregelaar (repeats) volledig opendraait.

Comet Chorus

De Comet Chorus is meer dan zijn naam doet vermoeden. Ook dit pedaal heeft twee modi, 'earth' en

genoeg is, dan zit er aan de binnenkant van het pedaal een trimpotmeter om de intensiteit af te regelen. Let wel dat deze alleen werkzaam is in de orbit-stand en niet in de earth-stand.

Conclusie

Maestro zet zichzelf met deze vijf pedalen gelijk weer op de kaart. De Fuzz-Tone FZ-M is een eerbetoon naar het verleden, maar met de andere vier slaan ze duidelijk een nieuwe koers in. Het is ook fijn dat ze gelijk voor een breed scala aan pedalen hebben gekozen zodat er eigenlijk voor iedereen wel wat tussen zit. Het zijn eigentijdse pedalen met een geheel eigen karakter, waardoor ze ook daadwerkelijk iets toevoegen aan de huidige pedalenmarkt.

Daarnaast passen ze als set ook erg goed bij elkaar. Ik heb ze in verschillende combinaties gebruikt en ze vullen elkaar erg goed aan. Ik denk dat dit voor een groot gedeelte te danken is aan het analoge karakter van de pedalen, waardoor het een mooi warm geheel blijft. Verder zien ze er natuurlijk übercool uit en zijn ze ook nog eens redelijk goed geprijsd, dus mocht je net je pedalboard opnieuw willen inrichten, dan zijn de nieuwe Maestro pedalen zeker het proberen waard.

MAESTRO DISCOVERER DELAY

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Mooie warme analoge delay

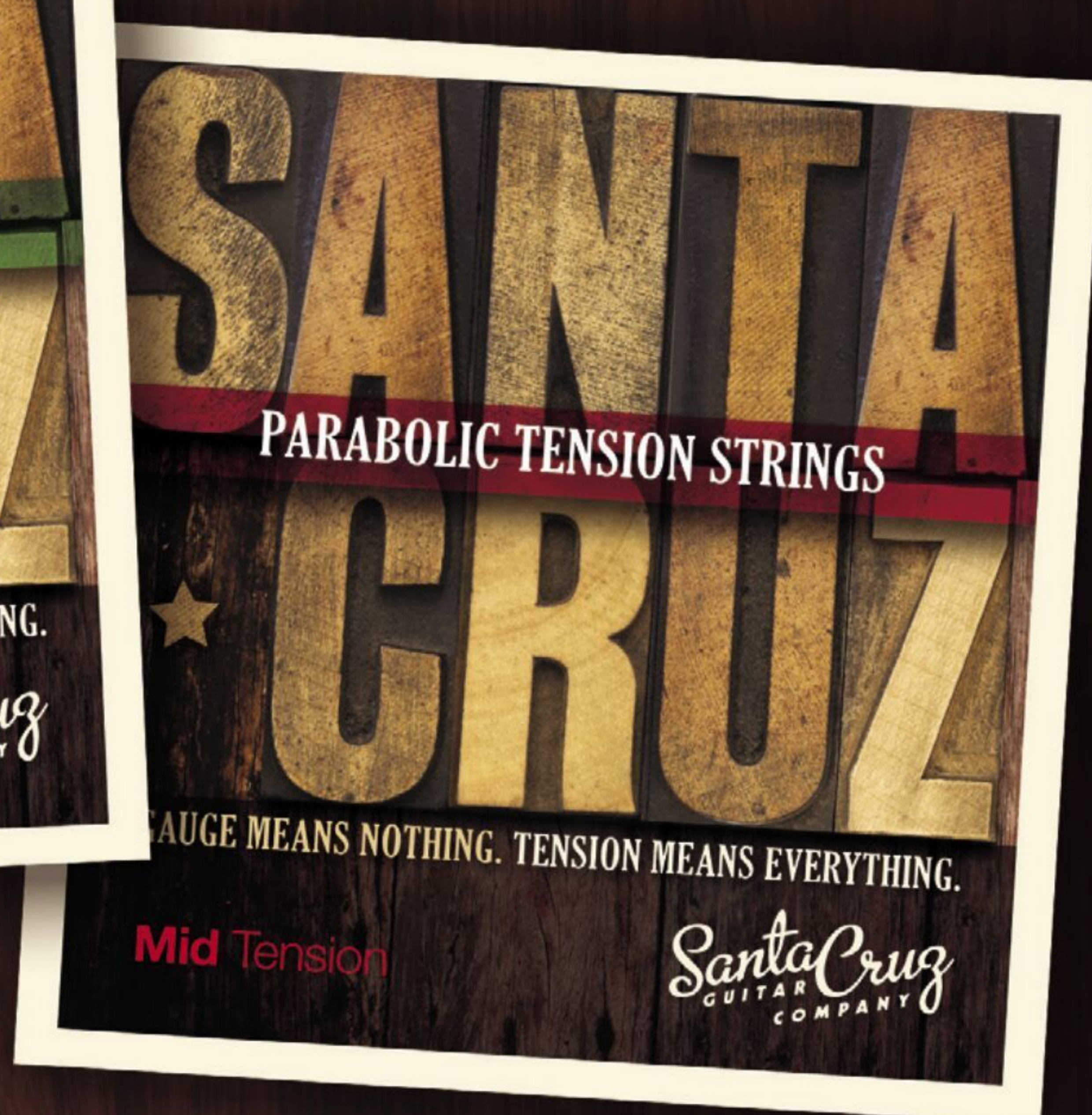
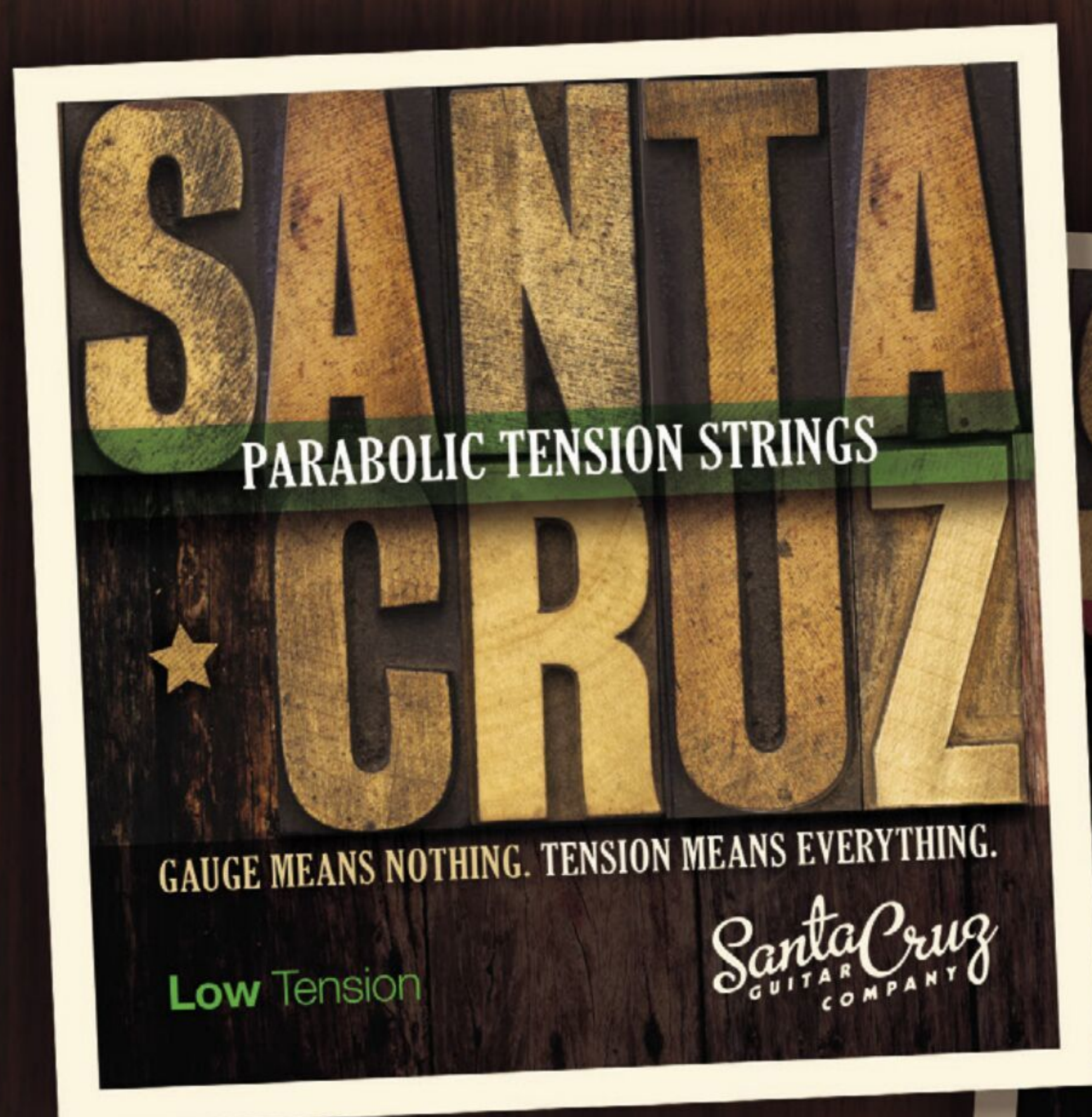
MAESTRO COMET CHORUS

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Te gek veelzijdig modulatiepedaal dat zoveel meer is dan een chorus

FOR 45 YEARS, SANTA CRUZ GUITAR COMPANY
HAS RAISED THE STANDARDS OF MODERN LUTHERIE.

DISCOVER WHAT WE HAVE DONE WITH STRINGS.

GAUGE MEANS NOTHING. TENSION MEANS EVERYTHING.

AVAILABLE AT YOUR LOCAL GUITAR SHOP

SantaCruz
GUITAR
COMPANY

SANTACRUZGUITAR.COM - 831.425.0999

EHX Nano Deluxe Memory Man

Miniversie van iconische analoge delay sluit geen compromissen. tekst **Trevor Curwen**

Eind jaren zeventig combineerde Electro-Harmonix voor het eerst modulatie en analoge delay in één pedaal, de Deluxe Memory Man. En met succes. Vraag het maar aan The Edge, die het pedaal gebruikte op de eerste U2-albums, en aan nog veel meer trouwe gebruikers. Het is een klassieker. Electro-Harmonix heeft allerlei versies van de DMM in het assortiment, maar dit is verreweg de kleinste en meest radicale. Niet alleen zitten alle bekende functies erin, er zijn er zelfs nog bijgekomen in de vorm van een afzonderlijke rate- en depth-regelaar voor de modulatie

Gebruik

Met vertragingstijden tussen 30 ms en ruim een halve seconde is er voor elk wat wils, van rockabilly-slapback, Edge-achtige ritmische herhalingen of ruimtelijke delays

voor op de achtergrond om solo's meer body te geven. Dit pedaal bezit die typische BBD analoge delay-vibe waarbij de herhalingen mooi combineren met de droge sound en op een natuurlijke manier uitsterven.

De modulatie tilt het pedaal naar een heel ander niveau, waarbij je de keus hebt uit de subtiele fluctuaties van een band-echo voor sfeervolle, warme sounds tot volle chorusklanken of diepe rotaryspeaker- en vibrato-effecten. Nog meer variatie krijg je via de levelknop, die niet het volume bepaalt (zoals je zou verwachten), maar de sterkte van het inputsignaal; bruikbaar als je op zoek bent naar een boost of zelfs wat rauwe vervorming in je geluid.

Conclusie

Goed, het is een mono pedaal, de knoppen zijn klein en zitten dicht op elkaar, en er is

geen taptempofaciliteit. Deze DMM mini-me draait helemaal om het geluid en zit vol herkenbare vintage sounds. En hij past zelfs op de meest bescheiden pedalenplank. **G**

EHX NANO DELUXE MEMORY MAN

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Klein maar vintage fijn

INFO: EHX NANO DELUXE MEMORY MAN

RICHTPRIJS: € 199,-

TYPE: ANALOGUE DELAYPEDAAL MET MODULATIE

WEBSITE: EHX.COM

AMP PX Eurovolt

De Eurovolt laat je versterker op de juiste spanning werken.

tekst **Steven Faber**

Bij het ontwerpen van een buizen-versterker wordt uitgegaan van een bepaalde netspanning. In Nederland is dat door de jaren heen gestegen van 220 tot 230 volt. Als de spanning uit het stopcontact hoger is dan waar vanuit wordt gegaan bij het ontwerp, zullen ook de interne spanningen hoger uitvallen, wat gevolgen heeft voor de werking. Buizen kunnen sneller slijten of niet langer optimaal staan ingesteld.

Je kunt dus zeggen dat oudere versterkers nu eigenlijk op een verkeerde spanning werken als ze nooit hierop zijn aangepast. Maar ook nieuwe versterkers kunnen een te hoge spanning krijgen, zo lazen we tijdens onze test waardes tot 237 volt.

Werking

De Eurovolt heeft een stevige metalen behuizing en plaats je tussen stopcontact en versterker. Je hebt de mogelijkheid de

spanning met vier kleine stapjes van steeds 2% en drie grote stappen van 10 volt omlaag te brengen. Op het verlichtte scherm lees je de spanning af die naar je versterker gaat.

Test & conclusie

De Eurovolt is een degelijk apparaat dat je versterkers kan beschermen tegen te hoge spanning en laten werken op het ideale voltage. Wel is goed om op te merken dat je de uitgaande spanning niet op een vaste waarde kunt instellen - als de netspanning stijgt of daalt, moet je de Eurovolt ook aanpassen.

Tijdens de test moesten we een kleine aanpassing maken om tot de ideale spanning te komen en dit gaf een miniem klankverschil, maar ik kan me voorstellen dat het effect groter is bij een vintage amp waarvoor je de spanning verder omlaag moet brengen. Verwacht daarom geen

wonderen van dit apparaat op het gebied van klank, maar zie het als een optimalisatie die tevens je versterker beschermt en je buizen langer laat meegaan. **G**

AMP PX EUROVOLT

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Degelijk apparaat dat vooral tot zijn recht komt bij vintage versterkers

INFO: AMP PX EUROVOLT

RICHTPRIJS: € 395,-

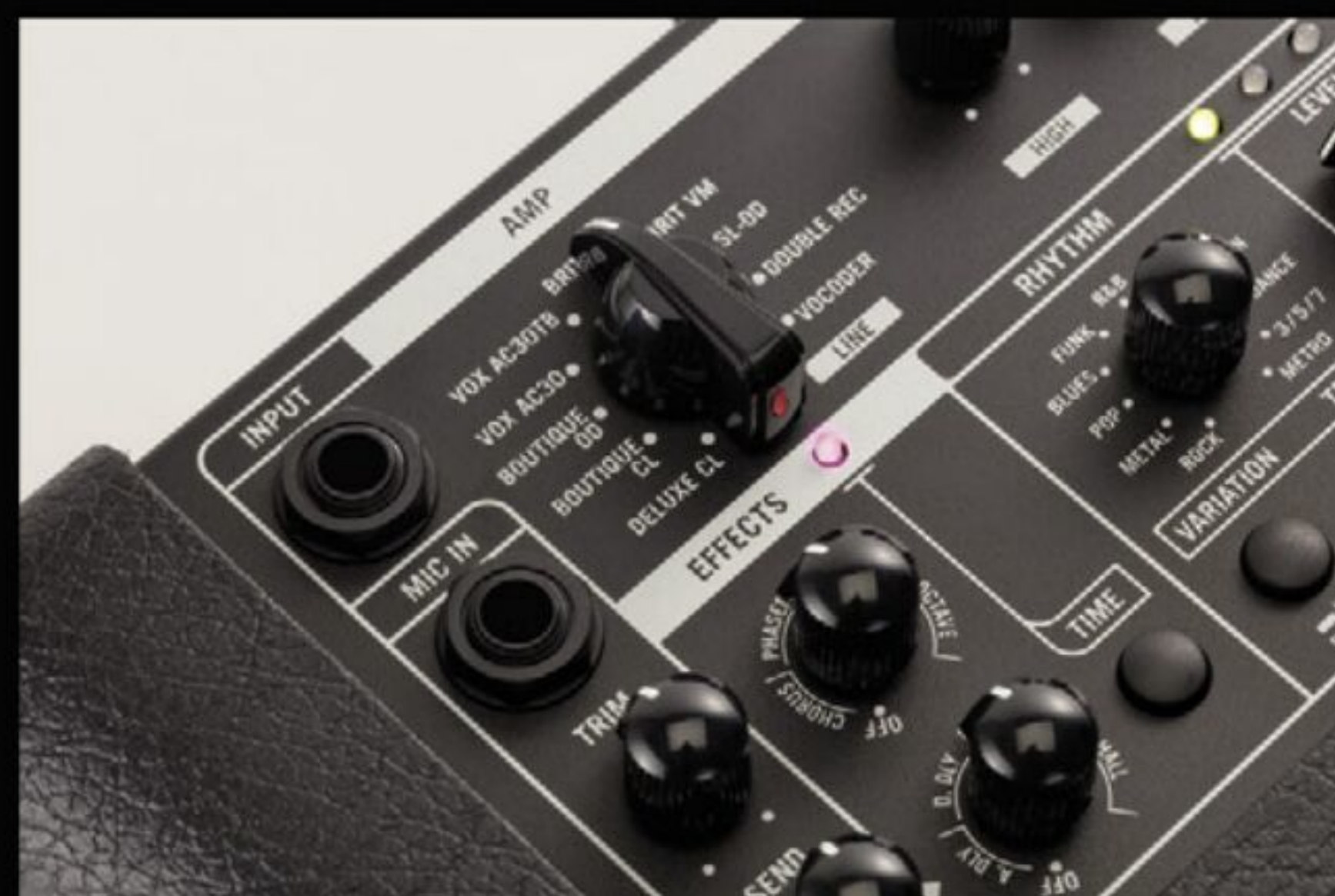
TYPE: SPANNINGSREGELAAR

WEBSITE: ELFRING-AMPS.COM

VOX MINI GO

PORTABLE MODELING GUITAR AMPLIFIER

Portable, at home, on the street and at a concert venue
 Compact, light and mobile battery powered
 Powerful and realistic amp models (based on Cambridge50 technology)
 Vocoder for talking modulation effects and many more onboard effects
 Mic input, AUX input, a headphone jack and a rhythm machine
 Onboard looper on the VOX MINI GO 10 and VOX MINI GO 50

VOX MINI GO 3 - 1x 5", 3W, Amp/FX Modeling, tuner, 33 ritmes
 VOX MINI GO 10 - 1x 6,5", 10W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme
 VOX MINI GO 50 - 1x 8", 50W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme

Gitarist Poll Awards 2022

De beste gitaristen en de beste

Net als vorig kozen bijna 4000 lezers van Gitarist de gitaristen en de producten van het jaar. De Gitarist Poll Awards 2022 zijn daarmee weer verdeeld, in 20 categorieën.

Jullie kozen weer breed: sommige gitaristen kregen dertig, veertig, vijftig stemmen, maar dat was niet genoeg om in de hoogste regionen te eindigen. Voor de hoofdcategorie tonen we de Top 25, voor de andere categorieën volstaan we met de vijf, tien, vijftien of twintig hoogst genomineerden.

Eric Clapton wordt na zijn derde plaats vorig jaar dit jaar tot nummer één gekozen, ongetwijfeld gevoed door zijn komende concerten in Ziggo Dome Amsterdam op 7 en 8 juni en in het Sportpaleis Antwerpen op 12 juni.

Richard Hallebeek prolongeert zijn titel als Gitarist van het jaar Benelux. Hem kun je 12 mei gaan zien aan de zijde van Scott Henderson en Frank Gambale in de Boerderij in Zoetermeer.

In de productcategorieën zijn Fender, Epiphone, Blackstar, Gibson en Boss de grote winnaars. Bekijk de productlijstjes vooral goed, want je vindt er héél veel lekkers!

Eric Clapton - Beste gitarist Wereld

Uitslag van de 12e Gitarist Poll

nieuwe producten van het jaar!

Gitarist van het jaar Wereld

1. (3) Eric Clapton
2. (2) Joe Bonamassa
3. (4) John Mayer
4. (5) Mark Knopfler
5. (7) David Gilmour
6. (8) Steve Vai
7. (1) Slash
8. (6) Brian May
9. (-) Tommy Emmanuel
10. (20) John Frusciante
11. (14) Guthrie Govan
12. (12) Steve Lukather
13. (15) Keith Richards
14. (13) Angus Young
15. (11) Jimmy Page
16. (10) Jeff Beck
17. (-) Kirk Hammett
18. (-) Robben Ford
19. (-) Bill Frisell
20. (17) Derek Trucks
21. (24) Ry Cooder
22. (-) Yvette Young
23. (-) Cory Wong
24. (9) Carlos Santana
25. (-) Tosin Abasi

Gitarist van het jaar Benelux

- (1) Richard Hallebeek
2. (2) Leif de Leeuw
3. (3) Jan Akkerman
4. (7) Mark Bogert
5. (8) Leendert Haaksma
6. (5) George Kooymans
7. (9) Bertolf
8. (17) Sonia 'Anubis' Nusselder
9. (-) David Piedfort
10. (-) BJ Baartmans
11. (6) Ruud Jolie
12. (18) Danny Vera
13. (14) Simone van Straten
14. (22) David Hollestelle
15. (12) Ad Vandenberg
16. (11) Age Kat
17. (16) Harry Sacksioni
18. (-) John-F. Klaver
19. (4) Pablo van de Poel
20. (13) Vedran Mircetic
21. (-) Jett Rebel
22. (-) Paul Davids
23. (21) Jérôme Hol
24. (-) Merel Bechtold
25. (-) Marcel Coenen

Richard Hallebeek - Beste gitarist Benelux

Fred van Diem

Pop/rockgitarist Wereld

1. (1) John Mayer
2. (6) Mark Knopfler
3. (3) Brian May
4. (-) Neil Young
5. (-) David Gilmour
6. (10) Jeff Beck
7. (5) Steve Vai
8. (4) Slash
9. (9) Steve Lukather
10. (-) John Frusciante

Pop/rockgitarist Benelux

1. (3) Jan Akkerman
2. (-) Mark Bogert
3. (4) Bertolf
4. (8) Ad Vandenberg

John Mayer - Pop/rockgitarist Wereld

Steve Vai - Metalgitarist Wereld

5. (6) Leendert Haaksma
6. (-) BJ Baartmans
7. (-) David Hollestelle
8. (2) Pablo van de Poel
9. (-) Danny Vera
10. (-) David Piedfort

Blues(rock)gitarist Wereld

1. (1) Joe Bonamassa
2. (2) Eric Clapton
3. (4) Derek Trucks
4. (6) Ry Cooder
5. (5) John Fogerty
6. (3) Keith Richards
7. (-) Ron Wood
8. (7) Robben Ford
9. (-) Emily Wolfe
10. (-) Gary Clark jr.

Blues(rock)gitarist Benelux

1. (1) Leif de Leeuw
2. (3) Julian Sas
3. (2) Daniël Lohues
4. (9) Erwin Java
5. (7) BJ Baartmans
6. (6) Eelco Gelling
7. (8) Stef Delbaere
8. (-) Gerrit Veldman
9. (10) Guy Verlinde
10. (-) Tiny Legs Tim

Metalgitarist Wereld

1. (1) Steve Vai
2. (2) John Petrucci
3. (7) Zakk Wylde
4. (3) James Hetfield
5. (4) Yngwie Malmsteen
6. (5) Kirk Hammett
7. (-) Devin Townsend
8. (-) Lzzy Hale
9. (9) Nita Strauss
10. (6) Tony Iommi

Metalgitarist Benelux

1. (1) Ad Vandenberg
2. (3) Mark Bogert
3. (5) Sonia 'Anubis' Nusselder

Jan Akkerman - Pop/rockgitarist Benelux

Joe Bonamassa - Blues(rock)gitarist Wereld

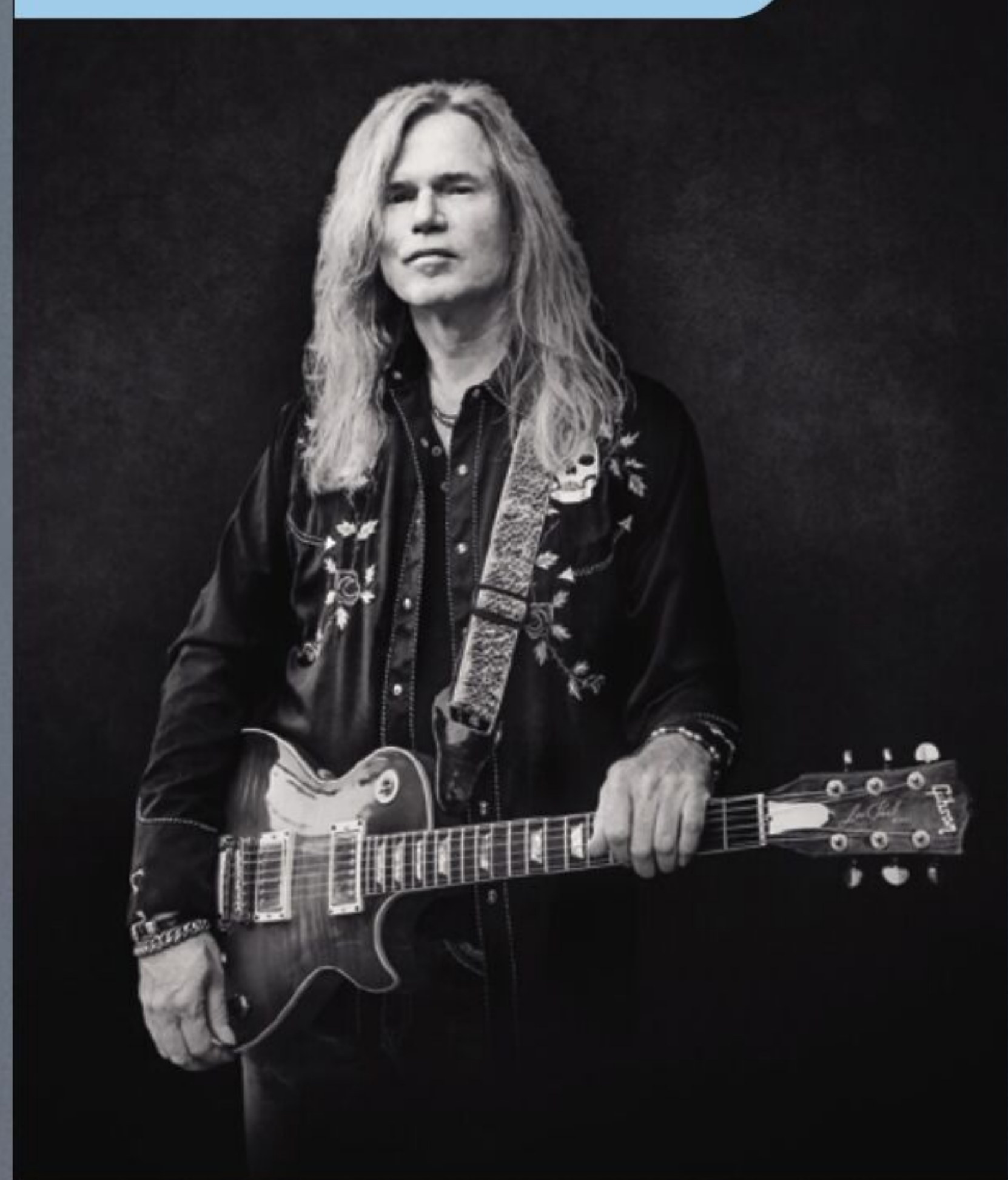
Leendert Haaksma - All Time Favorite Guitarist Benelux

4. (4) Arjen Lucassen
5. (-) Fraukje van Burg
6. (2) Ruud Jolie
7. (7) Simone van Straten
8. (-) Marcel Coenen
9. (-) Joop Wolters
10. (8) Merel Bechtold

Jazz/fusion/funk/world-gitarist Wereld

1. (4) **Cory Wong**
2. (2) Nile Rodgers
3. (9) Robben Ford
4. (-) Yvette Young
5. (-) John Scofield
6. (1) Dweezil Zappa
7. (6) George Benson
8. (-) John McLaughlin

Ad Vandenberg - Metalgitarist Benelux

9. (5) Al Di Meola
10. (3) Pat Metheny

Jazz/fusion/funk/world-gitarist Benelux

1. (1) **Richard Hallebeek**
2. (2) Anton Goudsmit
3. (4) Eef Albers
4. (3) Age Kat
5. (5) Philip Catherine
6. (7) Jérôme Hol
7. (10) Peter Tiehuis
8. (-) Simone Cesarini
9. (-) Michiel Stekelenburg
10. (8) Corrie van Binsbergen

Akoestische gitarist Wereld

1. (1) **Tommy Emmanuel**
2. (2) Ed Sheeran
3. (3) James Taylor
4. (4) Paco Peña
5. (5) John Williams
6. (6) Molly Tuttle
7. (-) Gabriela Quintero
8. (10) Dominic Miller
9. (7) Andy McKee
10. (-) Markus Segschneider

Akoestische gitarist Benelux

1. (1) **Harry Sacksioni**
2. (3) Bertolf
3. (2) Tim Knol
4. (4) Stochelo Rosenberg
5. (-) Jimmy Rosenberg
6. (5) Marike Jager
7. (-) Jacques Stotzem
8. (-) Timo van der Sman
9. (6) Eddie Mulder
10. (7) Eric Vaarzon Morel

Cory Wong - Jazz/fusion/funk/world-gitarist Wereld

ALL TIME FAVORITE Guitarist Wereld

Sinds het instellen van deze categorie kregen respectievelijk **Jimi Hendrix, Eric Clapton, Jimmy Page, Eddie Van Halen, Prince, David Gilmour, Gary Moore, Brian May** en **Mark Knopfler** een Guitarist Poll Award in deze categorie. Zij zijn daarmee in de volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. **Carlos Santana**
2. Rory Gallagher
3. Steve Vai
4. Jeff Beck
5. Slash

ALL TIME FAVORITE Guitarist Benelux

De afgelopen jaren wonnen respectievelijk **Jan Akkerman, Eelco Gelling, Harry Sacksioni, Rob Winter, René van Barneveld, George Kooymans, Dany Lademacher, Ad Vandenberg** en **Django Reinhardt** deze categorie. Zij zijn daarmee in de volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. **Leendert Haaksma**
2. Eddy Christiani
3. Stochelo Rosenberg
4. Erwin Java
5. David Hollestelle

» **Gitarist Poll Awards** Beste nieuwe producten van het afgelopen jaar

We vroegen op ons pollformulier: “Welke nieuwe producten die tussen januari 2021 en januari 2022 in de Benelux werden geïntroduceerd vond je het meest opvallend, vernieuwend, mooi en/of handig?” Dat leverde de volgende uitslagen op in zeven categorieën.

Epiphone Joe Bonamassa - Elektrische gitaar van het jaar

Fender '68 Custom Vibro Champ Reverb - Gitaarversterker van het jaar

Elektrische gitaar

1. **Epiphone Joe Bonamassa Black Beauty Les Paul Custom**
2. **Gibson** 60th Anniversary 1961 SG Standard en Custom
3. **Fender** Player Plus Telecaster & Stratocaster
4. **Fender** Acoustasonic Player Telecaster
5. **Fender** Acoustasonic Jazzmaster
6. **Fender** Cory Wong Stratocaster
7. **Gibson** Dave Mustaine Collection
8. **PRS** SE Custom 24 08
9. **Ibanez** Prestige Artstar serie
10. **Fender** 75th Anniversary Series
11. **Fender** Kurt Cobain Jag-Stang
12. **Fender** Ultra Series
13. **Yamaha's** Pacifica 612
14. **Gretsch** Streamliner G2655 en G2622 P90
15. **Epiphone** Crestwood
16. **Fender** J. Mascis Telecaster
17. **Aristides** H/O
18. **Gibson** Murphy Lab Collection
19. **Epiphone** Slash Collection
20. **Epiphone** Casino

Gitaarversterker

1. **Fender '68 Custom Vibro Champ Reverb**
2. **Fender** '68 Custom Pro Reverb
3. **Fender** Tonemaster Twin Blonde
4. **Mesa/Boogie** Badlander 50 en 100
5. **Vox** Mini Go 50
6. **Orange** Super Crush 100 combo
7. **EVH** 5150 Iconic
8. **Blackstar** ID:CORE V3 Stereo 40
9. **Supro** Delta King-serie
10. **Bogner** Ecstasy
11. **Peavey** Vypyr X
12. **Boss** Nextone Special
13. **Friedman** BE Mini
14. **PRS** HX-serie
15. **Tone King** Gremlin Head
16. **NUX** Mighty 20 BT
17. **Harley** Benton Tube15 Celestion
18. **Peavey** invective MH
19. **Harmony** Series 6
20. **VHT** D Fifty

Martin David Gilmour Signature D35 - Akoestische gitaar van het jaar

Blackstar Dept. 10 – Effect van het jaar

Akoestische gitaar

1. **Martin David Gilmour Signature D-35**
2. **Gibson** Tom Petty signature
3. **Gibson** G 45 & G Writer EC
4. **Martin** Grand J-16E
5. **Gibson** Noel Gallagher J-150
6. **Gibson** Orianthi signature
7. **Homestead** Danny Vera signatures
8. **Taylor** American Dream AD17 Blacktop & AD27
9. **Ibanez** AAD140 & AAD300CE
10. **Martin** DJR 10E StreetMaster
11. **Sheeran** By Lowden S03
12. **Guild** A 20 Marley
13. **Ibanez** Jon Gomm signature
14. **Godin** Fairmount CH Composer QIT
15. **Walden** G630CE Natura
16. **Guild** F240e
17. **Sire** Larry Carlton A4
18. **D'Angelico** Premier Series LS
19. **PRS** SE P20E
20. **Alvarez** MGA70WCEARSHB

Akoestische versterker

1. **Fender Acoustic Series** (Acoustic Junior, Acoustic Junior GO en Acoustic SFX II)
2. **Boss** Cube Street II
3. **Blackstar** Acoustic:Core 30
4. **Elite Acoustics** D6 58
5. **Ortega** C One

Effect

1. **Blackstar Dept. 10 Boost, Dual Drive & Dual Distortion**
2. **Boss** HM 2W
3. **Electro-Harmonix** Nano Deluxe Memory Man
4. **Boss** RC 500
5. **Electro-Harmonix** Eddy Analog Vibrato & Chorus
6. **Fender** Duel Pugilist
7. **EarthQuaker Devices** Astral Destiny
8. **Boss** Octave OC 5
9. **Zoom** G6
10. **Boss** TB 2w Tone Bender
11. **TC Electronic** MojoMojo Paul Gilbert Edition
12. **Boss** SY 200 Synthesizer
13. **Electro-Harmonix** Nano Metal Muff
14. **Fender** Dual Marine Layer

15. **DSM & Humboldt** Simplifier DLX Amp/Cab Simulator
16. **Boss** RC 600
17. **Line 6** HX Stomp XL
18. **Way Huge** Penny Saver Royale
19. **Eventide** Blackhole
20. **Strymon** Zelzah

Accessoire

1. **Boss** pedalboards
2. **Sennheiser** Evolution Wireless Digital
3. **Vox**
4. **Fender** Mustang Micro
5. **Rockboard** PedalSafe
6. **Black Mountain** Picks
7. **One Control** Crocodile Tail Loop Wing
8. **Levy's Leathers** Right Height Strap
9. **D'Addario** XS
10. **Mono** M80 Vertigo Ultra

Software

1. **Gibson** app
2. **Ableton** Live 11
3. **IK Multimedia** AmpliTube 5
4. **Logic Pro X**
5. **Cubase** 11

Slash

Eindelijk live in de studio

Jarenlang wilde hij het al: een album live in de studio opnemen. Voor hun vierde album, simpelweg '4' getiteld, gingen Slash, Myles Kennedy en The Conspirators de legendarische RCA Studio A in Nashville in om die wens in vervulling te brengen. We spraken Slash over de opnamen van '4'. tekst Kevin Pasman

“Ik heb elke soort liveconfiguratie gedaan die je kunt zonder dat je daadwerkelijk honderd procent live speelt”, licht de gitarist toe. “Ik geef producers altijd de schuld, want de meeste producers willen niet dat je de versterkers in dezelfde ruimte zet als de drums. Maar ik kan mijn gitaarsound niet vertrouwen door een koptelefoon.

“Voor 'Apocalyptic Love' (2012) probeerden we iets waarbij we een box in de studio bouwden waar monitors in stonden. De box zelf was geïsoleerd en daar stond ik in, maar ik kon wel iedereen zien, terwijl ik over de monitors speelde. Het werkte goed, maar het was nog steeds niet helemaal wat ik wilde. Het geluid dat uit die monitors kwam, was niet mijn geluid zoals het uit de versterkers kwam. “Toen we op zoek waren naar een producer voor '4', sprak ik aan de telefoon met

Dave Cobb. We raakten aan de praat over hoe hij een rock 'n' roll-band live wilde opnemen op de manier van Glyn Johns. Toen dacht ik meteen: jij bent de man! We hebben ter plekke de deal gesloten.”

Ervaring

“We gingen naar Nashville en hebben een backline opgesteld. Precies zoals we in de zaal zouden doen. Met podiummonitors voor ons en versterkers achter ons. We hadden weliswaar geluidsschotten tussen de kabinetten en de drums, maar dat was het. En zo speelden we gewoon. Alles gebeurde in het moment. Het was louterend voor me. Het is iets wat ik altijd al wilde doen en ik realiseer me nu dat het ook mogelijk is.

“Toen we aan de pre-productie begonnen vroeg Dave Cobb of we de nummers niet te veel wilden oefenen. Dat is iets wat ik

normaal wel doe. Normaal gesproken ga ik een maand van tevoren oefenen, zodat ik het materiaal zo goed ken dat we de basistracks er in de studio heel snel op kunnen knallen. We gingen nu de studio in met de nummers in verschillende fasen van voltooiing. We gingen gewoon jammen en hebben de arrangementen ter plekke afgemaakt.”

Toch moest het gastenverblijf van het huis waar de band verbleef eraan te pas komen voor enkele overdubs. Een covidmaatregel: “Toen we naar Nashville gingen, waren we allemaal negatief getest. We hebben het album in zo'n vijf dagen opgenomen. En precies op de zesde dag vertelde Myles dat hij positief getest was, want we werden daar regelmatig getest. We waren nergens geweest, maar hij had het waarschijnlijk onderweg naar de bus opgepikt en toen kwam het nog niet naar voren in de tests. Vervolgens testten Brent (*Fitz, drummer*), Todd (*Kerns, bassist*) en een van de technici ook positief, dus die gingen allemaal in quarantaine. “We konden de achtergrondzang niet live doen en ik wilde nog wat gitaar-

“Ik heb altijd gehouden van de warmte van gitaar en drums op tape”

harmonieën inspelen. Die gitaaroverdubs hebben we in een middag gedaan, dus we dachten: wat nu? Omdat we de leadzang al hadden, zijn we maar begonnen met mixen. Toen de rest zich beter begon te voelen, hebben we apparatuur naar het gastenverblijf gestuurd om de achtergrondzang op te nemen. Het was een fantastische ervaring. Zelfs met covid. Een geweldig old school opnameproces.”

Menselijkheid

Slash vertelt met enige trots dat het album analoog is opgenomen: “Een album opnemen met tapemachines is tegenwoordig erg duur. Het is niet zoals vroeger, toen we wisten dat we genoeg platen zouden verkopen om alles terug te verdienen. Je moet echt in de gaten houden hoeveel het kost om een album op te nemen, want anders ga je er geen rendement van zien. Tot voor kort heb ik dat van mijn soloalbums niet gehad. Voor een paar eerdere albums hebben we nu eindelijk na al die jaren de kosten voor de opnamen eruit.

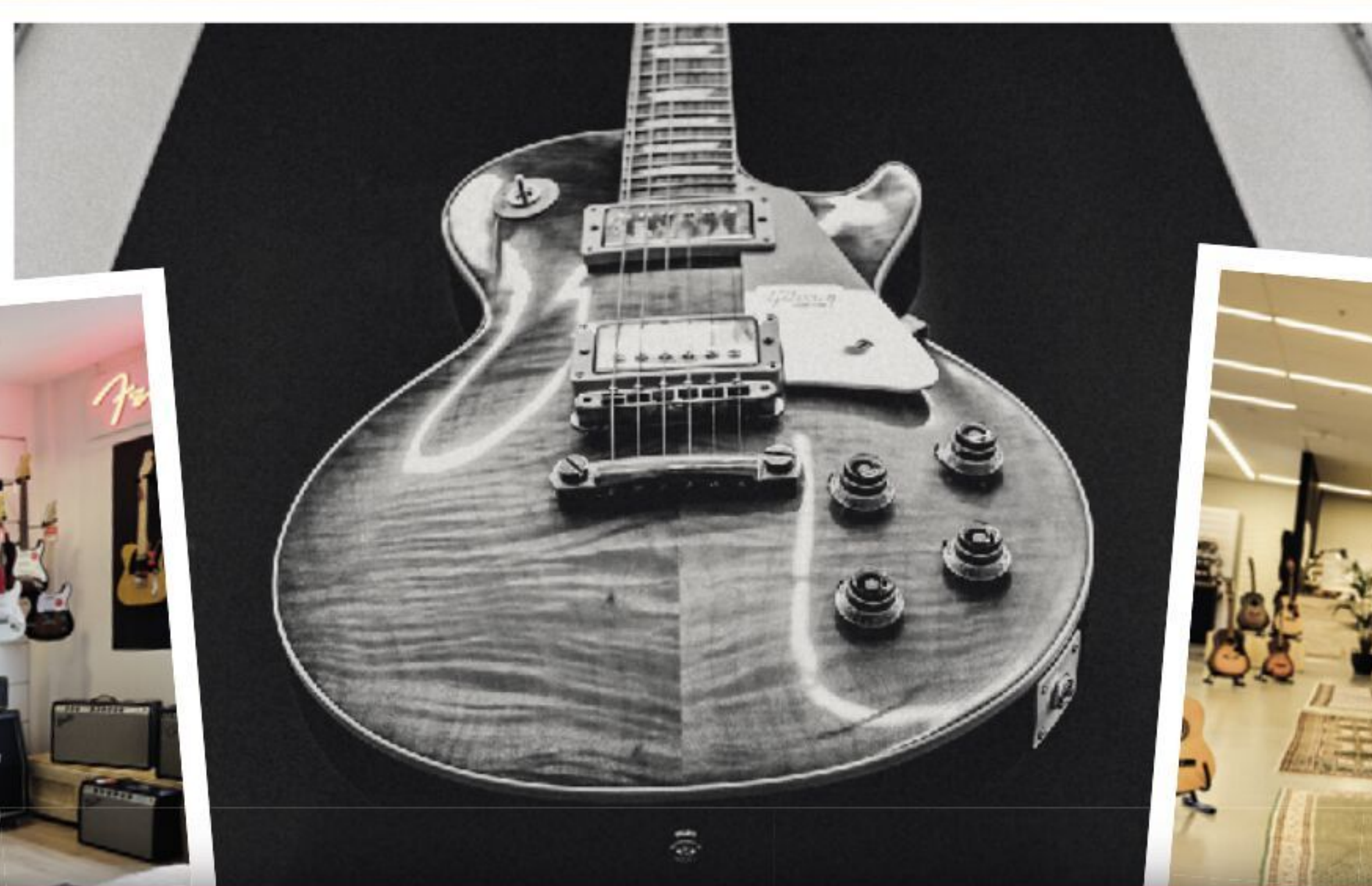
“Voor ‘World On Fire’ (2014) hebben we volgens mij een tapemachine naar Pro Tools gestuurd. ‘Living The Dream’ (2018) was volledig Pro Tools. Digitaal is iets waar ik met mijn hoofd nooit helemaal bij heb gekund. Ik heb altijd gehouden van de warmte van gitaar en drums op tape. Alle lof voor ontwikkelaars die plug-ins hebben gemaakt om een warm klinkend album digitaal op te nemen. Maar mijn grootste probleem met digitaal is een rare ervaring die ik tijdens de opnamen van het eerste Velvet Revolver-album (*‘Contraband’*, 2004) had.

“Pro Tools was toen nog vrij nieuw voor me. Op een avond ging ik terug naar de studio omdat ik iets had laten liggen en zag ik de assistent-technicus achter de computer zitten. Hij was dingen aan het verplaatsen om het album te polijsten. Ik was geschokt. Pro Tools is heel handig, maar je moet het niet gebruiken om op te leunen. Ik ben er behoedzaam over omdat ik bang ben dat iemand alle menselijkheid uit de

Inspired By
KEYMUSIC®

— PREMIUM BRANDS, PREMIUM STORES —

NIEUWE AANWINST VANAF MAART!

KEYMUSIC DEN BOSCH

BEZOEK ONZE STORES & ONTDEK EEN **HEMEL VOOR GITARISTEN!**

opnamen gaat halen op het moment dat ik me omdraai.”

Emotioneel

Qua apparatuur vertrouwde Slash zoals altijd voornamelijk op Gibson en Marshall. “Ik heb meegebracht wat ik in mijn eigen studio gebruik”, aldus de gitarist. “Een paar ’59 (*Les Paul*) reissues, een Les Paul Custom reissue, een ’69 Flying V reissue, mijn favoriete ’59 (*Les Paul*) en mijn Kris Derrig replica, wat mijn *go-to* opnamegitaar is. Plus een paar Marshall Jubilee 100-watt tops en een paar kabinetten met Vintage 30’s.

“Het meeste heb ik opgenomen met de Derrig. Voor *The Path Less Followed* heb ik een ’59 reissue gebruikt en een andere ’59 reissue voor *April Fool*. Vorig jaar heb ik voor kerst een Flying V gehad die te gek klinkt en die heb ik voor *C’est La Vie* en *Actions Speak Louder Than Words* gebruikt. Dan is er nog een zwarte Custom en die heb ik gebruikt voor *Call Off The Dogs*. Al het andere was de Derrig.

“En die elektrische sitar op *Spirit Love*. Over een Marshall! Dat kun je ook echt horen in het intro. Het is erg complex en het heeft een heel emotionele sound. Die sitar heb ik al jaren, maar ik had nog nooit eerder iets gevonden om hem op te gebruiken. Ik wilde niet dat het als Ravi Shankar of The Beatles ging klinken, maar daar lijkt helemaal niet op.

“Frank (*Sidoris*, *slaggitarist*) heeft een Les Paul die hij veel gebruikt, maar ook een SG, een Flying V en een ES-335. Bij elkaar hebben hij en ik erg veel Gibsons, haha!”

Structuur

“Alle solo’s op dit album waren min of meer uit de losse pols. Er waren nummers waar ik een soort structuuridee voor had. Op *Fill My World* wilde ik echt de melodie behouden zoals ik die op de demo opgenomen had. Het is niet noot voor noot, maar de structuur is min of meer hetzelfde. Het was allemaal: de tapemachine staat aan, we spelen allemaal tegelijk en ga ervoor.

“Dit is waarschijnlijk de meest geïmproviseerde opname die ik ooit heb gedaan, vanwege de livefactor. Op het vorige album had ik improvisaties die ik tijdens een repetitie uit de mouw schudde, maar na zo vaak repeteren

De Les Paul van Joe Perry

Slash is jarenlang in het bezit geweest van de ’59 Les Paul waar Aerosmith-gitarist Joe Perry, een van zijn grote helden, in de jaren zeventig op speelde: “Toen ik nog klein was, wist ik niet zoveel over de verschillende gitaarmodellen die er waren. Maar Joe had een geweldige donkere sunburst Les Paul, die ik op de uitklaphoes van ‘Live! Bootleg’ (1978) zag.

“Eind jaren tachtig was ik op tour in Japan, de eerste Japanse tour van Guns N’ Roses, en ik kreeg een telefoontje uit LA dat iemand een gitaar verkocht waar ik misschien interesse in zou hebben en die voorheen van Eric Johnson en Joe Perry was. Ze zeiden dat het een ’59 Les Paul was. Ik dacht: het zal toch niet die gitaar zijn?

“Ik vroeg ze om wat foto’s op te sturen, want ik kén die gitaar. Er zitten veel herkenbare groeven en krassen op. Toen ik terugkwam lag er een envelop vol polaroids van die gitaar. En het was precies die gitaar! Ik kon het niet geloven.

“Ik kocht hem in 1989 voor achtduizend dollar, als ik me niet vergis. Al het geld dat ik destijds had. In die tijd had ik net met Aerosmith getourd, dus ik heb Joe gebeld en gevraagd of hij interesse had om hem voor hetzelfde bedrag terug te kopen. Maar hij had het geld toen eigenlijk ook niet.

“Opvallend genoeg heb ik er nooit mee opgenomen. Ik heb hem voor een paar optredens en de video van *November Rain* gebruikt, maar hij hing het grootste deel van de tijd bij mij aan de muur. Uiteindelijk heb ik hem voor Joe’s verjaardag in 2001 of 2002 teruggegeven. Hij voelde om de een of andere reden nooit helemaal als mijn gitaar. Toen ik hem teruggaf, voelde dat als het juiste om te doen.”

Austin Mitchell

komt er een melodische structuur in. En elke keer dat je het nummer speelt, gaat het die kant op.

“Toen ik met Elvis (*Baskette, producer van ‘World On Fire’ en ‘Living The Dream’*) de studio in ging, liet hij me die solo’s noot voor noot naspelen. Niet per se mijn ding, maar ik deed het omdat dat de manier was waarop hij dat deed. Waardoor ik de solo voor God weet hoeveel takes precies hetzelfde speelde, haha!

Myles Kennedy en The Conspirators opneemt gaat hem echter makkelijk af: “Voor The Conspirators schrijf ik alleen als ik met ze op tour ben. Het materiaal voor dit album is geschreven tijdens de tour voor ‘Living The Dream’. Als ik op het punt sta een album te maken met The Conspirators, focus ik me op materiaal in die richting. En als ik onderweg ben met Guns N’ Roses, denk ik aan Guns-spul.

“Meestal kom ik bij The Conspirators met een muzikaal idee. Een melodie of

“Ik wilde niet dat de elektrische sitar als Ravi Shankar of The Beatles ging klinken”

“Alles wat we doen is opgenomen met de intentie om het live te spelen. Nadat we deze plaat opgenomen hadden, hebben we het hele album drie keer achter elkaar live gespeeld in een loods voor opnamen die later gebruikt gaan worden. En het materiaal vertaalt perfect naar liveversies. We kijken daarom ook heel erg uit naar de tour die we in februari in Amerika doen, want onze laatste tour was alweer in 2019.

“Helaas beginnen de Europese en internationale shows niet voor 2023. Ik heb geannuleerde Guns N’ Roses-tours uit 2020 in Europa en Australië die we nog moeten doen. Begin volgend jaar starten we de internationale shows voor The Conspirators weer op.”

Soundchecks

Sinds zijn terugkeer bij Guns N’ Roses in 2016 heeft Slash voor het eerst in zijn carrière twee actieve bands tegelijk. De schifting maken tussen het materiaal voor Guns N’ Roses en dat wat hij met

een riff. Soms werk ik eraan zodat er een soort arrangement is. Soms breng ik een riff mee naar de soundcheck als we op tour zijn en gaan we daarop jammen. Ik neem soundchecks op zodat we die ideeën kunnen bewaren. En dan jammen we erop tot we bij een soort arrangement aankomen.

“Myles schrijft ook op tour. Voor Alter Bridge schijft hij ook daadwerkelijk gitaarstukken, wat hij bij The Conspirators niet zo vaak doet. En hij heeft natuurlijk net een soloalbum uit. We hebben het allemaal vrij druk, dus we schrijven alles op tour omdat we er anders geen tijd voor hebben. Tegen de tijd dat de tour voorbij is, moet hij meestal met Alter Bridge op tour en moet ik de muziek uitwerken. En als Myles terugkomt, gaan we naar de studio om een album op te nemen.

“Ik heb vrij op tour. In kleedkamers voor de show, in de tourbus, in hotelkamers... Dus ik houd altijd een gitaar binnen handbereik en ben altijd aan het schrijven. Myles en ik zitten bijna altijd over een gitaar gebogen in een hotelka-

Het vierde album van Slash ft. Myles Kennedy & The Conspirators is het eerste studioalbum van de band op het onlangs gelanceerde Gibson Records. Om dit te vieren brengt Gibson de Slash Les Paul Standard 4 Album Edition uit, waarvan er slechts 250 gebouwd zullen worden. De gelukkigen die deze gitaar met de opvallende 4 weten te bemachtigen, krijgen er ook het album op vinyl bij, ‘4’ plectrums en een sticker, en een gesigneerd portret van de band. gibson.com

mer. Niet met zijn tweeën; ik doe mijn ding en hij het zijne.”

Slash staat met Guns N’ Roses op 23 juni in Stadspark, Groningen.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Slash ft. Myles Kennedy and The Conspirators - The Making of 4 videoserie

VIDEO Slash ft. Myles Kennedy and The Conspirators - The River Is Rising - live

ARCHIEF Downloadable interview uit Gitarist 256, juli 2012

SPOTIFY ‘4’: Release van de Week op Gitarist.nl

11 februari 2022

GITARIST.NL

Austin Nelson

MJ SERIES

MADE IN JAPAN

• DINKY™ DKR ICE BLUE METALLIC •

Jackson®

JACKSONGUITARS.COM

©2021 JCM. All Rights Reserved. JACKSON® and DINKY™ are trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. and/or its affiliates, registered in the US and other countries.

RIFFOLOGIE:

DE ANATOMIE VAN DE PERFECTE RIFF

Riffologie! Klinkt naar wetenschap, maar dat is het niet natuurlijk. Een goede riff ontspruit spontaan aan je gitaar, nietwaar? Toch zijn er een aantal basiskenmerken waaraan de beste riffs voldoen. En er zijn ook een aantal manieren waarop je zelf een riff kunt schrijven. We zetten ze in deze feature voor je op een rij.

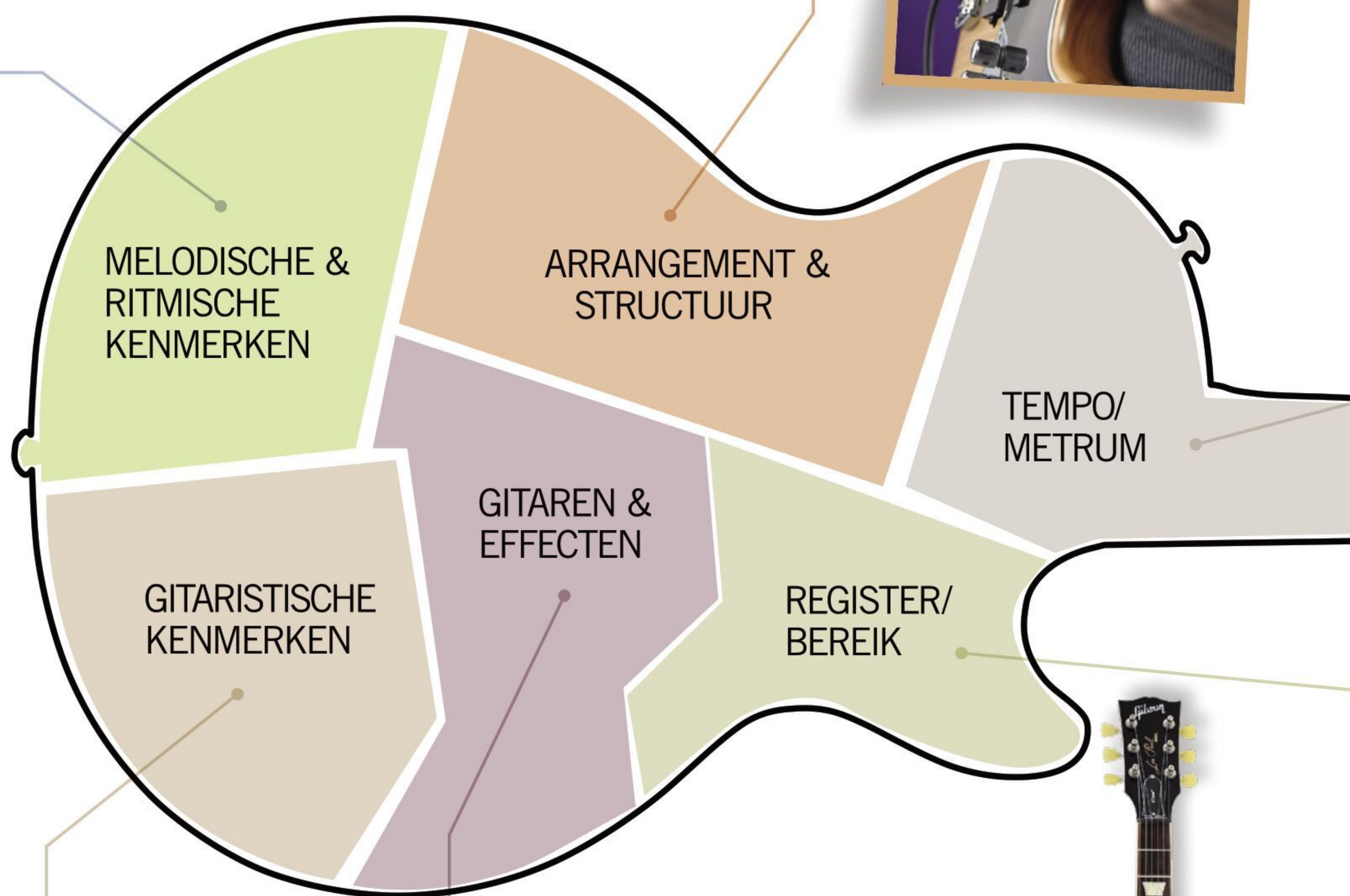
Arrangement & structuur

De meest voorkomende manier om een epische riff neer te zetten is om de song ermee te beginnen (met alleen gitaar, eventueel gedubbeld of met een klein beetje begeleiding) waarbij bas, drums en zang vervolgens op strategische momenten invallen. Soms gaat daar nog een vaag/sfeervol, ritmisch dubbelzinnig intro aan vooraf (*Livin' On A Prayer*, *Money For Nothing*, *Money*). De essentie van de meeste riffs is in maximaal twee maten te vangen en zelfs als een riff langer is, bestaat die meestal uit verschillende korte onderdelen en is de structuur bijvoorbeeld A B A C zoals in *Layla*, *Smoke On The Water* en *Back In Black*.

Melodische & ritmische kenmerken

Er lijkt sprake te zijn van een evenwicht tussen interessante ritmes en melodische complexiteit. De melodisch meest actieve riffs die we hebben bestudeerd (*Sweet Child O' Mine* en *The Spirit Of Radio*) hebben over het algemeen eenvoudige ritmes. De meeste riffs hebben echter minder noten en ontleen hun kracht aan een ritmische hook, bijvoorbeeld een toon die een achtste noot eerder dan verwacht komt (*Down Down*), of worden voor een groot deel op zwakke maatdelen gespeeld (syncopen), bijvoorbeeld de antwoordfrases van *Layla* en *Smoke On The Water*.

MELODISCHE & RITMISCHE KENMERKEN

ARRANGEMENT & STRUCTUUR

TEMPO/METRUM

GITARISTISCHE KENMERKEN

GITAREN & EFFECTEN

REGISTER/BEREIK

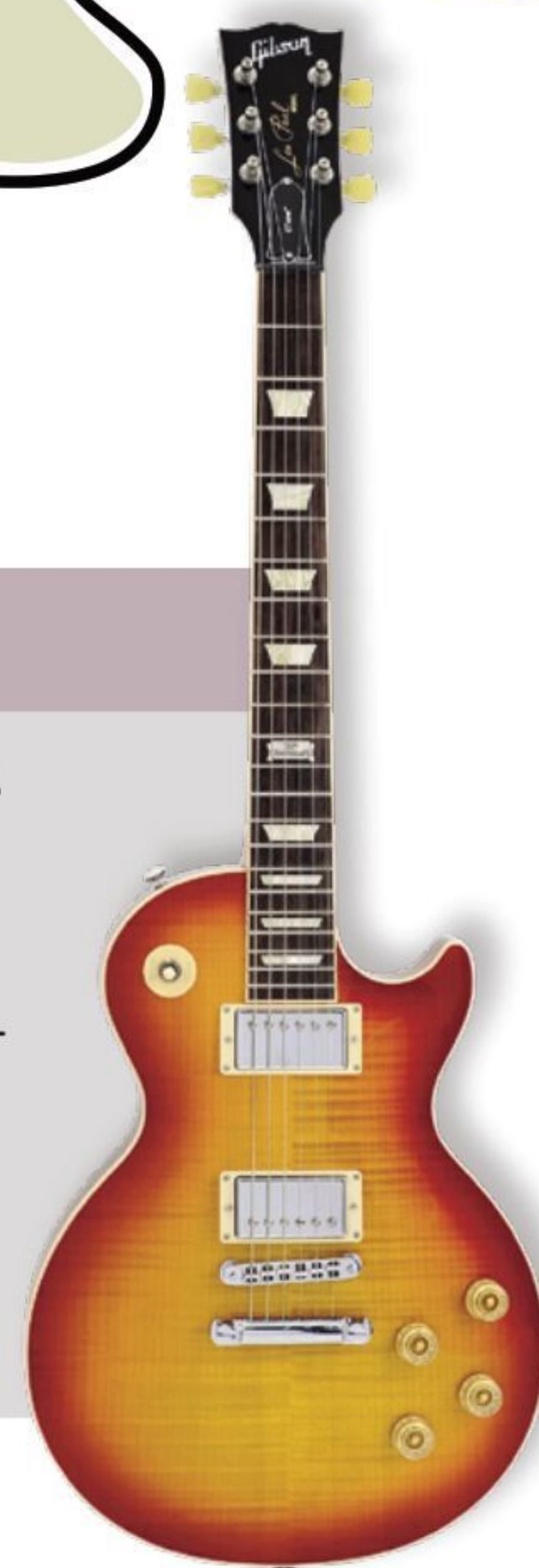
Gitaristische kenmerken

Alle riffs illustreren typisch gitaristische kenmerken waardoor je je maar moeilijk kunt voorstellen dat

ze op een ander instrument geschreven konden worden. Technieken als lossen snaren, standaard akkoordgrepen, legato, opdrukken en afdempen komen allemaal voor. De gitaar mag zichzelf zijn en in de beste riffs worden de sterke kanten van ons instrument maximaal benut.

Gitaren & effecten

Les Pauls en daarna Strats zijn de koningen van de riff. Ook andere gitaren worden gebruikt (met name Telecasters), maar zelfs in de Arctic Monkeys track uit 2013 spelen de klassiekers de hoofdrol. Effectgebruik is meestal minimaal - alleen in *Livin' On A Prayer* (talk-box) en *The Spirit Of Radio* (flanger) worden effecten gebruikt die verder gaan dan (bescheiden) distortion en een beetje reverb. Hoe duidelijker hoe beter en effecten moeten daadwerkelijk bijdragen aan een riff, niet afleiden.

Bij de 'anatomie van de perfecte riff' zijn we uitgegaan van 20 riffs die je als de beste aller tijden kunt beschouwen, te weten: **Back In Black** AC/DC • **Do I Wanna Know?** Arctic Monkeys • **Down Down** Status Quo • **Enter Sandman** Metallica • **Johnny B. Goode** Chuck Berry • **Layla** Derek and the Dominos • **Livin' On A Prayer** Bon Jovi • **Money** Pink Floyd • **Money For Nothing** Dire Straits • **Purple Haze** The Jimi Hendrix Experience • **Smells Like Teen Spirit** Nirvana • **Smoke On The Water** Deep Purple • **Sweet Child O' Mine** Guns N' Roses • **The Spirit Of Radio** Rush • **This Charming Man** The Smiths • **Walk This Way** Aerosmith • **Whole Lotta Love** Led Zeppelin • **You Really Got Me** The Kinks • **Rebel Rebel** David Bowie • **20th Century Boy** T. Rex

Tempo/metrum

Met uitzondering van *Money* (7/4) zijn alle riffs in 4/4. De tempi variëren van een statige 84 tot 85 bpm (*Do I Wanna Know?*) tot niet minder dan 170 bpm (*Down Down* en *Johnny B. Goode*), met de meeste riffs rond de 112 bpm. Dat lijkt misschien veel verschil, maar vergeet niet dat vrijwel alle voorbeelden van riffs rond de 112 bpm en daaronder uit flink wat zestiende noten bestaan en dat die juist bijna niet voorkomen boven de 116 bpm. Dat betekent dat er een duidelijke, ritmische *sweet spot* is aan te wijzen - geen ballads, geen speedmetal.

Toonsoort/stemming

Het zal geen verrassing zijn dat voor de meeste riffs de gitaarvriendelijke toonsoort van E gekozen is. Sterker nog, bijna de helft van de door ons geselecteerde riffs wordt gespeeld in E, E mineur, 'neutrale' E toonsoorten en open E akkoordgrepen met capo. Vreemd genoeg staat een derde van de riffs in de niet zo gitaarvriendelijke toonsoort G mineur, dus het lijkt er op dat we graag in de buurt van de derde fret spelen.

TOONLADDER/MODUS

TOONSOORT/STEMMING

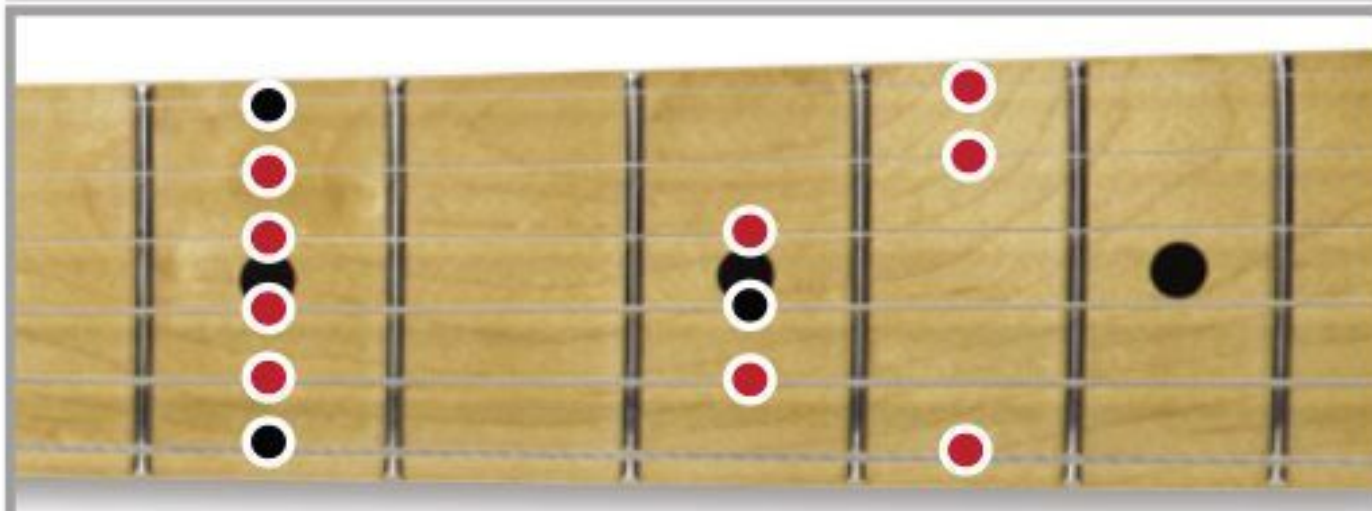

Register/bereik

Het grootste deel van de riffs maakt gebruik van de laagste beschikbare grondtoon van de toonladder en veel riffs hebben een bereik van niet meer dan een octaaf. Grondtonen en kwinten komen het meest voor (samen met pentatonische elementen binnen de toonladder). Dat maakt ze uiterst zingbaar (voor mannen met een lage stem tenminste), waardoor ze misschien ook sneller blijven hangen. Er zijn uitzonderingen: *Sweet Child O' Mine* en *The Spirit Of Radio* zijn pakkend zonder dat ze makkelijk mee te zingen zijn.

Toonladder/modus

Het zal niet verbazen dat mineurpentatonisch en blues de meest voorkomende toonladders zijn: ze zijn goed voor een derde van de riffs. Echter, de meer 'verfijnde' mixolydische, majeur en eolische ladder zijn samen goed voor de helft, waaruit blijkt dat onze 20 riffs zeker niet 'all blues' zijn. De meest complexe toonladder wordt gebruikt in *Enter Sandman*; die hint naar zowel de bluestoonladder als de frygische modus.

Kunnen we iets leren van deze analyse en zo ja: wat? Hier heb je vijf (te overtreden) regels...

REGEL 1 Houd het simpel en herkenbaar - een handvol tonen met de essentie van een riff die binnen twee maten past is vaak voldoende. Als je de riff niet makkelijk mee kunt zingen (of zelfs niet kunt onthouden) gaat er iets niet goed.

REGEL 2 Zorg voor ritmes die interessant genoeg zijn. Tenzij een riff melodisch erg actief is (*Sweet Child O' Mine* bijvoorbeeld), moet je een riff alleen al aan het ritme kunnen herkennen. Dat betekent veel ruimte in de riff en een effectieve, ritmische hook.

REGEL 3 Bij een hoog tempo kies je voor achtste noten of daarboven. Gebruik bij langzamere tempi juist zestienden; niet te snel, niet te langzaam.

REGEL 4 Omarm het specifieke karakter van de gitaar (losse snaren, afdempen, opdrukken en een combinatie van akkoorden en losse noten) en gebruik weinig effecten, alleen als ze werkelijk iets toevoegen aan de track. Een riff is vaak pakkender met een rauwe, duidelijke gitaarsound, dus onderdopen in distortion, delays en reverb is meestal minder effectief.

REGEL 5 Voel je vrij om je niets van deze regels aan te trekken (inclusief deze). Innovatie komt van intuïtie: leer van het verleden, maar laat dat je toekomst niet bepalen. De riffs die wij hebben gekozen zijn juist klassiekers geworden omdat ze allemaal wel één of twee regels overtreden...

»

VIJF MANIEREN OM EEN KLASSIEKE RIFF TE SCHRIJVEN

DE AKKOORDEN EN COMPOSITIETRUCS VAN DE GROOTSTE ROCKRIFFS

Hoe schrijf je de perfecte riff? Dat gaat dus niet over songwriting, maar puur over het schrijven van die ene riff die ooit een klassieker zou kunnen worden. We presenteren vijf wegen waarlangs je dat doel kunt bereiken, met als voorbeelden klassiekers als **Ain't Talkin' 'Bout Love** Van Halen • **Sweet Home Alabama** Lynyrd Skynyrd • **Don't Fear The Reaper** Blue Öyster Cult • **Message In A Bottle** The Police • **Whole Lotta Love** Led Zeppelin • **Killing In The Name** Rage Against The Machine

• **Life In The Fast Lane** Eagles • **Symphony Of Destruction** Megadeth • **Walk** Foo Fighters • **Angel Of Death** Slayer • **Enter Sandman** Metallica • **2 Minutes To Midnight** Iron Maiden • **Purple Haze** The Jimi Hendrix Experience • **Layla** Derek and the Dominos • **Johnny B. Goode** Chuck Berry • **La Grange** ZZ Top • **Smoke On The Water** Deep Purple • **All Right Now** Free • **(I Can't Get No) Satisfaction** The Rolling Stones • **No One Knows** Queens of the Stone Age • **Crazy Train** Ozzy Osbourne

Blue Öyster Cult

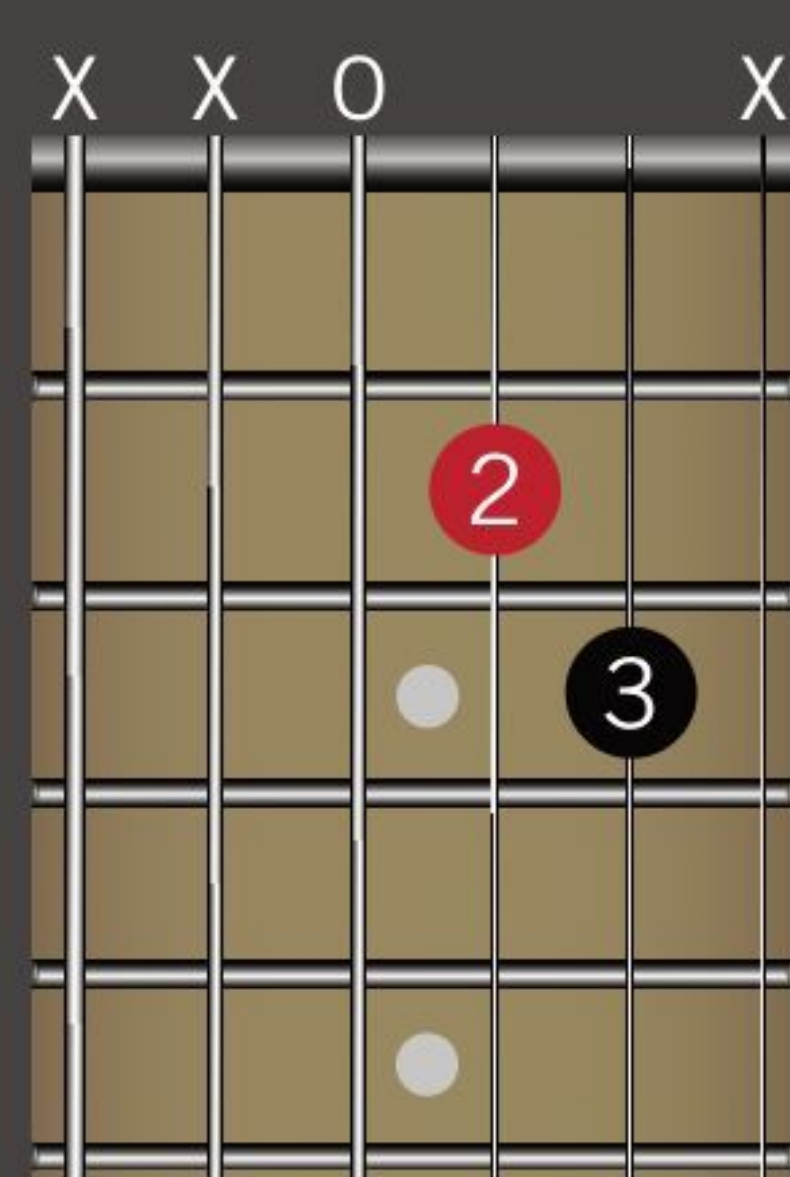

1 DE ARPEGGIO-METHODE

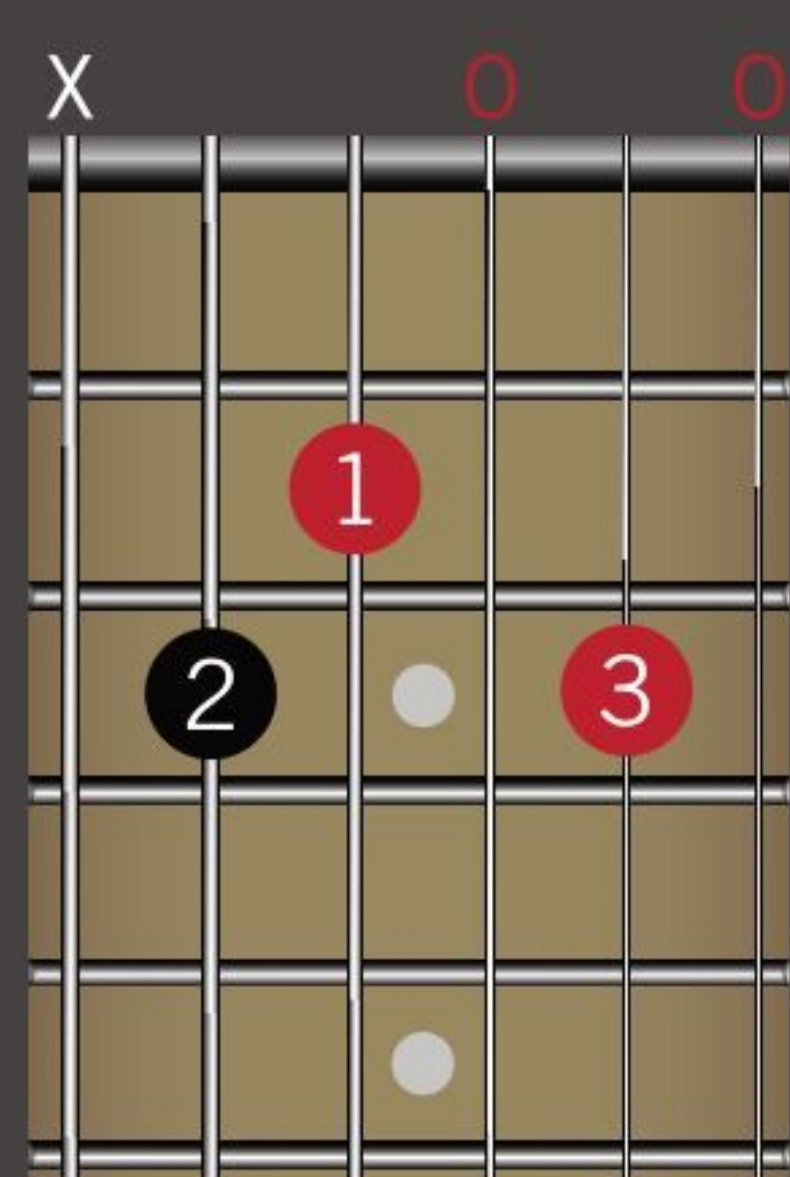
ZOALS TE HOREN IN: *AIN'T TALKIN' 'BOUT LOVE, SWEET HOME ALABAMA, DON'T FEAR THE REAPER, MESSAGE IN A BOTTLE*

Arpeggio's komen veel voor bij riffs en het idee is simpel: speel de tonen van een akkoord een voor een. Probeer dat met een cleane sound (zoals te horen in Lynyrd Skynyrd's *Sweet Home Alabama*), of maak het heavy met meer gain (zoals in Van Halen's *Ain't Talkin' 'Bout Love*). Houd de akkoordtonen onder controle door middel van afdemen met de palm van je rechterhand wanneer je distortion gebruikt.

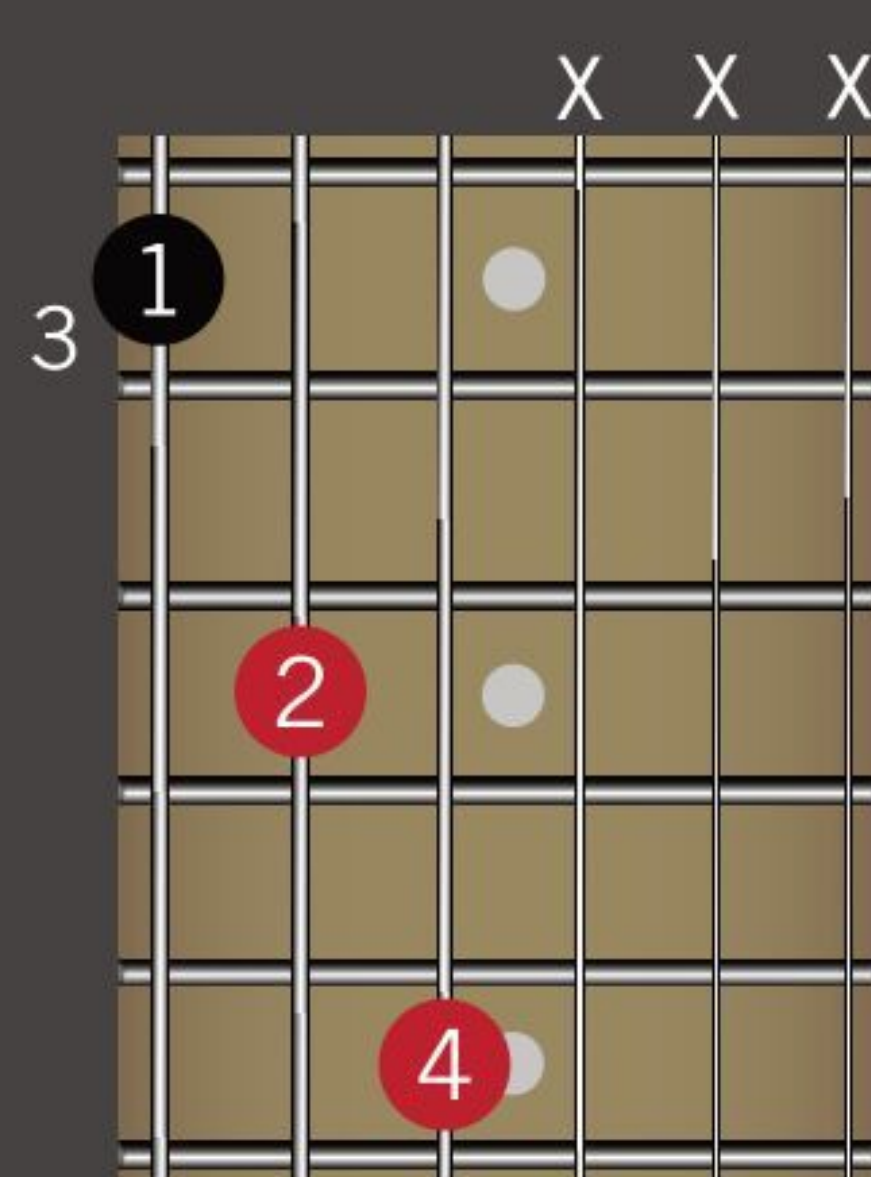
Deze grepen worden veel gebruikt in klassieke arpeggio-riffs. Ze zijn niet moeilijk te pakken, maar pas op voor die Gsus2-greep in de stijl van Andy Summers: au! Sus-akkoorden worden veel gebruikt in classic rock, dus probeer zelf nieuwe akkoorden te verzinnen met deze voorbeelden als basis.

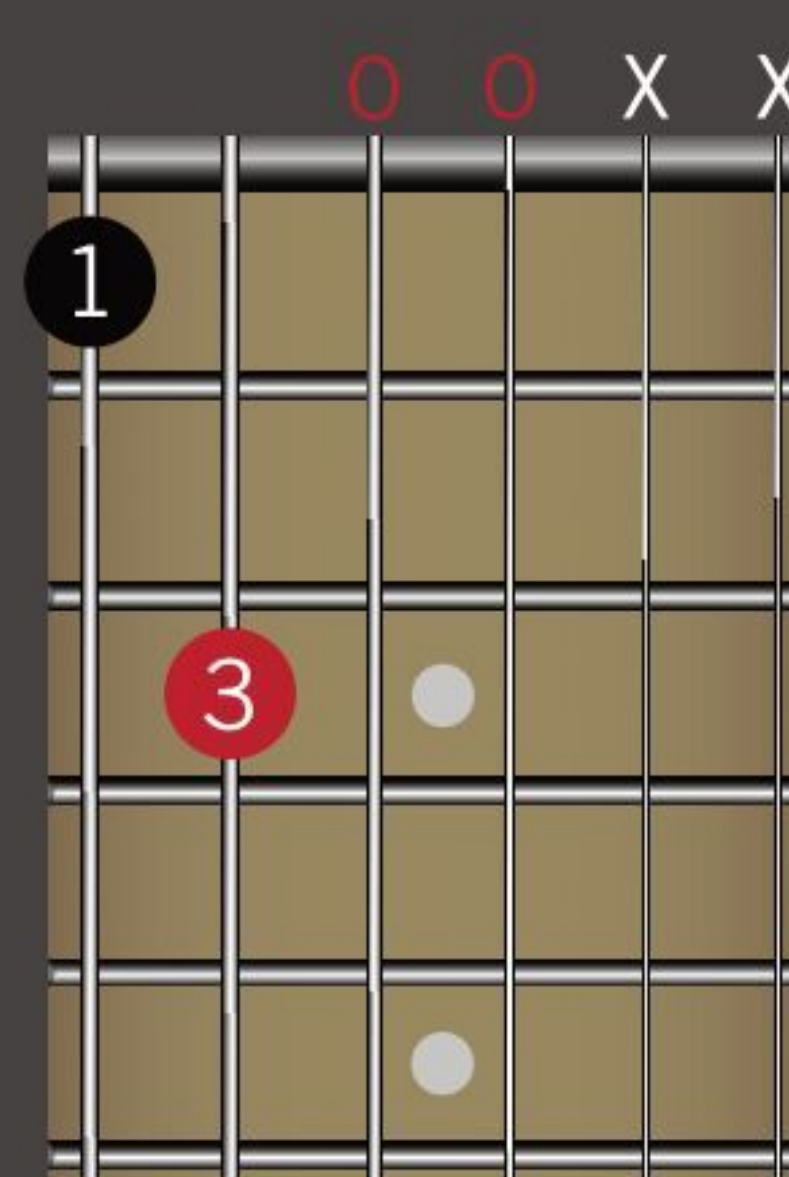
D5

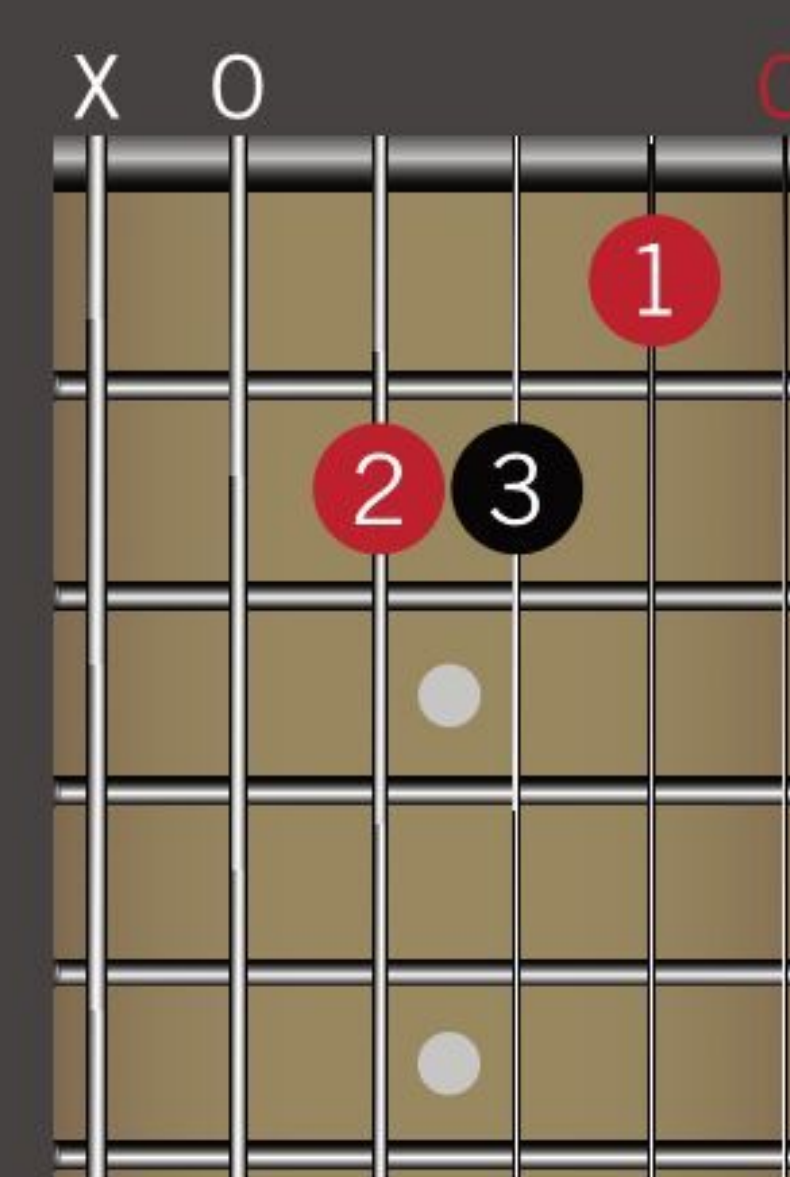
Cadd9

Gsus2

F6sus2

Am

Sweet Reaper

♩=120

D⁵ Cadd⁹ G D⁵ Cadd⁹ Gsus² Csus² B^bsus² speel 4 keer

PM - - - - - PM - - - - - PM - - - - - laat doorklinken - - - - - PM - - - - - PM - - - - - PM - - - - - PM - - - - -

TAB

0 2 3 2 0 3 0 0 3 3 0 0 2 0 2 3 2 0 3 5 7 7/12 10 8 6 8 10

Het idee achter ons voorbeeld van een arpeggio-riff is dat je de akkoorden pakt en vervolgens zorgvuldig de gevraagde tonen aanslaat. Het is de bedoeling dat de tonen door elkaar heen klinken, zoals bij een piano.

2 DE MINEURPENTATONISCHE METHODE

ZOALS TE HOREN IN: WHOLE LOTTA LOVE, KILLING IN THE NAME, LIFE IN THE FAST LANE

De E mineurpentatonische toonladder is een garantie voor rock, al was het maar omdat de allerlaagste toon op je gitaar er in voorkomt, de lage E! Natuurlijk, eind jaren zestig was de combinatie van een pentatonische riff, een unisono baslijn en heavy drums al een winnende formule in de handen van Cream en Led Zeppelin. Vandaag de dag is die aanpak nog onverminderd relevant, zoals je ziet bij Greta Van Fleet en Royal Blood, waar pentatonische riffs het hart van hun creatieve aanpak vormen.

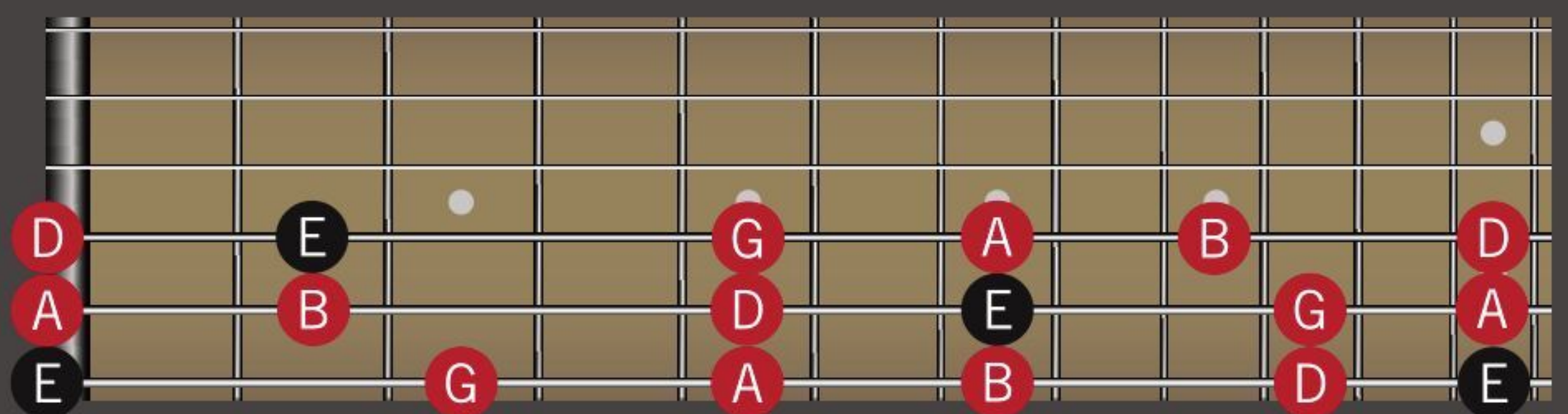
Hiernaast hebben we de tonen van de E mineurpentatonische toonladder voor jullie weergegeven. Maar natuurlijk alleen de laagste snaren! Riffs zijn in en eindeloos gepiel is uit, weet je nog? Dus houd het laag en ruig wanneer je je eigen riffs gaat schrijven.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Whole Lotta Riff

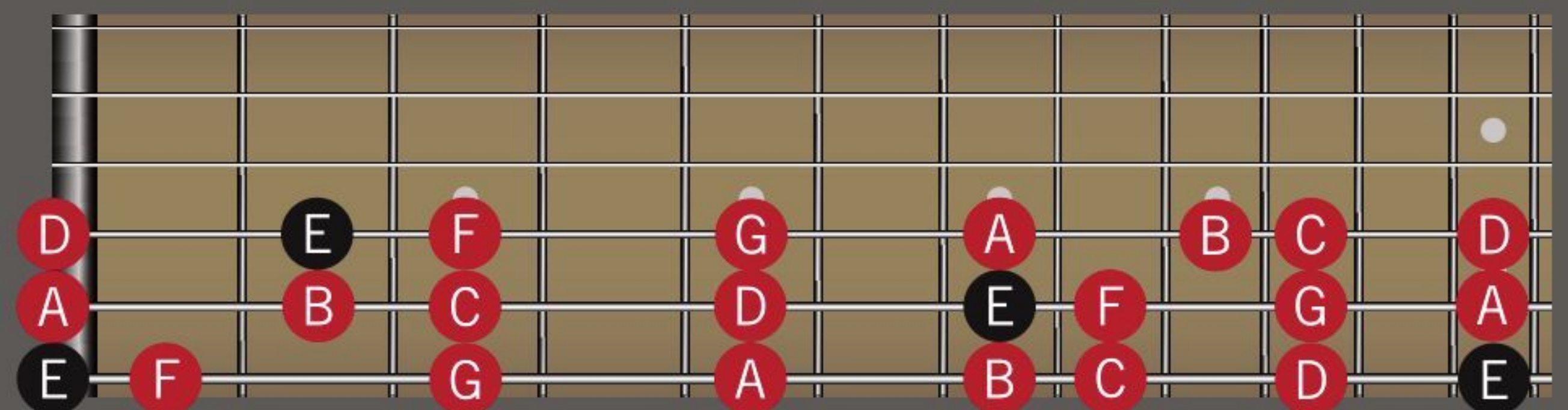
Ons voorbeeld zou je in de stemming moeten brengen om zelf zo'n typische E mineurpentatonische riff te schrijven. Het derde, vijfde en zevende vakje komen veel voor in deze setting, net als de losse zesde snaar. Let ook eens op die tonen die een kwart toon opgedrukt worden.

3 LOSSE SNAREN ALS PEDAALTONEN

ZOALS TE HOREN IN: SYMPHONY OF DESTRUCTION, WALK, ANGEL OF DEATH, ENTER SANDMAN, 2 MINUTES TO MIDNIGHT

De losse lage E-snaar die steeds maar doorgaat is een vast onderdeel van de thrashmetalsound. Megadeth's Dave Mustaine en Metallica's James Hetfield waren pioniers die de Britse heavy-metalsound van de jaren tachtig verder ontwikkelden met meer techniek en snelheid. Slayer ging nog een stapje verder richting het extreme en nu hebben bands als Meshuggah het stokje overgenomen en houden de doordreunende losse snaar in ere met hun achtsnarige gitaren. Nee, de tijd van de losse snaar als pedaaltoon is nog lang niet voorbij!

De muziektheorie beschrijft de pedaaltoon als een toon die steeds wordt gespeeld als afwisseling voor andere tonen in een muzikale frase. Veel riffs maken gebruik van de losse E- en A-snaar als ankerpunt, zeker in heavy metal. De frygische modus die we hier hebben afgebeeld helpt je in de stemming voor heavy rock te komen.

Thrash It Out

We trappen dit voorbeeld af met een Dimebag/Dave Mustaine-riff met powerakkoorden, gevolgd door een paar Jeff Hanneman-trillers en sluiten af met toonladdersequensen in de stijl van Iron Maiden. De beste riffs ter wereld zitten vol met dit soort trucs.

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

**Proefabonnementen
€ 12,50**

**Jaarabonnementen
vanaf € 20,90**

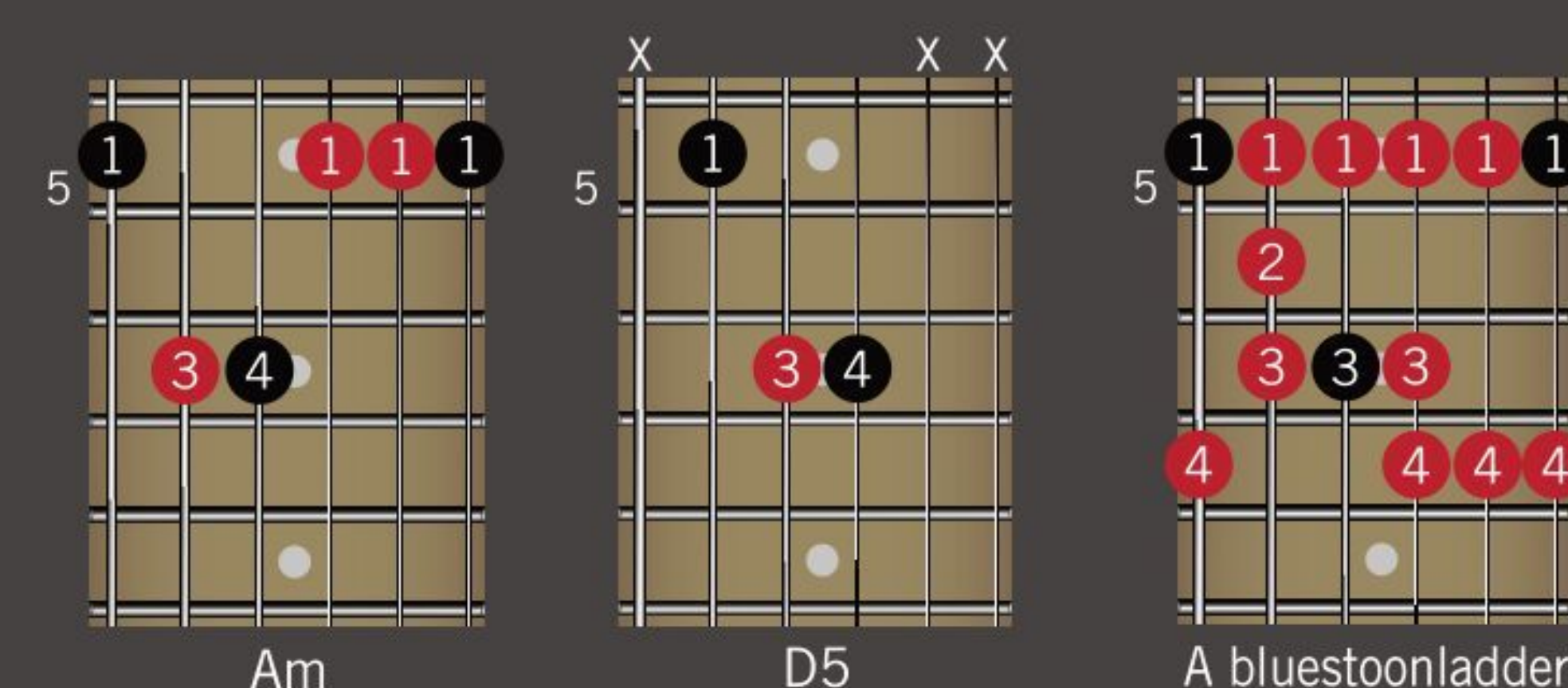
**Losse edities
vanaf € 5,-**

**We sturen
alles op
zonder
verzendskosten**

ZOALS TE HOREN IN: PURPLE HAZE, LAYLA, JOHNNY B. GOODE, LA GRANGE

Bekijk de vingerzetting voor de A bluesladder hiernaast eens. Je ziet het Am en D5 akkoord er in terug en nog veel meer. Probeer je eigen akkoordgrepen met de tonen van deze toonladder te vinden en schrijf riffs met een combinatie van akkoorden en losse tonen.

♩ = 90

Am

D⁵

C⁵
speel 4 keer

BU

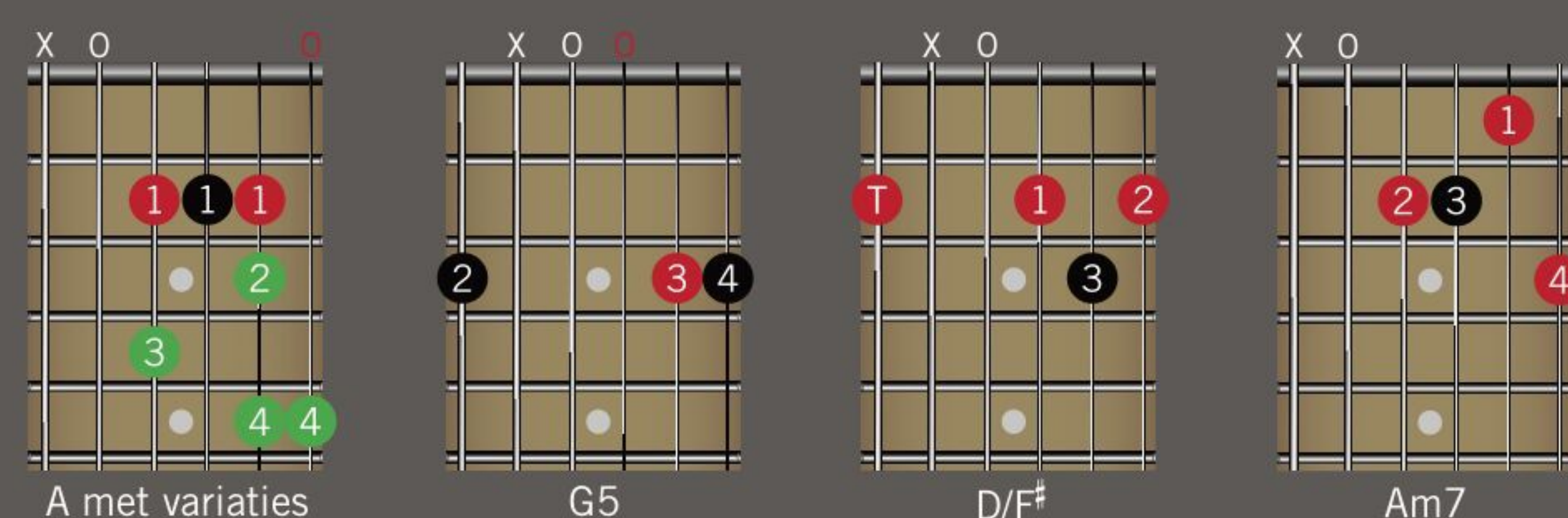
BU

TAB

5 RITMISCHE AKKOORDEN

ZOALS TE HOREN IN: SMOKE ON THE WATER, ALL RIGHT NOW, (I CAN'T GET NO) SATISFACTION, NO ONE KNOWS, CRAZY TRAIN

goed met het afgebeelde A akkoord; de variaties hebben we groen gemaakt.

♩ = 110

A⁵ D/A A G⁵ D/F# Am⁷ A⁷sus⁴ Am⁷ A⁵ C D G D

speel 4 keer

TAB

5	3	3	2	3	3	2	2	1	3	3	1	5	7	8	7	.
2	2	2	4	0	0	0	0	0	2	0	2	5	7	7	7	.
0	0	0	0	3	3	2	2	0	0	0	0	5	7	9	7	.

maart 2022 | Gitarist 372 | 57

Beachdog is de nieuwe band van voormalig John Coffey-zanger David Achter de Molen. Hij heeft in gitarist Ruben Lisman de perfecte schrijfpartner gevonden. Invloeden uit de rockscene van de jaren negentig, met name van Soundgarden, zijn nadrukkelijk aanwezig. We zijn benieuwd naar het titelloze debuut dat in april verschijnt.

Bart Heemskerk

De gitaristen van Noorderslag 2022

Vier avonden tientallen showcases die gratis zijn te volgen via een livestream vanaf drie podia tegelijk. Dat was ESNS 2022. Tussen de ongeveer 150 artiesten uit heel Europa is veel talent uit de Benelux te bewonderen. Op [Gitarist.nl](https://gitarist.nl) vind je video's van de volledige showcases van deze bands. tekst Kevin Pasman, Erk Willemsen en Tommy Ebben

Wat heeft Paceshifters toch een pech dat ze dit jaar niet vol konden knallen. Zo'n goede plaat op zak met 'Brand New Plan' en zo'n toffe liveshow: de pure, alles-of-nietspassie van frontman en gitarist Seb Dokman, de rake rots-in-de-brandingbas van zijn broertje Paul en drummer Jesper Albers, vol beukend, maar immer met een muzikale troef in handen. Laat ze dit jaar vol kunnen knallen.

Bart Heemskerk

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

ARTIKEL uitgebreide recensies van veel meer bands
VIDEO alle terugkijkvideo's van ESNS

GITARIST.NL

Sixtiesmuziek met een relaxte, dromerige sfeer. De interactie tussen gitaristen Michael Broekhuizen en Frank Schalkwijk van Elephant is zeer interessant. Frontman Schalkwijk beperkt zich tot bijna akoestisch klinkende akkoorden op zijn Strat en ES-335, terwijl Broekhuizen eromheen danst met mooie galmende melodieën uit zijn Gibson SG.

Jorrit van de Kolk

Froukje heeft een fantastische begeleidingsband met zich mee, die knap het midden weet te vinden tussen strakke popproducties en de spontaniteit van een optreden. Het funky slaggitaraanwerk van Yvette Terpstra is misschien wel het hoogtepunt. Ze heeft daarnaast een prachtig leadgitaargeluid dat aan Ernie Isley en Prince doet denken en de nummers een bijtend randje geeft.

Eurosonic

Niels Kneels

Wies omarmt steeds beter de mogelijkheden van elektronische toevoegingen aan hun gitarpop. Bewonderenswaardig is de hoeveelheid variatie in hun korte set. De felle punk van opener *Bandje*, de donkere new wave van *Meisje* en het kleinkunstachtige *Barman* worden met evenveel overtuiging gebracht. Hulde ook voor hoe het geheel in beeld is gebracht.

Gastsaxofonist Dieter Vaganée dubbelt de zware, maar buitengewoon sfeervolle riffs van Psychonaut-gitarist Stefan De Graef voor een uniek geluid. De post-metal van het Mechelse trio herbergt een spontaniteit die aan seventiesrockbands doet denken. Bassist Thomas Michiels' overtuigende zang en De Graef's melodisch sterke gitaarsolo's zorgen dat de muziek ook nog eens goed blijft hangen.

De Belgisch-Namibische zangeres en gitariste Shishani maakt neo-soul en r&b die duidelijk door eigentijdse jazz beïnvloed is. Een frisse, verrassende en spannende mix van invloeden. Bovenop de slagpartijen van Shishani zelf zorgt Christie Quast met haar Telecaster en kleine verzameling effecten voor een bovenlaag die niet zou misstaan bij een alternatieve rockband.

Echt! is een Brussels kwartet dat hun showcase gebruikt voor een ongenadig interessante set die inspiratiebronnen van jazz tot J Dilla verraaft. Onder de vier topmuzikanten vinden we gitarist Martin Méreau. Van hun vijf korte nummers staan er twee op hun debuutalbum 'Iwane'. Backingtracks en toetsen domineren, maar alles blijft spontaan en analog klinken.

Vox AC30 Twin

Geïnspireerd door de Fender Twin heeft deze Britse klassieker een uniek, eigen geluid. tekst **Richard Barrett**

Tom Jennings' firma Jennings Musical Industries (JMI) had eerder Univox, Vox Amplifier en 'G-Series' versterkers op de markt gebracht toen de eerste versterker voor elektrisch gitaar van het merk, de AC2/30, werd ontwikkeld. Deze 30-watt 1x12-inch combo verscheen eind 1957, dankte zijn vermogen aan twee EL34's, maar werd nooit in grote aantallen geproduceerd. In die tijd concentreerde JMI zich namelijk op de productie en marketing van de succesvolle 15-watt 1x12 AC1/15, ook bekend als de AC15, die in januari 1958 was geïntroduceerd.

In de lente van 1959 verscheen de 1x12 30-watt AC30. Deze versie had dezelfde 1x12 speaker en vierkante 'tv-front'-ontwerp als de AC15, maar was uitgerust met een tweetal EL34 eindtrapbuizen en niet met EL84's zoals de AC15. Dit model werd in 1960 uit productie genomen en vervangen door de op de Fender Twin geïnspireerd AC30 Twin, die eerder dat jaar geïntroduceerd was. Dit geavanceerde ontwerp maakte gebruik van een kwartet EL84's en was uitgerust met twee 12-inch luidsprekers. Net zoals Fender al jaren eerder gedaan had, gaf Vox de AC30 in 1960 een update met een nieuw tweedelig voorpaneel waaraan we het merk nog steeds herkennen en dat in de plaats kwam van de oude 'tv'-voorkant.

Hoewel de AC30/4 Twin met zijn twee kanalen en vier ingangen eerder op de markt kwam dan de driekanaals AC30/6 met zes ingangen, werden beide circuits tegelijkertijd ontworpen - de oorspronkelijke tekening dateert van 29 april 1960 voor beide. Voor gitaristen is de toevoeging van het Brilliant-kanaal het belangrijkste verschil aangezien dat, vergeleken met het Normal- en Vibrato-kanaal, een helderder geluid produceert. De AC30/4 en AC30/6 werden gedurende ongeveer een jaar zij aan zij geproduceerd, tot de eerste in september 1961 uit productie genomen werd.

De eerste AC30 Twins waren uitgerust met een tweetal 12-inch Rola

B024 speakers, maar het werd al snel duidelijk dat deze versterker iets stevigiers nodig had. In augustus 1960 werden Vox en Celestion het uiteindelijk eens over een nieuw ontworpen luidspreker. Deze legendarische, als de T.530 bekend geworden, speciaal voor Vox ontworpen luidspreker verscheen eerst in een zilver/roze uitvoering die 'Oyster Hammer' genoemd werd. Maar binnen enkele maanden veranderde dat in het beroemde azuurblauw van de 'Vox blue'-uitvoering.

In 1961 ontwierp Vox het Top Boost-tooncircuit, ook wel het 'optionele helderheidscircuit' genoemd. Het bedrijf wilde hiermee de populariteit van de versterker vergroten door ervoor te zorgen dat hij op het podium duidelijker hoorbaar was. Was dit circuit oorspronkelijk nog leverbaar als modificatie achteraf, al snel begon Vox de Top Boost in de fabriek in te bouwen. Begin 1964 werd de AC30 Expanded Frequency Fifteen/AC30X 2x15 geïntroduceerd, die standaard van een Top Boost-circuit was voorzien. Later dat jaar verschenen er nog twee andere versies van de AC30/6 in de catalogus, namelijk de Treble en Bass (het bestaande model werd Normal genoemd). Vanaf 1961 was de AC30 ook verkrijgbaar als losse top met luidsprekerkast onder de naam de AC30 Super Twin, met vanaf 1964 een schuin aflopende bovenkant.

De vraag naar JMI's Vox versterkers groeide halverwege de jaren zestig dankzij Beatlemania en de Britse Invasie. Wanhopig op zoek naar een financiële injectie die hem zou helpen aan de vraag naar zijn versterkers te kunnen voldoen, ging Tom Jennings in zee met de Royston Group, een investeerder. Jammer genoeg werd hij, nadat hij zijn meerderheidsbelang in 1967 had verkocht, uit het bedrijf gezet dat hij had opgericht en waaraan hij sinds het begin van de jaren vijftig zijn ziel en zaligheid had gegeven. Het was het einde van een tijdperk .

De ontwikkeling van de Vox AC30 Twin

Voorjaar 1959

AC30; vierkante behuizing; tv-front; 1x12; 2x EL34; uit productie genomen in 1960

Voorjaar 1960

AC30 Twin; 2 kanalen/4 ingangen (AC30/4); 2x12; 4x EL84; tv-front; crème/ruit-bekleding; bruin luidsprekerdoek met ruitpatroon

Zomer 1960

Oyster Hammer Celestion T.530 luidsprekers (eerder Rola B024)

Najaar 1960

Ook verkrijgbaar met 3 kanalen/6 ingangen (AC30/6); split-front; grijsbruine bekleding

Begin 1961

Azuurblauwe Celestion T.530 luidsprekers

September 1961

AC30/4 uit productie genomen

Eind 1961

Top Boost-circuit beschikbaar; koperkleurig bedieningspaneel (eerder zwart)

1963

Zwarte bekleding

1964

Grijs paneel; antracietkleurige bekleding; zwart luidsprekerdoek met ruitpatroon; Normal-, Treble- en Bass-uitvoering

1967

Tom Jennings verlaat JMI

1962 Vox AC30 Twin

1 SERIENUMMER

Zwart/zilveren metalen plaat aan achterzijde met daarin 'AC30' en '4996B' gestanst

2 LUIDSPREKERKAST

Multiplex van Baltisch berkenhout; 70 cm breed bij 53 cm hoog bij 26 cm diep; split-front; tweedelige, open achterkant van hout

3 DECORATIE

Grijsbruine bekleding van Rexine; drie messing luchtspleten; drie lederen handgrepen (oorspronkelijk!); sierstrips van wit vinyl aan voorzijde; goudkleurige brede

sierstrip aan voorzijde; bruin luidsprekerdoek met ruitpatroon; horizontaal plastic Vox-logo uit één stuk

4 CIRCUIT

Contempo chassis van staal/aluminium; 30 watt; twee blauwe 12-inch Celestion T.530 Azure luidsprekers met Vox-merk; buizen: 1x GZ34 gelijkrichter-buis, 1x ECC82 (vibratomodulator), 4x ECC83, 4x EL84

5 VOEDING & AANSLUITINGEN

Aan/uitschakelaar; indicatorlampje; zekering; voltage-selector (115, 160, 205, 225 en 245 volt); 6 ingangen/3

kanalen gelabeld Vib-Trem, Normal en Brilliant

6 REGELAARS

Koperkleurig bedieningspaneel met zes zwarte pijlknoppen in drie secties (van links naar rechts): Vib-Trem Speed en Depth, Vib-Trem, Normal en Brilliant Volume, Tone

IN DE BU

Mainstreet Een winkel met
uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

01

**DIAMOND
GUITARS**
AMSTERDAM
BUY - SELL - TRADE HANDMADE GUITARS
WWW.DIAMONDGUITARS.NL
OFFICIAL LOWDEN & C.F. MARTIN DEALER
BY APPOINTMENT ONLY: +31(0) 611 477 420

02

**GITAARSHOP
HEEMSTEDE**
HERENWEG 49, 2105 MC HEEMSTEDE - 06-53781330
WWW.GITAARSHOP-HEEMSTEDE.NL

03

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en
elektrische (bas)gitaren en versterkers.
Tevens onderhoud, modificatie en reparatie
van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

04

Pickup defect?
Tonespinne
info@tonespinner.com

05

JAVATAR
GUITARS
COMPARE
AND YOU CHOOSE JAVATAR
www.javatar-guitars.com

06

**Stars Music
Guitar**
BOUTIQUE
RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUXELLES - (+32) 26 81 13 38
STARS-MUSIC.BE

07

**THE
Guitar
SHOP**
See it. Hear it. Feel it.
WWW.THEGUITARSHOP.EU

08

URT

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Fine, vintage & rare guitars

Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

09

North End Music

Middenweg 225 • 1701 GB Heerhugowaard • Tel. 072-5712487
E-mail: northend@quicknet.nl • Website: www.northendmusic.nl

15

De Snaar
-Sinds 1978-
www.desnaar.nl

10

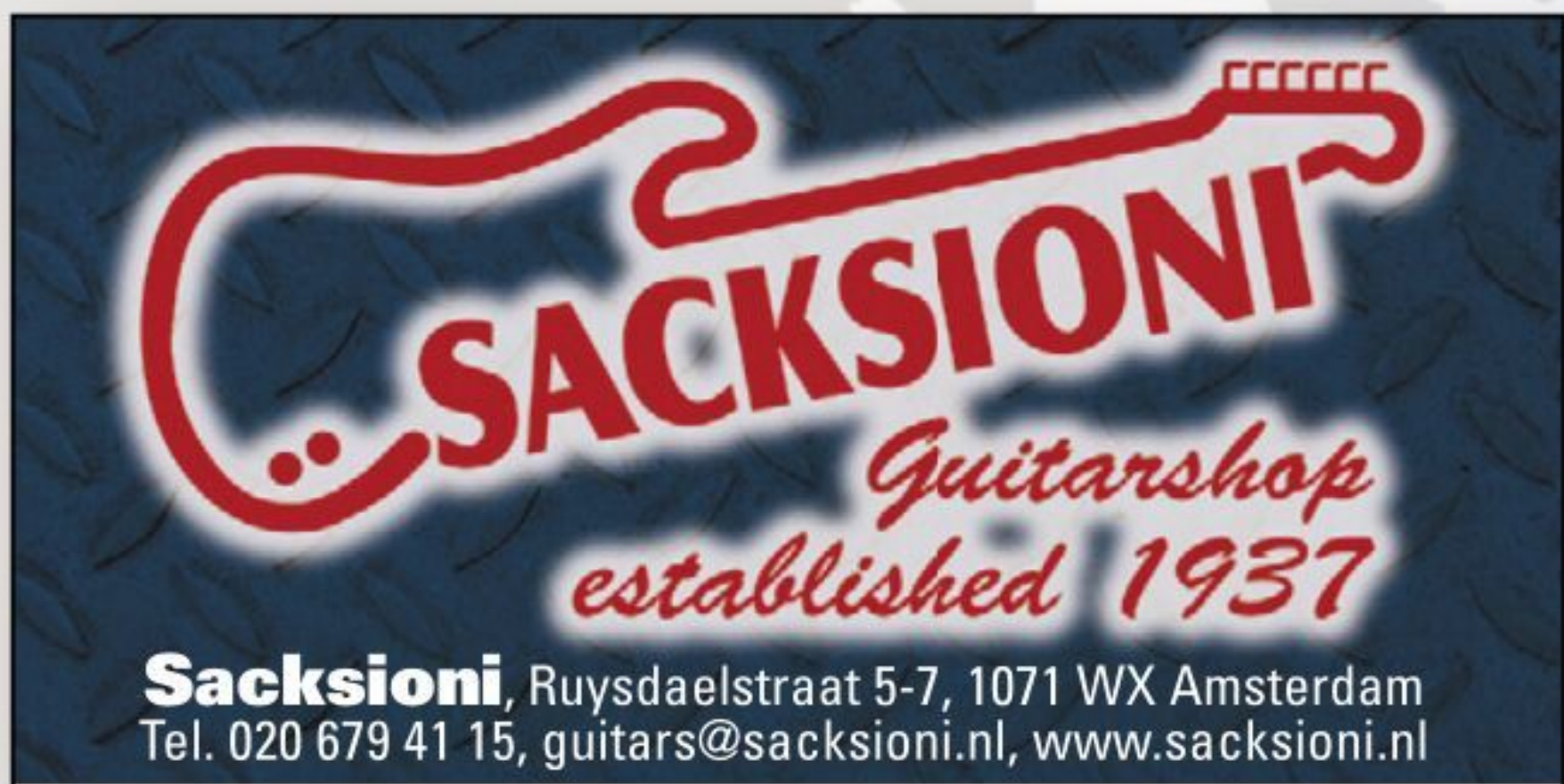

LORD OF THE STRINGS

europa's online snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

16

SACKSIONI
Guitarshop
established 1937

Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl

11

— PREMIUM DEALER OF QUALITY BRANDS —

Inspired by
KEYMUSIC

ONTDEK HET ASSORTIMENT IN ONZE 27+ STORES!

WWW.KEYMUSIC.COM

17

DIJKMAN MUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR

dijkmanmuziek.nl

12

Lefty Guitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses

B-2580 Peulis (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473/52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be www.leftyguitars.be

18

VAN DE MOER INSTRUMENTS
WWW.VANDEMOER.BE

AALST - ANTWERPEN - GENT - GERAARDSBERGEN

13

GITARIIUM
Tel: 010-4810973
Gitaren, versterkers, effecten, snaren, enz.
Wolphaertsbocht 205
Rotterdam
www.gitarium.nl

19

Kees Dee
EST. 1987
geopend op woe-vrij-zat
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

14

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

20

AQUARIUM SESSIONS

- MINICONCERTEN
- INTERVIEWS
- TUTORIALS
- EN MEER.

**ABONNEER JE
OP ONS
YOUTUBE-KANAAL!**
www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker,
Gitarist, Slagwerkkrant,
De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory
Amsterdam. Powered by Audient,
Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Genesis-songs zoals *Firth Of Fifth*, met die enorme gitaarsolo's van Steve Hackett... Het is niet mijn sterkste kant, snelle, vloeiende solo's. Dus uiteraard speelt Daryl (*Stuermer*) die, plus andere dingen die Steve deed. Sommige recentere nummer liggen me qua gitaar beter. Deze keer hebben we *Jesus He Knows Me* gerepeteerd. De vorige tour speelde ik er gitaar op, maar nu bas, gewoon omdat ik er zin in had.

Met bas kun je een nummer enorm veranderen en het echt optillen. Het is zo belangrijk wat een bas kan doen. Bas en drums worden nu een beetje vergeten: ze zitten vooral in de box, weet je, in de computer. Maar ze kunnen een track echt iets extra's geven als iemand op een echt instrument speelt.

Ik werd pas enthousiast over Strats toen ik het EC-model kocht, die van Eric, met dat boost-ding, wat echt een verschil maakte voor mij. En ik gebruik de Lace Sensor Gold pickups. Maar waar het om gaat: de Strat kan iedereen zijn, ze bestrijken alle gemoedstoestanden. Terwijl andere gitaren, zoals Gibsons, een soort van één-geluiding zijn.

Ik had een mooie 12-snarige Rickenbacker, een zwarte, en ik had een Micro-Frets (6-snarige) bas, die een raar geluid had. Ik ging ermee naar iemand die ze in stukken zaagde en samenvoegde. En dat is mijn favoriete dubbelhalsgitaar. Op dit moment heb ik een 12-string/bas doubleneck bestaande uit een Gibson 12-snarige hals en een Yamaha TRB 4P actieve bas onderaan.

Ik kwam vast te zitten in Kaapstad tijdens een lockdown en had geen elektrische gitaar. Ik ging naar een muzikwinkel en kocht twee Squier Bullet Strats: in Indonesië gemaakt, standaard specs. En van eentje ben ik helemaal gek, er zit leven in. Hij kostte hooguit 200 pond. Live speel ik er *Mama* en *No Son Of Mine* op. Hij heeft een wat smallere hals, wat prettig is voor mijn oude vingers. Mijn gitaartech heeft er wel andere stemmechanieken op gezet.

Ik heb een (Boss) DD-2 Digital Delay, die zet ik gewoon in de effectloop. Er is iets met die oude modellen: ik hoor ze beter. Hetzelfde met mijn Ampeg basversterkers met twee 4x10's: je kunt ze horen. Als je aan de EQ van je bas zit te draaien, blijft het toch hetzelfde geluid. Het heeft een bepaalde eigen kwaliteit; je kunt dingen toevoegen, maar je verdwijnt nooit van de radar.

Mike Rutherford

Afgelopen herfst gooide corona roet in het eten bij de start van Genesis' 'The Last Domino?'-tour, hun eerste in 14 jaar. Nieuwe data staan gepland voor dit jaar, met twee concerten in de Ziggo Dome op 21 en 22 maart. En gitarist/bassist Mike Rutherford bespeelt er vast zijn nieuwe favoriet, een Squier Bullet Strat... tekst **Jamie Dickson** foto's **Will Ireland**

Wil jij ook graag milieubewust zijn bij het aankopen van je gear?

De meest milieuvriendelijke webshop in de Benelux geeft je nu 5% introductiekorting: kortingscode GITARIST22*

Tanglewood Juan Salvador Alhambra Godin Luenca SigmaGuitars
Handcrafted in Europe GUITARRAS GUITARS EST. 1970

musiccircle.nl

* niet in combinatie met andere kortingen
geldig t/m 1 april 2022

Gitarist

Adverteerdersindex

BMG	67
De Bassist	66
De Snaar	62
Diamond Guitars	62
Dijkman	62
Fender	68
Gitaarschool Apeldoorn	62
Gitaarschool Nederland	37
Gitaarshop Heemstede	62
Gitarium	62
Gretsch	03
Guitar Shop Delft	62

Guitarshop Apeldoorn	62
Homestead	62
Hoshino	02
Jackson	51
Kees Dee	62
Key Music	48/62
Koch	37
Lefty Guitars	62
Lord Of The Strings	62
Mainstreet	62
Music Circle	66
Muziekmagazines.nl	56

North End Music	62
Sacksioni	62
Santa Cruz	37
Star's Music	27/62
Sound Service	27
The Music Alliance	10
Thomann	22/23
TFOA	17/62
Tonespinner	62
Van De Moer Instrumenten	62
Voerman & Meyer	39

Nieuwe editie!

Bestel nu.

muziekmagazines.nl

SLASH

FEATURING
MYLES KENNEDY
& THE CONSPIRATORS

4

NIEUW STUDIO ALBUM '4'

INCLUSIEF DE SINGLE 'THE RIVER IS RISING'
EN 'FILL MY WORLD'

VERKRIJGBAAR VANAF 11 FEBRUARI 2022

CD / GEKLEURD VINYL / DELUXE BOXSETS / K7 / DIGITAL

BMG

SLASHONLINE.COM

THE NEW HYBRID

Fender®

ACOUSTASONIC® PLAYER TELECASTER®

Streamlined and stage-ready, this shape-shifting hybrid goes from acoustic to electric with something new at every turn.

The ACOUSTASONIC PLAYER TELECASTER shown in Butterscotch Blonde. Iconic acoustic voicings. Big electric tones. One powerful Blend Knob.